

VIATA

LUI

STEFAN VODA

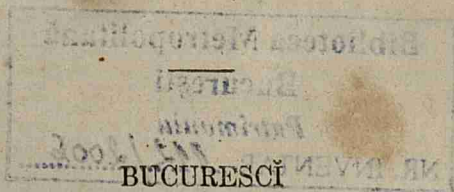
CEL MARE

DE

DIMITRU BOLINTINEANU

Authorul Vieții lui Mihai Viteazul,

Pentru poporul Român.

TIPOGRAFIA LUI STEFAN RASSIDescu
1863,

www.dacoromanica.ro

DOAMNEI ELENI.

Măria ta.

Vă trimit această modestă operă

Este vorba de viața lui Ștefan cel mare, de epoca cea mai glorioasă a Moldovii, atunci când această grădiniță a Kolonilor Români era neatermată. Acea epocă este religia Românilor. Umbra ei se resfrânge dăruie asupra generațiilor care vin în fața apei vis marelui ne kare 'lă nămim viitorul. Viitorul, este un drent al nopțoarelor care suferă, și dar în muna lui Dămnezeș ne kare îl dă nașilor, în robie săș în neatermare, kăm ele îl merită prin kădereă săș prin virtutea lor. Nimeni nu are drentul a'ni anconria acest viitor. Pentru Români viitorul este neatermarea națională. 1821 ne a redat drentul național de a alege domniile din Români. 1848 ne a dat instituții democratice și sociale. Toată Europa a aderat, Dămnezeș a kondăș suiritsi împărașilor Esronii. Cea din urmă fază a marilor dorinșii ale nașionii Române este neatermarea lor națională. Astăzi ar fi răș întâmpinată; mune va fi legală. Spiritul prevedinșii care a înșșflat ne regii Esronii a rekșnoașce trebșinșele României în anii din urmă, nu poate

să-î părăsească, când timpul însemnat de Dumnezeu va ajunge.

Dar ka să ajungem la visele ferice a le străbunilor noștri, câte sacrificii ne sînt cerute noi Românii! câte virtuți ne sînt trebuitoare să avem?

Cînd Românii vor avea aceste mari virtuți, visul lor va fi împlinit.

A zice că le avem, ar fi a zice că sîntem o mare nație neatrnată! mi va! aceasta ne este!

Stefan cel mare strădăse ne tronul Moldovii, grăsi Moldova într-o stare de slăbiciune din cauza ȧertelor între Moldoveni pînă la ptere. Aceste mici interese mikmoraseră kgetările neamului Stefan, se rădikă mai ne sus de suiritsl enoții sale mi kă el, se rădikă nația. Toate acele inteligențe energice, tinere, mărinoase, perdate, nekunoskute, koborite în lănte sterne, de partide, keltăind astfel bogățiile sufletelor lor arzînde, lăarg o nouă kale, și nouă sbor, înălțime, ptere, mărire către marele idei de neatrănare națională prin lănte glorioase, în kontra vrăjmașilor komeni. Atunci, înălțăm astfel, ei romiră că pțaseră să fie în trekutatăt de mici!

Stefan avă trebuință de cinci ani ka să organizeze o mare armată, ka să poată intra ne kălea lăntelor a kăror răsfrîngere singură ne skăpă pînă astăzi de a fi nimiciți.

Suiritsl enoții noastre este mai puțin plecat spre acele fante mari. Fantele mari pțed din sufletele mari: a krea dar suflete mari, generoase, urin lămina kănosvingelor, ȧe măresk, no-

bilez sniritsl mi inima, este a Iskra sure a dobîndi virtugile mi vitejia strâbnîlor, mîrgirea mi neatrînarea națională.—

Inițiativa acestiî Iskrîrî este lăsată în mare parte, alesslăi de la 24 genariș. Aristokragia, afară de kîte va onorate escheniî, este fîră trîkăt, fîră tendinge, fîră surijin în sînrîl dîrîl, fîră viağă națională, fîră viitor; poporîl, de mi amerbit, prin klăkîmie, prin lînsă de învîdîmînt, de mi nepăsător despre o dîră sînde nă are nimik să apere, nimik să pîstreze, kîcî nimenî nă așîră, nă pîstrează așîa ce nă are; singîr poate înkă să rîspînză la kemîrî generoase

Kanîl statîslăi, rîdikînd poporîl la viağă, la neatrînare, cetăgenie, prin împrîprietîrire mi vot va kîlege kă dînsîl șîia ce a șemînat; ajstat de acest generos popor romîn, va da nașîșnei viitor mi viağă; nămaî aîcî este viağă șîa adevîrată.

Mixai viteazîl, pe kît timp s'a surijinit pe popor, Dsmnezeș înkă a fost kă dînsîl: în toate rîsboale sale șele marî mi strîkîșite, El a kîștigat. Dar de kîm șîșîse pe poporîl romîn mi îl robî șnei klase privilegiate ka klăkaș, Dsmnezeș îl pîrîșî: Mixai încetă de a mai îvinge în bîtîlî.

El nămaî lîșta nentîș popor!

Alessl de la 24 genariș, ajstat de poporîl Romîn va da dîrîl viağă mi viitorîl prekîm Pîgmalion, Statșei Galateiî, prin rîșgile sale kître zeî, ajîșse, din marmîră ce era, a face o femeie kă viağă. Trekîșl din șîmă sînde poporîl nă avea nîcî o parte este gîșgîșl mormîntîslăi din kare se desfîșîră Krist, viağă; o stare dîșerîoasă mai mîlt

de kst moartea: moartea este ce va; azel tre-
kst nș era nimik, niy viaș, niy moarte: Privi-
legisrî morșii, langșrî vieșii! Nașia șn nșme, o
rîdere.

Isterea nă îndatora la nimik către patrie;
 patria nă da isterea, streinsă o da. Potentații
 nă aveau nici o dîntă a se învîrși, mia se tî-
 vîli în razele unei mîriri amerbite la străini, e-
 raș cele două mari skopuri ce mîlțumeau materia
 mi sîfletă. A isbi patria, era o crimă; a isbi
 mîrirea ei, era o rîdere nă era nici patrie nici
 mîrire. Eraș stîpnî mi merbi: stîpnî afară,
 merbi în xntre. Domnii se inspiraș de intere-
 sele de konservare a fi kă sine, era tot, celor ce
 eraș kă sine se erta tot, kiar abșzș. Nă fak o
 crimă Domnilor; astfel era natura ațelși sistem
 de gvernămînt: Ei nă năsteau să fakă altfel, fî-
 ră a se sdrobi; gremala era a enoșii, aștzi ațe-
 le persoane, ar face poate altfel, ar merge poa-
 te kă ponorș! O nație de cînaș milioane, în
 snire, între ațeanii frăgi, devîna a se sakrifi-
 ka pentru mîntuirea ei, face să fie reznektăș.
 Romnii nă eraș xnaș în ideii mari: voința ve-
 nea deafară: voința lor kă să fie tolerată, kăta
 să aibă forma de plîngere: pîrile eraș sșușse la
 okșnașii streine, ațeste pîvîliri nă mai întîmpî-
 naș pentru de viteji, ci denștaș kă nîne mi kă
 sare. Dar țea ce era mai dărerș înkă: Rom-
 nia nă era xșisă; România se xșidea ea singură:
 o nație ce se sînză de, nă merită viața.

Giulgiul de moarte s'a snart la 24 Genariș, trebsie al pîrîsi mi a merge înainte.

Dar, Măria ta, ai asemenea misie tot atât de frămoească, lângă tronul României. Această este de a aminti neîncetat marele sacrificiu ale străbunilor noștri pentru mărirea națiunii Române și a se face din ele religia guvernelor.

Iată pentru ce dedicaiș M. T. această modestă operă asupra vieții unui mare erou.

STEFAN VODA CEL MARE.

PARTEA I.

Starea Moldovei.

Ne v'om okъna de epoka cea mai glorioasă mi de omul cel mai mare ce a avut nașia române de la deskrlikarea lui Dragom mi Radu Negru până astăzi. Acea epocă este timpul din urmă ce înainta înkinarea Moldovei către Târziu; avel om este Stefan cel Mare.

Alesandru cel bun, Mircea, Radu de la Afșmagi, Rareș, mi alții; ne vorbim de Mixai Viteazul a căruia rară mărire se stinsă îndată sub kșgitul unui sșigtor!., avșră strășuirea lor; dar toate aveste neune kât de lșwinștoare vor fi, înprejșrșl nșmelșl lui Stefan cel Mare, șnt nșmai nșșe mșcelșșeafere strășuitoare înprejșrșl șnșl soare. Stefana a fost tot d'ășna neățrnat de streinș. Moldova șb dșnșl nș nșmai kș șșe o gară șșverant, dar înkă o gară al căruia lok era nșsemnat în rangșl intșș la konsilișl ponoarelor în așele timșrș.

zeuî de klime. Patria Românilor este orî pe znd de se întinde auest lanu de mînuî pe kare strîbîniî nostri laş rînit, kş armele în mînz ka sş fakş lokamşl fiilor lor. Valşrile barbarilor aş ūtst în stînzele auestor mînuî; lşmea m'a skim-bnt faga sa; aluî nonoli aş rşşrit în poalele stînzilor; dar koloniî Romîni, aş rşmas asşura mînuilor stînzî kş vîlşrîi, kşrora strîbîniî le-aş fost înkredîngat pe fîi lor

De la Dragom, mînz la Stefan ūel Mare istoria Moldovei este mai nsuîn strîlşvitoare în fante mari, dekş timnşl domniî lşi Stefan; kş toate auestea istoria auei epoe este îşbitş Romînilor Moldoveni, kşū Moldova fşse neatşrnatş.

Neatşrnarea însş nş krşş auest ponor Romîn de sgşdîşrile resboielor ūivile. Neamşl Romîn, totd'asna miukştor mi nestabil, nş remase liniutit. Rşsboisl kş streiniî, îi înzlş kşgetşrile, îi nobila şîmgîmintele. Îauea îl fşūea mik, îi întorşea inima mi sniritşl la ūertele din şntrş, auest şînzîd al nagîşnilor. Aştel aueastş epokş nş fşse de kşū şn ūîr de lşnte între Romîni pentş tron mi prîn şrmare o niedikş la mşrîrea ponorşlşi. Bogdan domnea de doî anî la Moldova, kşnd de o datş Petrş Aron venikş ostirea se anşūe tronşl. Bogdan kşteşştor ka toūî kontîmşsraniî sşi, îi ewî înaînte la Rşssenî kş o mikş armatş în 16 Oktomv. 6963. dar Bogdan. tata lşi Stefan ūel Mare, avş neferîūirea sş kazş în aueastş lşntş mi sş-mî niarşş viaga. Stefan ūel Mare se lşntase lşngş ūşrintele sşş, îl vşşş mşrînd, mi jşrş în sine o rşsbşrnare ama-

рѣ. Stefan alergă la momisl săѣ Alesandru pî-
rintele lui Bogdan ne kînd Petru Aron se așeză
la skasni Moldovei. Stefan cel Mare atînuî jă-
ne înkă, stărsi ne lîngă momisl săѣ Alesandru
să strîngă o armată mi să intreîn Moldova ka
să resbune moartea lui Bogdan. Așeasta se făcă.

Alesandru mi Stefan intră în Moldova kă
o mikă armată. El pîseră tabăra la Movila. Pe-
tru Aron kă o armată nămeroasă mi ajutat de
talentele sale militare, sosi aiui, lovi ne Alesan-
dru mi îi fărămă mika ostire. Alesandru fâgi a-
tînuî în țetatea Albă. Stefan înnovărat de lo-
virile șsitei la închenăsl viciei sale, desuerat,
trekă în Măntenia să kaste cel pîșin șn adîpost
lîngă Radu cel frumos domniș pîrîi Româneșci.—
Stefan nă komandase în cele două lînte pierdă-
te, șna de tată săѣ, cei altă de momă săѣ. El
lăse parte ka simplă ostăș. Kătre așeștea, din
frageda lui konilărie se rekănoskăse întrănsul două
marî kalitășci, agerimea snirităslă mi izbirea ar-
melor. Niui șn jăne de vîrșta sa nă pșteă să-î
ștea înainte, niui la trîntă, niui la vorbire. La
vîrștoare șvidea șrsel în lîntă armat nămaî de
șn kășit.

Stefan cel Mare la Radu cel Frumos.

Цeapa Românească se afla atînuî în șnă din
așele rarî repășse ce venea dăpă șn mir delănt-
te țivile, de resboie kă streiniî. Konstantino-
noli kășșse în pătarea Otomanilor, provinșile
kreștine de la Dănră tremșrăș la nămele kon-

kerangilor. Dar azeastă temere nă năstăse nici a înfrăna pretențiile Ţugrurilor şi Polonilor asupra Principatelor, nici a stinge spiritele resboaelor civile la Romăni. Vladislav, domnul Mănteni kăză într'o lăntă în Tărmor în protiva lui Radă cel Frumos fiul lui Dragă-Domnul nămăt Basarab, năme ce se da atănuţ la toţi Domnii Mănteni. Azeastă lăntă fise mormăntul lui Vladislav şi şrkă ne tronă perii ne Radă cel Frumos.

Este anevoe şnsă Domnitor a fauefante mari într'şn timp de korăngie, de certe, de resboae civile, kănd virtăşile civile despar, kănd patria nă mai este nimik şi interesele de partidă se nobilează şi okăpă toate inimile. Trebăea a fi şnsă din azele genisri rari ce Dămnezeş trimite din kănd în kănd şure a skăpa societăşile omenesă de nerire, ka să poată a lănta kă isbăndă împotriva avestor rele. Tristă asemănare a relilor de atănuţ kă relele de atăzuţ dar cel năşin atănuţ, ne lăngă spiritele de şrkă, desbinare, era vitejia. Cel ce să certaş, aveaş cel năşin bătăşia şrei lor şi certeale eraş în vărful şăbiilor. Atăzuţ bătăşia nă mai este; certeale aş remas singăre.

Kătre azeatea starea de desbinări a Mănteni kăta să adskă şn mare tiran. Acel tiran veni mai tărziş. *Era Ţenem!* Daka vre o dată starea noastră de desbinări de atăzuţ, mai năşin vitejia oamenilor, va adăce şn tiran, acel tirannă va fi şn Ţenem, acel tiran va fi şn Stefan VII.

Radă cel Frumos domnea kă oare kare năce. Dar mai măşuţ intrigăniş alergă la Petă

Aron, ssarnatorul tronului Moldovii, s-a mijlociea a pune s-a între Aron și Radu, deoarece vor face să nască un război între cei doi domnitori. Radu află toate acestea. Știrea că-și veni că Aron învinse pe Aleșandru la Movila, arsună spaima și dăruia în mijlocul străbătorilor că se dă la această carte.

Către acestea Radu cel Frumos scapă de umbra grijelor sale în sinul familiei. De o dată, partidele politice, înspăimântate de agerimea minii acestor Domnitori vitezi, nu cătează să rădăie canal. Petru Aron el însuși, că toate bărbăția izbândelor sale, se oprea la ideea de a declara război Domnului Mănteniei. Dar trecerea lui Ștefan la Radu în Măntenie, înspăimântându-l, se hotărâ ca se făcă tot ca se gonească pe acest rival nou de la cărtea lui Radu.

Radu cel Frumos era în consiliu. Mitropolitul, Doamna și călugări-va din cei mai mari boieri se află în consiliu. Aici se desbătea la întămplare când Petru Aron ar trece în Măntenie că ostire, că trebuia să făcă.

Șpiritul timpului nu erta nici o părere înpotrivitoare lăntelor. Un boier care, în consiliu, să în public, ar fi cătezat, să răsună ideea de a se război, ar fi fost tratat ca un mișel să trădător și nerădă nentru toate viața sa. Era timpul când femeile ele însuși mergeau la război.

În acest consiliu Radu priimi știrea că Ștefan fiul Domnului Bogdan, și nepotul lui Aleșandru, lăsat în goană de Petru Aron, venise a cere adăpost la cărtea sa.

Această suită fâkă pe Radă să tremure mi
să sârîră de speranță tot de o dată.

— Să vie! zise el.

Stefan pără în mijlocul aceslei cerk, asfel
cum sosise dăne kale. Era june mi mărant de
stat; dar legat bine. Kinsl săș nă avea trăsă-
rile frămose de proporție mi de delikateță; dar
avea o frămosețe bърbatească; o kăstățără în-
uelegătoare mi plină de fok; o frunte largă mi
kă toată jănia lăi, inkregită șmor de kăgetărăse-
rioaze.

— Vin să țin adăpost, zise el, la această
kărte.

— Bănă să-ți fie venirea! răspunse Radă.
Kărtea mea va fi tot d'asna adăpostul Domnilor
mi fiilor lor nefericiți, kiar kând ei nă ar avea,
ka Stefan, îngelcnișnea, țintea mi vitejia, drent
merite.

Aceste vorbe îmbърbateară pe nobilul pri-
beag.

— Vorbele Mării tale mă țintesc mi mă în-
bърbatează, răspunse Stefan, a'ți cere măne de
ajutor împotriva răsvrătitorului Aron.

— Mi eș sânt o kezemie a vorbelor Dom-
nului meu! zise Doamna țin medea lăngă Radă
cel Frămos.

Stefan mezu mai mult timp la kărtea Radă.

Acest timp era trebănușos pentru strângerea
snei korn de ostire din Măntenia mi o cheată de
mercenari Moldoveni mi kazaci.

Stefan priimi acest ajutor de la Domnul Măn-

trul lui Ștefan se kompunea de dorobanți Mehedingeni și Romanageni, ce erau neatenți la floarea armatei țării Românești, mi care de la Mircea cel Bătrân nu se skimbaser în nimic, înpresurându-se kăteva sute de *Rouiori*. Arina stăngă era formată de Moldoveni și alții merchenari kazaci. Arina dreaptă se forma de un korn de ostire regulată a țerei Românești din mai multe țete kă nămiri felixrite, mi de mălgime de jșni boeri kă ostami ai lor partikulari. Rezerva se forma de un korn de infanterie și kavalerie, ostami aleși și siguri ce formaș în ȧară garda Domnului.

Aron se lăntă kă mare vitejie. Dar aचेas-tă fărîe neînsoțită de intelighință kăstă a se suage în potriwa takticei lui Ștefan. El rânduie ostirea astfel, înkăt în tot timpul lăntei, ostami și aचेe timpul a se odixni pe rând. Aron din potrivă năvălise kă toate năterile sale. Ștefan se apăre și ȧingă țărămul kă nătere. Kănd seara se arăte ostirile lui Aron nu mai erau în stare de a se bate. Aचेu Ștefan atăkă kă toate năterile. Ostirea lui Aron se risipi. Kavaleria mănteneaskă kă kaii odixniți o lăe în goană. Aron skăpă kă kău-va viteji și se adăposti la Orvik, aचेtănd se-î vie noi aचेoare.

Lăntă între fii aचेleamă neam! lăntă, dăre-roasă! trădare! Mălt sănge romăn s'a vărsat de romăni din trekăt, din kasza ambigixnii snor kani romăni! mi aचेșt sănge înkă nu a năstă săștra setea intrigănilor: Astăzi sănt gata să reînचेapă lăntele între frați, nămai kani partidelor să ră-dice Stindardsi nerășminos al resboisului de partide.

Streinsl singur s'a folosit din sangele vârsat! Aceste lănte aș slăbit neamul român. Kătre aces-
tea țară lănte țe aveaș de skop ȣnirea țelor dor
ȣrăi române; în ațele timnări ȣnirea nș se nștea
face de kăt prin konkăstă. Sangele vârsat pen-
tră ȣnire era bine priimit, era ȣn sakrifciș țe tre-
bsia sș înblănzeaskă măi țărziș zel desbinării.

Stefan avș ideia ȣnirii. Această idee se ză
resce în țele măi multe fante ale Eroslăi Moldovii-
în lănga mi străluțita sa viață, această idee măi
presșs de valg, a trebăit sș înblănzeaskă kșge-
tăi lăi Stefan dăpă această lăntă, vâzînd leșș-
rile fragilor sși kăzște în sangele lor. O mie
de Români din amândoșă țărșile zăcheaș ne kăm-
nșl de bștae.

A dosa lăntă de la Orvik între Stefan mi A-
ron, fșse măi pșșin șngeroașă; dar fșse țeă din
șrmă. Aron se învinse mi fșgi în Polonia. Stefan
intră kș toate ostirile în Șșeava, șnde fșse prii-
mit kș mare pomnș în kămșul nșmit *Drentatea*
de Mitropolitsl Teoksit, kș toșă kaniș klerș-
lăi, boeriș, boerșnășiș, mazîliș, rșzășiș mi popo-
rșl; Stefan îi întrebă dăpă țe le dete seamă de
kșgetșrile sale:

— Vreșă voi sș vș fiș eș Domn?

Toșă într'o ȣnire strigară:

„Mășăi anș kș bine sș domnesăi!“

Akolo Stefan urimi din mășna Mitropolitslăi
stîndarșl ȣrșei, anoi se dșse la Șșeava.

Treș zile dăpe alegere, novl Domn sș dșse
la biserișă sș primeaskă șngerea, kș mare pomnș.

Fericiite timnări kănd Domniș Români nșă-

libertate pentră români, mi dăca aceste zile aș întârziat înkă a veni, kaza este kă viçisîl întârzie înkă în mijloksîl nostră. Domnsl pîrçese kă mare pompă la biserikă. La poarta bisericii deskălikă. Aici îl întâmpină Mitronolitsl Teoksit kă Episkopiî, Arxeriî, Egumeniî. Șn preot, kă Evangelia; msluime de diakoni kă kădelniçele în mănă mi çitegi kă fêklii aprinse. Kînd Stefan őră çea din tîi treantă, Mitronolitsl se kaborî supre el, lîind Evangelia din mîna preotslî mi dînd'o Domnitorslî să o sîrște. Atșnçi çel dintîiș nsalt înçepș să kînte: *vrednik este!* Ajșngînd Domnsl în mijloksîl bisericii, deskoneri kanșl, se inkină la ikoana lîi Krist, o sîrște, apoi la ikoana maiciî Domnslî, pe kare o sîrște asemenea.

Atșnçi îl lșară, Episkonsl de Roman de brașl drent, Episkonsl de Rêdșșgi de brașl stîng mi îl kondșseră, în altar. Akolo Domnsl mi çei doi Episkoni îngenskiară la masa sîntă (pîristol) se așzi atșnçi kîntarea: *Isaia dînușesçe*. Mitronolitsl, pșșe omoforsl așșpra kanșlî lîi Stefan mi çiti o molitfă rîndșită pentră inkoronare; dșpă molitfă, îl mirșesçe; Domnsl sîrște mîna Mitronolitslî, Mitronolitsl sîrște krestetsl kanșlî Domnslî. Kînd Stefan çmi din altar, çei doi episkopi, iară anșkară pe Domn de șșngiorî mi îl dșk pîntă la jegl Domnesk. Atșnçi Mitronolitsl, stînd în șma din mijlok a altarslî, bine kșvîntă pe Domn mi diakonsl înçepș îndată: *Doamne milșesçe*, pomenind ne mitronolit mi pe Domn mi pe poporsl krestin. Dòmnsl se kaborî din strănă

mi se dăse a se înkina în mijlocul bisericii. De aici eşi afară din biserică, se akoneri pe kan kă kăka sa, înkălekă, mi kă toată sşita de kă-lăgrăi, de ostăşii, de boeri, de ponor, se întoar-se la palat. Akolo, deskălikănd la skara cea mare, se dăce în sala unde se gine konsiliul ordinar, unde îl astenta şn tron pe kare meşă Domnă. Mitropolitsul, Eniskonii, boerii, kănitani. me-zărză toţi în nişioare. Atănu Mitropolitsul făkă şn kăvint de felicitare, şrind Domnăşii viaptă bă-nă mi fericită şure a pstea fave fericităre ponor-şăşii şăş. Stefan răsănsă prin kăta va vorbe kă doringă simlă de a măntăi dăra, îl făkăse şă se şce ne tronsl părintăşii şăş. Atănu se aşı afară băbăşită tăşşilor, senegelor, sşnetă mă-zicelor, glassl ponorşăşii.

Trei zile de la înkoronare, se detă rangşii la boerii dregătorii şivilii; în zioa atreia Stefan piri-mi ne togi boerii ce trăkăşă ne dinaintea lui, în kinsl şrmător;

Velî logofeşii de dăra de jos, velî vornici de dăra de jos, velî vornici de dăra de şşş; părkălabşl de xotin; părkălabşl de Neamş; de Ţetatea noşă; de Şşceava, velî postelnici, velî şpătarii, velî paxarnici, velî vistierii, velî stolnici mi velî komişii.

Dăşă aşeastia veniă:

Vornikşl Doamnei, kăparşl, văţafşl de pă-xărniceii, văţafşl de stolniceii, cei doi văţafşl de anrozii, cel de tărg mi cel de kărtă. Anoi kre-dinşerşl, kămăraşşl, văţafşl de konii din kăşă;

begeri, pîvnîcheri, toți urmași de oameni ce ei kîrmîiaș.

Venirî înkî: velî kînitans de Sîceava, de Iamî, de Kodri, de Kouman, de Soroka, de Tekuciș, de Roncea, de Doroxoi, de Kîvîrlîi, de Dorobanî, Polkovniks de kîrte, ajstorî lîi, Kînitansî de Drîbanî, stolnikî de Kazavî, Kînitansî Xîtmîniî, Agi, Kînitans Doamniî ce avea steag de kîlîramî, mi algiî kî oameni lor.

Afel Stefan se şrkî ne tronî Moldoviî.

Este mai lesne a se şrka ne tron de kît a şci a'l pîstra.

Stefan şcia ayeasta. El nî'mî askîndea greşîile ce avea sî întîmînine; era xotîrît la toate. El era din neamî avelora ce desfidî evenemîntele mi se ridikî mai presîs de ele. Înainte d'a se şrka ne tron, gîndise la toate. Se şrkase ne ayeşt tron nîrin arme mi iarî nîrin arme trebsia sî se şşşîie. Istoria şîrîi sale fîse o mare lekîie nentrî dînsî. El kînoscea nestabilitatea de karakter a naşîniî sale; vîzî în trekî toţi Domniî kîzînd nîrada ambişîniî kanilor de nartide. Trebsia sî dea o altî kale ayeştor ambişîi, ayeştorî aktivîşîi neobosîte, îî trebsia resboaie kî streiniî. Ayeşte resboaie singîre aş nîterea a face sî înşeteze şertele din şnrî: Este tot d'asna şeva mai kîştat de kît nîterea, este gloria. Şea dintîiş este mijloksî d'a ajşnge la şea din şrmî. Îndatî dîşî înkîronare, şel dintîiş akt al lîi Stefan fîse sî organizeze armata Moldoviî nî şn nîşior mai anpnat de taktikî. El aşezî kornîrî de felşrite

zsl de la Kiev mi cherz muna fiicii sale Maria. Acesta primi bskeros mi in al shantelea an al Domnii, (6971) Ixliş 5, se serbz nenta sa kş ačeastă-grinčinesz.

Ferice para al kşrii kan nş se face o pedi-kş la progressl mi organisarea ei! Asta in po-triva înaintării lşkrşrilor în para sa, este a se ş-ni kş vrşmmamii şşrii sale împotriva şşrii sale.

Stefan, din po-trivş nş voi şş lase şelor algi trigiativa reformelor; o lşş el înşşş kşş ea cra niebşinčioaş la îndenlinirea planşrilor şelor marş mi patriotice.

Statele vecine.

1458.

Mşntenia saş para şşrorş se afla in nşterea Otomanilor kş kondiğii de vasalitate. De faut Tşşrii fşcheaş akolo şele mai marş tiraniş. Radş şel trşmos, nş mai ea; Domnea Vlad V. Целеш, feriorş lş Dar gowş mi şeuot lş Mirčea şel bştrşn. Ačeastă inkinş de a doa oare para la Tşşri (1460), kş kondiğii destşl de favorabile.

Mai in şrmş se iskş čeartş intrş ačest Domn mi Şşltanşl, fiind kş Vlad refşzase de a se dşşş şş se inkinş Şşltanşlş mi şş-ş dea činč şste ko-ni şribşş ne tot anşl din şşşş.

Пънş a vorbi de resboiele şş avş ačest

orî ce negăduțorii Tșrui vor voi sã vie în ȧarã vor lsa voie de la astoritatea Româncaskã mi kã sn termen kare nã se va nstea nrelungi. — Niçi sn Tșrk nã va nstea dșce kã dînsul din ȧarã niçi sn Român, de orî ce seks sã fie. — Nã se va da niçi odatã niçi sn firman de Hoartã assnra vre xuei nlîngerî fãkãte ei de vre sn Român, de orî ce natsrã ar fi. — Hoarta sã nã poatã kema niçi odatã niçi sn Român în Tșrcia. ¹⁾

Maxomet II, sankcionã avest akt kã mslugmire. El nã era om sã resnekte tratatele sale. Voia sã sșușe toatã lșmea, ačesta era visul sãș. Dorind a sșușne Valaxia kã desșvșrmire, kãtã nřilejš o rșne așel traktat. Čers lși Vlad V, sã i se trimițã îndatã 500 de kopii Români, la Konstantinopolî nentș trebvîngele imnerisłi.

Vlad V. era tiran, dar era Român; era krșd, dar era mîndrș. Rșsnșnse Sultansłi kã tribșt va da, însã kopii nș-i trimite. Kãt nentș dșčerea lși la Konstantinopolî, înkã nã va fi.

Vlad V. Čenșș trimise îndatã dșnș ačeastã solî la Matias Korvin (1461) čerînd a înkeia legãtșrî kã dînsul.

Maxomet II, se înfșriț atãt nentș resnșnsł lși Vlad V kãt mi nentș legãtșra če voia a faye kã Matias Korvin.

El avea sn favorit. Radș, frate al Domnș-lși Vlad V. Pe ačesta voi sã-l fakã Domn.

Maxomet II, era înkã la Adrianopolî. D'akolo skrise iar lși Vlad V, sã vie la dînsul sã i se

¹⁾ Wilkinson, Fotino.

înkine, mi msl̃t bine va vedea de la gravia sa. Vlad V ñr voi. Xalkokondila zĩce k̃z S̃sltañsl avea ne l̃ng̃z sine ne Rad̃sl fratele. Ĩs̃i Vlad V, fecior̃sl ĩs̃i Drak̃sla în k̃salitatea r̃m̃inoas̃z de favorit, adaog̃z k̃z mare l̃nt̃z f̃sese între Rad̃sl mi între S̃sltañsl, k̃znd, nentr̃z prima oar̃z, Maxomet II, deklar̃z ãels̃i j̃sne, ner̃minatele ĩs̃i g̃îndr̃i. Rad̃sl l̃xase o sabie mi r̃nise foarte r̃z̃ ne S̃sltañsl, nentr̃z kare l̃skr̃z f̃sese esilat la Karmania, anoi iar îl ad̃xsese l̃ng̃z sine.

Înainte de a ridika arma as̃nra ĩs̃i Vlad, ̃erk̃z s̃z-l priñz prin viklenic. Trimise la d̃ñs̃sl p̃z Xams̃za de la Vidin k̃z sekretar̃sl s̃z̃, ̃n Grek renegat Katabolinos mi ne ̃n Ĩsnisbẽi. Vlad V presim̃gi plañsl lor. Îdat̃z ̃e ãestia ̃ers̃z o ãdieñg̃z Domñsl̃i, Vlad V, ũ ar̃znk̃z în înkisoare. ñse de le t̃z̃z m̃nile mi nĩcioarele mi ũi trek̃z în ȓeni.

Vlad V, trek̃z în B̃slgaria mi pr̃z̃z oramele mi satele, ñind în ȓeni 25,000 de T̃r̃c̃i mi krestiñi¹⁾.

Sol̃i t̃r̃c̃i venir̃z s̃z-i pr̃nz̃ie de p̃ace. Ãestia nevoind a' l sal̃ta k̃z kanetele desṽl̃ite, Vlad V, dete ordin s̃z le bat̃z niroane în kan ne d'as̃nra t̃rbanelor.

La ãeste s̃c̃ir̃i Maxomet II, se înfior̃z. Str̃zñ se omare armat̃z²⁾ ãeast̃z armat̃z plek̃z koman-dat̃z de marele vezir. Maxomet II k̃z o flot̃z de 25 gelere mi 150 vase intr̃z în mar̃ea Neagr̃z, anoi în D̃zñre, ar̃se Br̃ila mi toate satele d̃zñp mal̃sl D̃zñr̃i³⁾.

¹⁾ Enghel. — ²⁾ Halcocondila. — ³⁾ Enghel.

Stefan dorea sã vază pe Sultânul okupat în resboiș kã Vlad, ka sã poată mi el relsa de la Domnul mânteni țetatea Kilia a Moldovei. Skrise dar la agenții săi din Konstantinopoli sã îndemne pe marele Vezir a trimite o armată împotriva lui Vlad, pentru kare lăkrș se îndatora sã-i vie în ajutor kã omțiri Moldovene.

Sultânul primi propunerele lui Stefan mi permise a se asedia țetatea Kilia de Stefan împreună kã amiralul său Otoman. Armata otomană trekrș Dunărea în Măntenia, în 1462.

Stefan asedia țetatea Kilia pe uskă, o bătr mai multe zile, dar văzînd kã nã poate sã o ia, mi rîndînd-se la sã nișior, se retrase mi se duse la marginile Valaxiei. Akolo o parte din ostirile lui Vlad V, îl onri d'a merge mai'nainte. Stefan temînduse kã partea ce ar lăa la resboiș pentru Țărui mi împotriva românilor, ar vștea sã devie vștmștoare însuși în interesele Moldovei prin slăbirea țărui sșrori, se întărnă la Suceava, lăsînd pe Țărui sã se mșoare singuri kã Vlad V. Vlad V trimise la mșngi mai toată popșlagia țărui, Oameni, vite, lăkrșri. Șn korn de ostire se duse sã observe pe Stefan la xotar. Cel alt kã Vlad V se askșnse prin pșdșri în kalea Țărilor ce veneaș snre kapitală. Sultânul află pșara demartă, — Vlad nã se arșta nikșiri; kreșș kã a fșgit prekrșm Dariș kreșșse kã fșgise Țeșui înainte lui kînd okșnase așeste țărui pe kare trebș sã le pșrșșeaskă îndată. Maxomet II nã lăa niș o îngrijire de armata sa. Vlad V află starea armatei otomane, el își făkrș șn plan kștezștor: Sã între

în tabăra mi s-a zădărnicit pe Maxomet II. Într-o noapte, armat de o mie de călări aleși, în întinerec mi vijelie, intră în tabăra Otomană. Vlad V. voi să meargă la kortul Sultanelor. Se înmela; căzu pe arina unde se afla Asiaticii, mi se kortul Vizirilor Maxomet. O luptă teribilă învenea între Turci mi acesți cavaleri. După ce zădărnici mă lupte de Turci, se retraseră, că pierduseră*) un corn de Turci sub komanda lor Alibei și armă, le lăsa prinși mlași, nici unul nu scăpă.

Când Turcii părăsiră tabăra în care se trecură acesă luptă kstezătoare mi voia să intre în Băkresci, văzând că s-au oprit de genii în care era înfrunți Turci mi Bălgari mi în mijlocul lor Xasan Pasha într-o genie mai înaltă mi înbrăcat în roșu; era peste 20,000 de oameni. Maxomet II se înfioră, femeii mi kopii morți încă era în genii. Paserile de pradă s-au sursă pe acele kadavere. Sub acesă genie pe kînd cei în genii nu măriseră încă, se zice că Vlad V, căna că ai săi bădărnici se deșinetele de dăruire a le în genii. Moxamet II, ar fi strigat atunși: *Să am eș în ast-fel de om aui lă lămea.* Kanitala se okupă. Resbois de păsări armă. Vlad V lăsa 6000 de oameni mi se dăse la xotarele Moldovii; Omer avă mai multe loviri, adăse Sultanelor 2000 de căpături. Căna căzu atunși în pradă ksmniti. Maxomet II plecă din țară, lăsând încă un corn de ostire că Alibei că să srijine pe Radul la tron. Vlad V fugi la Matias. Vlad V în 1477 se

*) Xalkokondile.

făcș din noș Domn, domni doi anī mi mări zvīs de șn rob al sțș într'o prezmlare.

Fantele aचेसई om sșnt atțt de krșde în kșt imaginagīa se întoarce kș groazș. Șnșl din fragiī sșl, fiind insșltat de orșșaniī din Tșrgoviste, Vlad V, în zīoa de Paște, ne kșnd loksitorīi eraș la masș mi la danșșrī, kșzș asșnra lor kș ostire, īī smșlse din sīnșl sșrbștorilor. Pe bștrīnī īī nșse în đeanș īmprejșrșl ॡetșyīī; ne konīī, jșnī, bșrbayī, femeī, fete, īī trimise ast-fel kșm eraș īnbrșkayī de sșrbștoare, sș lșkreze la zidirea ॡetșyīī Poenari, īntre eī eraș oamcnī mi femeī din toate klaselc sșcīetșyīī¹⁾ Fșkșnd o invasie īn Transilvania, nșse īn đenī șn mare nșmșr de Sasonī²⁾ mșmelor le sninteka sīnșl mi skotea prșncīī³⁾ Engł el maī zīce kș silea ne konīī sș mșpnșce karnea mșmīī lor frīntș. Pșse īn đeanș ne șn kșlșgșr kare predikase kș este pșkat a lșa lșkrșl anșoapelsī sțș đșnș ॡe ayasta, fiind īnvitat la masa sa, din nelșare īn seamș, lșase pșnca Domnșlșī đșnș masș. Pe șn alt kșlșgșr ॡe-l īntșlnī deskșlđ mi kșlare ne șn asin, īl nșse īn đeanș kș asīnșl..

Șna din konksbīncle sale īī zise kș este īn greșiatș, El o ॡerșetș prīn nīșce bștrșne mi se dovedi kș mīngea; dar fiind-kș ayasta īnkș pre-tīndea sș fe, Vlad V dete ordin sș-ī desnīve sīnșl. nīșce Tștarī ॡerīndș-ī gracya șnșia din aī lor ॡe fșkșse o greșalș, Vlad V le zise kș o sș-l sșpnșșre mi kș eī trebsīe sș esekștc. Tștariī, mșrmșrșnd, Vlad V nșse sș frīgș ne vinovat mi ne ॡeī alđī

¹⁾ Fotino. — ²⁾ Enghel. — ³⁾ Enghel.

Stefan înčenș a se teme de nsterea Tșruiilor. Moldova era ȧarș neatșrnatș mi nș avea sș dea sokotealtș dekșt lși Dșmnezeș; așeastș neatșrnare era mai skșmnș lși Stefan dekșt vieaȧa. Trebsia sș o anere kontra otomanilor. Pentș așeasta îi trebsia alianș krestinș. Întșrnș okiș snre Polonia.

În anșl 1463 Stefan înkeiș sn traktat ofensif mi defensif kș Kazimir regele Polonieș. prin așest traktat se stinșla ka Regele sș vie în ajș-torșl lși Stefan kș ostiri la întșmnlare kșnd Moldova ar fi ameninȧatș, pentș kare lșkrș Stefan se îndatora a nș face niș o învoire niș o datș kș Tșruii, fșrș svirea lși Kazimir, prekșm mi aș fi amik mi kredinșios*) ne toȧi Tștariș ȧe îi va prinde în Moldova sș-i dea lși Kazimir, daka așesta ar voi sș-i primeaskș.

Așest rege Kazimir nș era Kazimir ȧel mare, kșrsia Polonia rșmasș datoare o parte din strș-lșvirea ei; era Kazimir IV fișl al doilea al lși Ia-gelon, nșskșt la 1427. înkș în viaȧa fratelși sșș Ladislas III, lșș ȧșvernșl în dșkatșl Litsanii, kș nemșlgșmirea Polonilor. în anșl 1447 deveni Rege al Polonieș. Rege al Polonieș, el se onșsese a se în-tșșna așel dșkat kș Polonia. Kșnd ȧetșȧile Prș-siei se rșdikarș înnotriva ordinșlș Testonik, Kazi-mir înčenș înnotriva așestș ordin, o lșntș ȧe ȧinș doș-zevș de anș. La 1466 Kazimir tșkș sn traktat de naȧe nșmit traktatșl de *Thorne*, prin kare lșș sșb aștoritatea sa, toatș Prșsia anșșantș. El mșri în 1492 la Grodno. În anșl 1463 Ali-

*) Doghiel,

beî. Însat de Moxamet II în gara Rymâneaskă s-a apleze pe Radu III în locul lui Vlad V,¹ trece în Ardeal ca ostire ca să prade gara. Acolo Domnea atârnuî Ţugrăul *Pongrau*, acesta strânse reşede Săksii mi emi înaintea Ţărilor la Timişoara. Aici se dăte o mare bătăie. Ţărilor fără învinşi mi fărăgiriî pănă la Dănele.

Stefan ardea de doringa de a rădika armele, mi nrilejă întăria ca să i se arate. linsa lui Pongrau din Ardeal îi dăte ideia de a kominde acea gara mi a esersa ne ostamî. Plecă dar în Transilvania ca să kom de ostire, intră la Săksii mi predă gara lor, apoi se întăre în Săveava înkat de desnolii.

Moldovenii, şrîndelise ca acest domn, începeră a rădika kapel. Stefan înkide okiî asşura acestor şneltiî; dar tot de o dată prenară ostirile sale nentă răşboiă. Şi răşboiă înnotriva Ţărilor îi da gloria de kare avea nevoie ca să se sşşgie. Kând kreşă ca are o armată psterikă, deklară răşboiă Ţărilor. Învenşel acestă răşboiă fără înkonşrarea Kilii mi Akermans, acestă cetăţi Moldovene şna sşb Ţărilor, cei altă sşb mşnteni.

Akerman şi Kiliea.

Akerman saş cetatea Albă, nşmită de Xerodot *Oksia*; de romani: julia Alba; vestită prin esilul noetşlă roman Ovid: aici se vede înkă lakel nşmit de romeni lakă *Ovidslă*; era în Bugeak pe marea Neagră. Domnii Moldovii nşrtăş tită de

¹) Radu s-a pus Domn în Valaxia în locul lui Vlad V de către Turci.

„Стѣпноторіи мѣриі Negre¹⁾), ачеастѣ mare era un lak Moldovenesk.

Махomet I voi să oia, dar dănu o lănu de asediere, se întoarce în auoi, konfăndat de întristare¹⁾. Şrmătorul ачестѣia, Săltan Baiazed II veni în anul 1483 kă ostire mi o flotă nămeroasă să asedie ачeastă ȳetate.

Maі mălgă skriitori vekī deskriş ачeastă lăntă. Monkastră saş Akerman, saş ȳetatea Albă se află ne malsl mѣriі Negre lăngă găra Nistrălsă, ȳetatea era bine fortifikată mi îndestlată kă de toate, ostamă, arme, proviziі. Baiazed văzănd kă asediăgă nă se mişkă, xotări să anronie armata dănu mare mi inkonjăgă ȳetatea de o dată dănu ană mi dănu şskat. Văzănd inkă ne loksitori tări în kredinga lor de a'l anăra, bătă zidăurile ȳetăgăii din maі mălte părgăi, maі mălte zile, pănu kănd se făkăgă kăte va şmărtări. În dimineaăa ȳe sosi dănu ачeastă, se dete asaltă, asediăgăi romăni-moldoveni făkăşeră ne din întră săb zidări şanăgări mi valări de nămănt ast-fel în kăt. arătăndăse Tărgăi la şmărtări, Tărgăi se onră; atănuă asediăgăi anăragă ачele întrări kă şăgeăi, fokări, darde, petre; şăiseră mi rănără un mare nămăr de otomană. mi ū resnăseră de maі mălte oră. Dar Tărgăi, fi ind în nămăr foarte mare, se preănoiaş nekonte-nit, făgă să găie seamă de nămărăl morgălor lor, onrănd ast-fel ne asediăgăi de a se odănu; ачestă din şrmă, fiănd păgăni în nămăr, nă năteaş niăi

¹⁾ Veză arăiva Rom. Tom. I foia 103.

²⁾ Discorso di Theodoro Spendagino Cantacozino.

să se odihnească, nici să înlocuiască la suveran pe cel rănit mi mori ai lor. Lenta gingașă seara.

A doua zi Baiazed dăte ordin să se rînduiească armata ast-fel întruinduse în mai multe coloane care să urmeze în bătălie una pe alta, să poată reînoi reînțetate coloanele mi să fie lăsa fărî întrușneră zioa mi noaptea pînă cînd vor mîși pe antratori. Înainte de a se esekta acest plan, Baiazed cerkă a face să se închine asediații. Un sol se trimise în țetate kă ordin a le sune xotrîrea Tșuilor despre kinsl ataksli înaintea kșgia țetatea nămaî nștea să resiste, să le adauge kă de nș se vor închina, Săltansl nș va kșgia nimik mi pe nimeni, mi kă daka din potiv, să vor sșne, se va resneka avereș mi persoanele mi vor nștea a se retrage saș a me-dea akolo.

Atșu se strînsse șn konsiliș de kanii țetății, dșnă mai multe debateri, se xotrî a kanitșla kă kondigiile nșse dinnainte de Săltansl.

Akerınam avea doi komandanți moldoveni, nșmele lor eraș German mi Ion.

Stefan aflase kă loksitoriî Moldoveni din Akerman mi din Kilia, simnatizaș kă Moldoveni mi kă dșnsl. El kă de la Regele Kazimir nșce kșgi nentș nșce loksitoriî din țetății, Poloni negșștoriî amezăți akolo. Îdată ce se anronie kă ostiri de Kilia pe kare o atakă înțăiș, el trimise așele kșgi la adresa lor, mi se îngelese kă dînșii kă să dea țetatea. Merksri șnre Joî, la mieșul noui, la 23 Genariș, Stefan ajunșe kă ostire

*

sarb zidurile Kiliî. Joî ostirile sale s'aş odixnit. Tsruiî din cetate nş fşkşrş niş o mimkare. Vineri de dimineagş înşenş lşnta. Bştaia fşse krşnşenş din amşndoš pşrgile, mşlgime de Moldoveni kşzşrş; seara înşetş lşnta; a dşoazi de dimineagş, Sşmbşţş, lşnta înşenşnd din noş, şetşgeniî des-kiserş o poartş prin kare Stefan întrş kş ostirea mi komrinse şetatea,*). Lşnta şins înkş în şetate dar Tsruiî fşrş fşrşmaş. Stefan lşş o mşlgime de robi Tşrşi mi Tşrşe.

Stefan trekş trei zile mi trei nopş în Kilia, a îmşka ne krestiniî kontra Tşrşilor, a krşşami a aşta ne şei din şrmş. Lokşitorii krestiniî trekşş mai mşlte zile în şşrbştori de bşkşrie. Aşeastş şetate nşmitş Kilia, în timniî veki şş nşmea Likostomon. •

Asedierea de la Akerman tşse naiî krşnşenş mi mai lşngş. Aiş se vşrşş mşlt şşnge Moldovean mi Tşrk, mi se întrebşingş mşlte nşskoviri ingenioase pentş lşarea şetşii. Şşngele vşrsat înainte la lşarea şetşii de la Maxomet, şerea alt şşnge ka şş kazş aşeastş şetate.

Stefan întri, din noş şetatea mi lşşş aiş doî komendangş Moldoveni Isaia mi Bşxtea kş proviziî de tot feliş; ear el, nlin de bşkşrie se întşrnş la Sşşeaşa.

Aşeste învingeri glorioase trekşşş ne faga Moldovei lşnşedş de linişş, ka şşflarea rşkoaşşş a vşntşlşş ne faga şnei florî şe lşnşezesş. În toate pşrgile şşriî trekşş şşflarea vieşii,

*) Kronika Moldoviî. Pag. 99 Tom I.

speranții, țării. Lokvitoriî sîtînd persoana lor, trîeaș în persoana patrii: fala ȕrîi era fala lor. Era dîlce a se zice Moldovean: așest nșme șșna atșnî: *viaș, nștere, mîrire*. Lovirea datș leșlîș che șnșîmîntase Eșrona, kș lșarea așestor ȕetșîi, fșkș șș tremșre Prinșii krestinî în toatș Eșrona nentș așest mik dar kșragios nonor Moldovean. Șșltanșl se înkșntș mi se șșșrli în mșnie ka șn tigrș la vederea șneî mișî vieșșșitoare che l'a înfșntat. Moldovenîi șingșrî eraș nentșștorî. Eșșmoașe tînnșrî în kare așeste ȕrîi trîeaș din vieașa lor! mi kșnd viașa lor nș pștea fi înyșleasș fșrș libertate! o Romșnî! kșnd tșeșîi ne lșngș mormintele ȕele vekî șndesșnt oșșmîntele soldașilor kșșșîi în lșnteles glorioașe, plekașî kanzî mi genșnkîi voștri kș respektînaștea lor! mi șragîvș a fașe mi voî che aș fșkșteî!

Așșșî nonorșl romșn, îngenșnkîat înaștea șteinsîșî, șșride înkș dșlce la nșșele libertșîi. Șșngele șșș nș s'a skîmbat; dar fiî fanarșlșî s'aș amestekat, s'aș plșmșdit, kș șșngele șșora din boerîi șșî! korșșșia, molîșșșnea, nentșșșarea, aș înatrat în lo-kamele lor mi vinele rșșlșî s'aș întîns. ȕeia che este de temșt este dar kș libertatea neamșlșî romșn șș nș fi rșș înyșleasș de nonor; șș nș ea tirania nentș libertate, moartea nentș vieașș, korșșșia nentș vîrtște; interesele kanîlor de narșide nentș interesele patrii; șșrele lor nentș șșrele patrii; libertatea șneî klase nentș libertatea patrii; kășza lor nentș kășza patrii. Akolo șnde vorbele nș șșnt șșșșîntșe de fanșș, nș este nimik de așșntat. Trebșe ka înișile șș se

lenta, el dete ordin sã elibereze de la inkisoarã pe agenții lui Ștefan mi sã'i inkarce de darsã.

Acesta fã rezultatul pãrtirii sãsi neam pe care molãvisnea inkã nã afemeiase.

Mahomet II.

Sã vorbim în treacãt de acest mare principie!

Maxomet II cel mare, fãse fãl mi srmãtorul lui Amãrat II, nãskuse la Andrianopoli în anul 1430. Konilãrica sã fãsc esaltatã kã citirea vieții lui Aleksandrã cel mare, ce tatã-sãș îi lã-sã sã viteaskã înadins, ka sã-l formeze mãitãrziș la lãntele de care innerisã era sã aibã nevoie. Maxomet dar iokã de june voia sã imiteze pe acest eroș al antikitișii, începãnd kã konkista Greției. Dar mãi înainte kãta sã sãnsie Konstantinopoli. La 6 Aprilie 1453, el sosi kã 250,000 de ostamã, 300 galere mi 200 alte vase la marginile acestã oraș unde atãnuã domnea *Konstantin Drakoses*. Lokșitorii din Konstantinopoli, desbinãți în srmã ertelor religioase, deveniserã nenãștori. Șra kontra latinilor îi fã-kuse sã zikã cele din srmã vorbe a sãsi popor în ajãnel morgii sale: mãi bine kãtare vrãjman de kãt kãtare, *mãi bine Tsruiã dekãt Latinii!* Astfel Konstantin nã pãts gãsi de kãt 10,000 de apãrtori armãți. Acesti ostamã se apãrãrã kã bãrbãție, dar dãnã cĩnũ-zeci mi trei de zile de asediare, ertatea kãzã.

Dșnã lãarea acestii ertãș, Maxomet întãrnã

pririle sale asupra Albanii ce o sursese numai în anul 1447, după moartea lui *Skenderberg*. Ion Huniad îl opri a sursene Ungaria și în 1456 îl sili să răsire tabăra de sub zidurile Belgradului unde perdis 25,000 de oameni și se răsni serios. Maxomet sursese însă repede Grecia, Polononessl, Serbia, cele mai multe insule ale Arxinelagului; atakă Prinșipatele Dănrui, lă Tranzonda. De la Venețienii lă Lemnos și Negroponte; de la Genovezii Kafa. Părtă resboisl în Persia, Krimaea; apoi în 1480 atakă Rodul făr izbândă. De aci treks în Italia, lă Otrante și mări repede în anul 1481, într'o esnedigie împotriva Perșilor. Două-sură-zee rigată, și mai mult de 200 cetăți el konkise în viața sa.

Acest om fise un fenomen. Înaltele sale dărrii lă rădikat urintre cei mai mari sverani. Era însă krsd, viklean, dat la femeii și tiran, defekt: ce întsekară strălucirea neamului său. vorbea trei limbi și îngelegea limba latină, desemna, kșnoscea geografia și matematicele, istoria veche.

Astfel fise kontimporanul lui Ștefan în această epokă bogată în oameni mari.

Mateiaș Korvin.

1467.

Petrș Aron ce skșpase în Polonia spera să se întoarkă înkă o dată pe tronul Moldovei. Această este ximera tatșlor Domnilor ce kad. Ei

ne mai trîiesc de kît kş ayeastr, ideie. Viaga lor devine o rşmegare neînçetatş a fântelor timpşlş kît a domnit. Kşzşşî, eî vşd erorile şe aş fşkşt; reîntegrşşî, vşlşl şe la întşia oarş le konerea okîş, treşe din noş ne frşntea lor. Neferiçirea ne-î a fşkşt nimik şş învege, nimik şş şîte. Din kontra eî se întşrnş ne tron kş trebşingş resbşntşriî şe îî face mşlt mai slabî de kît la înceust. Dar de mai mşlte orî ayeştîprinçîî ne se mai întork şî viaga lor este şn şir de sşferinşşî mai krşde de kît dşrerile lşî Prometeşş, kşrsia vşltşrşl îî çîşgşlea fikşşî neînçetat.

Petrş Aron çers aştor regelş Kazimir ka şş-şî reia tronşl, promitşnd a face Poloniei orî şe konçesîî. Tot întřşn timp se mai prezîntş lşî Kazimir şn Berendeî şe se da de fiş de Domn. Açesta fşkş ayeaşî prouşnere. Regele Kazimir le rşşnşnse la amşndoî kş ne poate mşlgşmî doringele lor avşnd legştrş de amicie kş Stefan. Berendeî vşzînd kş kş Kazimir ne isbşndesçe, se dşse la Matias Korvin kşrsia fşkş tot ayea prouşnere.

Matias Korvin çel mare, fşse şnşl din Regîî Ţngariî, fiş mai mik al lşî Ion Ţşniade, nşşkşt îñ anşl 1443. Açesta se şrkş ne tronşl Ţngarieî îñ anşl 1458 skşşşnd din înkîsoarea Boşemîî şnde îl çîşşrş vřşjmanîî pşrintelş şşş, Mai mşlgşî Ţngari çersrş de la Imueratşl Frederik III a se kşrona el ka Rege, refşşşnd ne Matias. Tşrsîî atşşşî intrasçrş îñ Ţngaria. Matias çers de la îmşşratşl şş-î redea koroana St-lşî Stefan, flrş kare, îñ ideile sşşerstîçioase ale no-

de nșuinș greutate. El zicea amicilor sșî kș Stefan este vasalșl sșș, kș toate lșutele șe face Stefan, în nșmele sșș face; mi isbșnzile lșî le este dator plansrilor șe el îî dș.

Romșnîl nș sînt faufaronî din natșra lor. Acest Matias Korvin era de originș Romșn. El fșșca dar esșenșie saș kremterea sa magiar, îî skimbase natșra modestș mi serioasș a vieșșî Romșne? Nîșî Ioan Xșniade, nîșî Matias Korvin, fișl sșș, nș avșrș inima kaldș pentru nașia romșnș din kare se trșgeas. Eî șrmarș legîl renegagilor, de a nș șrî nimik maî mult dekșt șeia șe aș lepșdat: natșia saș kredinșele lor. Nș mi este teamș de șn vrșjmaș natșral kșt îmi este teamș de șn renegat. Șn renegat este o fiinșș șe se trșșșșșșș; el șșie kș lșmea îl bșnșșșș în noile lșî kredinșî, mi el katș sș fakș tot ka sș se șîtc așcastș bșnșșșș; el însșșî nș are destșlș sigșranșș în șine, pentru el însșșî, katș sș se șileaskș de a se învînge. Șn renegat nș este șn vrșjmaș; este șn antidot. Șn renegat poate, sș îngșleagș, sș isșeaskș, sș onșare, sș resșekte totșl, atșrș de vekile lșî kredinșl.

Matias ajșngșnd în Karnai kș armata sa, trimise solî kștrș Stefan sș-î dea de șșire orî sș i se înkine orî sș se nșenare de rșșboiș. Solîl înrarș în Moldova. Matias treks pe la Oîțșz așșșe în Roman șnde a nșșșșit mase zile șșre a se odixni armata. Dșnș mase zile, gștîndșse de nșekare, âete ordin a se nșșe fok oramșlșî, mi îl nșrșșî învîșs de flakșrî: așșta era nșegșl

ospitalităţii. De la Roman părăsese spre Suceava. Pe toată calea sa, de când intrase în Moldova, el părădă mi arse oramele mi satele, nerespекtând nici averea, nici viaţa oamenilor, nici onoarea femeilor mi fecioarelor.

Îndată ce Stefan auzi de venirea solilor de la Matias Korvin, trimise înaintea lor pe Xatmanul cel mare ca o scrisoare de călărie. El îi întinse în cale. Akolo stătu mi felicităş pe soli de bună venire, din partea Domnului. De akola Xatmanul kondăse pe soli ca parădă părădă la oraş. La marginile oraşului boerii îi auzentaş ca mare pomn. Părădă a nu ajunge la marginea oraşului, marele Postelnik întinse pe soli mi le vesti ca Domnul Stefan singurul mi neamnat stăpânitor al acestei ţări se bucură de venirea lor cătră dănsul. Solii intrară ca pomn în oraş. Se dăseră la o kasă mare să mii-mească ospitalitatea. A doză zi, iară ca parădă îi dăse la palatul domnului. Stefan îi priimi în toată mărirea sa. Pe tron ca sventrul în mână mi coroana de rege pe kan, înkonjrat de toată kărtea sa în cea mai mare gală. Doză-spre-zecă mii de ostaii şdoiaş neînţetat pretstindenii sub okii solilor. Ei făseră simiţi de ayeastă mărire neamtentată. Intrarea lor în palat se vesti ca o salvă de tănări.

Era datina ca solii să mază pe meştri lăngă Domn. Se vedeaş akolo doză jerguri năse; dar Stefan nu le zise să mază. Ei rămaseră în nişoare mi posomorîni.

— Străluţitul Matias Korvin, rege al Ţngă-

rii mi Boxemiî, sşveranşl nostrş mi al vostrş, ne trimite ka-sş-şî sşnşnem kş el este în ayeastş ęarş sşuşşş Regatşlsî sşş, mi ts orî din nesşî-şşş, saş din pşefayerî, nş te dşşî înkş aî faye omagiş! nştrş kare lşkrş Mşřirea sa regele aş xotşřîť ka de nş veî merge îndatş sş te înkinî te va nedensî nrşkşn meriğî.

O mşřmşřş sşřđş se řđdikş în adşnare.

Stefan nrşli.

Solî însşltaş napşia mi ne Domn.

Stefan, temşđşşse ka ostawî şî sş nş spar-ęş mşnia lor askşşşş, nrştr'o însşltş mi mai tare asşpra solilor, zise :

— Mergeşî la stşnşşl vostrş mi î sşşşşşş kş ayeastş ęarş nş a kşşşskşť nişî o datş nişî şş stşnşş strein. Sşşşşşşî înkş kş ne kşť Moldovenii vor nrştea sş şşie în mşntş înkş o sabie, nş se vor înkina. Între řşşine mi moarte, eşn'aş întşř'at nişî o đatş sş aleagş ne ęea din şřmş. Ast-fela fost legea nrşřşşşşilor nostrî. Mai sşşşşşş. Domnşlsî vostrş kş ne vom întşlnî în kşřşđ kş armele în mşntş.

Solî înkş řşşşşşşşş;

— Doamne! şîşî kş Matias Korvin este în ęara ta mi o şşine şşmşťate în nrşťerea sa?

Stefan, zise zîmbînd.

— Pşmşntşl Moldoviî este nrşmşđîť kş sşşşşşş streinilor ęe aş întřat aîşî sş o robeaskş.

La aęeste vorbe solî se retrag mi es.

O noşş salvş de tsşşřî vesti nrşkşrea lor. O ęardş de onoare î kşđşşse afarş din orawş.

Îndatş Stefan nrşkş diu Sşęęava kş toate

ostirile sale mi le ameză între rîsrile Moldova mi Someșul, de unde vegea asupra lui Matias.

Stefan urîmise un mik ajstor în oameni de la Regele Poloniei. Acest ajstor mi kă armata sa de țară ce pătase strănge îndată, nă forma un număr kît acela al armatei lui Korvin. Afară de ațeasta ostirile lui Matias aveaș o lăngă datină kă resboiul înuotriva armatelor reglate.

Ței mai mîlgi soldați ai săi numără o kă-țuime de lănte în kare se înkăsnaseră kă învingeri. Ațeste kăvinte făceaș ne Matias kăteztor mi fanfaron mi ne Stefan gînditor mi înucelent. Ast-fel el nă voia să-l lovească la kămp, cî îl pîndea ne la strimtori.

Petră Aron mi Berendeiș ȣrmaș armia lui Matias în Moldova, kă doă naseri de pradă ce asteantă xrana lor din nefericirile armatelor. Tîpări desgăstătoare, mărșave, dar esakte ce de mi nă aș năskă pentră întăia oare ne pămîntul Moldovii mi Valaxii; dar nikțeri nă aș avăt mai mare înrîsire înkă de la înucențel ațestor pîncinate pînt în zilele noastre! Kînd mă gîndesk la ațeste doă tîpări istorice, mi se pare kă vîz o mare kălegere modernă de ațeste naseri de pradă săș amatori de Domnie ce pînt eri ȣrmare în țări ostirile Tărice. Ruse, Austriace ce okșpară țările. Europa nă are o ideeă esakte despre ațeste ființe. România singură a urodă ațest fel de oameni în toată întregimea nătrii lor, țrîtori, nerșinagi, țrădători, vili mi tirani în timni de okșnăii streine; patrioni mi liberali în timni kînd vîntul este desne patrie mi liber-

tate; dar tot d'asna falșii, vikleni, tot d'asna violinți, ei nu au de kăt un skop: să se arce ne un tron kăt de avilit!

Skimbă kredințele politice, skimbă ideile, skimbă partidele, îmbrățișează cu kăldură astăzi ideile mi oamenii ce înjuraș cu fărîe erî, ce v'or injuria mîna fărî mustrare de kșget, fărî rșmine, ka kînd ar voi să arate disprețul lor pen'ră opinia psblikă.

Armata ungură se așează în cetatea Baia, unde se fortifikă cu meanguri mi cu kare.

Această cetate astăzi este un sat, proprietatea familiei Kantakozinilor. Nu departe de orașul Fălcișeni acest leuș ebreesc arșkat ne cea mai desrătătoare nozigie a frumuseții Moldavii. Se vîd încă rșinele vekii cetăți. Afară din sat se vede o biserikă rșinată din timpuri lăi Ștefan cel mare. Mii de ȋiochi lokșesk aceste ziduri, mi seamănă să fie sșfletele Ţongșrilor ce periră aiŋi sșbsabia Moldovenilor. În grădina proprietarilor sînt mai multe rșine. Pe întinderea vekii cetăți trșesk mșlșime de sșteni Romșni amestekaŋi cu Ebrei, ce împreșă cu ȋiochile, rșnesk sșdoarea mșnșii lor. Acești sșteni, lșnșezii de frigșrile ce esală un lak din vecinătate, inkliŋă sșb voînșă sșpre refekșlă mi arendașlă, vîd șrmele mșririșrîngilor lor mi nu le rekșnosk. Ei kredă cu aceste șrme sșnt rșmase de la vre o armată streină: ei nu pot să kreașă cu tot ce atrage mirarea poate să vie de la Romșni, atăt regimul streinilor mi renegașilor Romșni au fșkșt să kază aceste inteligenșii pștrșnzătoare, aceste karaktere trșfașe altă dată!

Dacă într-o zi astorii relelor făcete Românei, vor prea înaintea lui Dumnezeu să dea seama de fantele lor, amar va fi ostenda ce vor lăsa!

Ţugurii amezau în cetatea Baia, desprezând psterile lui Stefan mi ale Moldaviei, treceau timpul în plăceri mi desfrântări, stăpânii ne avere a mi vieşile ce se află în această cetate.

Ei erau la vâlnile în koteşul porşambilor. Pe Dumnezeu şitându-l, psteria oamenilor netemându-o, ei se dară fără frică în sinul tatşilor grozviilor ce degradă omul mi îl koboară la starea de feare terbate. Matias el însuşi lăsa parte la aceste scene răşinoase mi teribile.

Stefan aszi despre fantele lor la Baia. Inima sa tresări de sântă mănă. Trebia să răşbune îndată şmanitatea înşeltată.

Ne mai konsultând de cât inima sa, plecă la toate ostirea de infanterie, mi ajunse noantea la Baia. Ţugurii îmbătău de vin mi de plăceri, fără nici o rîndială, nici o îngrijire mi gardă, se daş somnău. Matias el însuşi se afla într-o orgie.

Era komandant al armatei lui Matias, Ion Giskra Boxemş.

Stefan kăzu la fărîe asşura Ţugurilor la 15 Dekembrie. Noantea, zi kronicarş Holon Mihoviş, kănd toate lăkrşile apar în okii oamenilor mai şuşimîntătoare, Stefan dete această lovitură. De mai multe părţi ale oraşului se puse fok. Soldaţii lui Stefan kălkară lokamele Ţugurilor. Ţugurii ameşii mi trăsniţi fără veste, nu se apăkară de lăntă, şi se păseră a fugi prin

întâlnerek, făr̃t s̃t̃ s̃vie x̃nde, k̃s̃ sabia în snate, s̃m̃îmîntaḡi de flak̃r̃i, mi de sabia Moldovenilor. Dar f̃s̃ga ñs̃ p̃stea s̃t̃-î sk̃ane; ea era ñs̃-mai mijlok̃s̃l de a p̃rel̃ngi agonia. K̃s̃ḡi emir̃t̃ ne strade f̃ar̃t t̃iaḡi mi înñx̃sk̃aḡi. M̃s̃l̃uḡi f̃s̃se-r̃t̃ înj̃engiaḡi în l̃k̃amele lor de soldaḡi. Pro-urictariḡi kaselor, g̃t̃s̃ir̃t̃ urileḡs̃l de a' m̃i resb̃na: îns̃x̃m̃i femeile îi s̃videaḡ k̃s̃ r̃znile lor. O parte din Ţng̃r̃i k̃t̃art̃ a se ñs̃ne la r̃înd, a se ap̃tra k̃s̃ armele. Demart̃ înc̃erkare! M̃t̃ch̃s̃l se f̃k̃k̃ teribil; flak̃tra înc̃insese tot; ea ñl̃stea ne oram̃ mi trecea ne kase mi ne strade ka ñieche val̃r̃i în vijelie. Torente de s̃t̃nge ñs̃ p̃stea stinge folk̃s̃l. K̃s̃ḡi sk̃t̃par̃t̃ din oram̃ în k̃t̃m̃niḡ, nek̃s̃-nos̃vinḡa lok̃erilor îi d̃x̃cea la perire, r̃t̃t̃ṽind̃s̃'î, apoḡ d̃înd̃s̃-î în m̃t̃nile bandelor armate de m̃t̃-ranḡi ce îi p̃ndeaḡ ne l̃t̃ng̃t̃ p̃d̃x̃r̃i mi îi ṽînaḡ ka ne l̃s̃nḡ. Ñieḡi o grac̃ie! Matias sk̃t̃p̃t̃ din oraḡs̃ kond̃s̃ de x̃n Rom̃t̃n ne kare Stefan îl s̃-chie mai t̃r̃ziḡ. El p̃ciimise trei rane. Doḡ snrezeche miḡ de Ţng̃r̃i r̃znasert̃ morḡi¹⁾ Berendei k̃z̃x̃ mort. Pet̃r̃s̃ Aron sk̃t̃p̃t̃ mi f̃s̃gi în Polonia.

Mai m̃s̃lte zile d̃s̃ñt̃ aveast̃ l̃s̃ut̃, m̃t̃ranḡi Rom̃t̃nḡi vindeaḡ în t̃r̃g̃r̃i k̃s̃ t̃znia de g̃t̃t̃ ne p̃iñm̃iḡ Ţng̃r̃i k̃t̃rora le d̃r̃x̃ise viaḡa.

Iat̃ k̃s̃m̃ se înk̃inaḡ la str̃îni Moldoveniḡ în acele tim̃p̃r̃i! Oare, cine era kas̃za avestor fan-te m̃t̃reḡe? Stefan? naḡia ea îns̃x̃m̃i?

Stefan era x̃n geñis̃ mare; dar Stefan ce ar

¹⁾ Cromer.

kъ ar fi flkxst trădare*), aचेastъ mъngъiere че rъ-
mъne tot d'asna armatelor învinse kъ sperъnge
de a'ші rъsbъna. Ast-fel Matias strъnse o noъ ar-
matъ ka sъ între în Moldova. Dar întîmînînd mъл-
dime de grextъji neprevъzste în Țngaria, ші a-
vъnd sчire kъ Kazimir regele Poloniei este xotъ-
rît a da ajstor Domnъlъi Moldovii, pъrъsi planъl
sъxъ ші se întoarse kъ ostirea asъmra Boxemii.

La 25 Noemvrie a aचेstъi an mъrî Doamna
lъi Stefan Eъdovia saxъ Maria ші se înmormîntъ
kъ mare помпъ. Toatъ Moldova plînse aचेastъ fe-
meie virtъsъxъ.

Alianță între cei trei Principi creștinî.

Leatonsieglъi dъrii vorbesche înkъ d'o pъvъlire
a lъi Stefan în дара Sъksilor. Dar niчi o kronikъ
streinъ nъ asigъrъ aचेasta.

Înnsternichirea Otomanilor din zi în zi, дinea
ne sъveranii Eъronii într'o neînchetatъ temere. Пана
mai ales era neodixnit. Religia lъi Krist era a-
meningъtъ pretstindenî de Maxometanismъl че vъ-
tea sъ-î ia lokъl, prin înnsternichirea Imuerislъi
Otoman. Matias Korvin fъse îndemnat de Пана
sъ se împaye kъ Stefan, ka împresъnъ sъ se gъn-
deaskъ la mijloachele sure a ouri, чel nъgin întîn-
derea Otomanilor mai denarte. Aचेstî doi nrinчini
vъ aflarъ grestate ka.sъ ajъngъ la пaye ші ami-

*) Matiam pretindea kъ Țngъrii sъi lъaserъ 400,000 gal-
beni de asr de la Stefan, asfel nъse o kontribъxie de 400,000
florinî ne Transilvanî.

cie, mai ales k̃ interesele lor p̃ronpie de konser-
vare în faț̃ k̃ T̃sryi, le komanda o alianț̃
str̃ns̃. Interesele de ayeast̃ nat̃r̃ vorbesk tot
d'asna mai bine dek̃t limbagisl dinlomagiei. A-
cesti doi Prinșini înkeiar̃ un traktat de alianț̃
ofensiṽ mi defensiṽ k̃ kondișii foarte demne
nentr̃ fie-kare parte. Mateias, k̃ ayeșt̃ privileș̃,
d̃r̃si l̃i Stefan în Ardeal doș̃ ȳet̃șii Balta mi
ȳiceșl.

Îndat̃ ȳe Kazimir l̃s̃ suire desure ayeast̃ a-
lianț̃, ñ voi s̃ r̃m̃pie ne din afar̃. El trimi-
se l̃ Stefan sol ne Dobieslav Vimoski, Kastelan
Belzii mi Stanislav Teyenski fișl l̃i Ioan Kaste-
lanul de Krak̃, ka s̃ reînt̃reask̃ vekea ami-
cie dintre Kazimir mi Stefan al Moldovĩ, ad̃o-
g̃nd k̃ regele niȳi o dat̃ ñ va da niȳi protek-
șie, niȳi azil, niȳi s̃nșia din vr̃șmami l̃i Stefan,
ȳi îi va resninge, nentr̃ kare l̃kr̃ș ȳerea ka niȳi
Stefan s̃ ñ des̃kiz̃ k̃ nimeni resboiș̃ f̃r̃t̃ a'i
faye mi l̃i suire. Solii aj̃nsert̃ în S̃ȳeava în l̃na
l̃i Ișliș̃, Stefan prini mi d̃r̃si ñ solii.

În ansl din șr̃m̃, Kazimir veni la Liov unde
era s̃ se înt̃lneask̃ k̃ Stefan, ka s̃ reînoiask̃
traktatsl în persoaș̃. Trimise l̃i Stefan solii ka
s̃-i dea suire k̃-l asteante.

K̃ toat̃ amicie ȳe sem̃na s̃ fie între ayești
doi Prinșini, Stefan ñ avea o ad̃ink̃ înkredere
în regele Poloniei. El b̃nși s̃ ñ-i întinș̃ vre o
k̃rșt̃, s̃-l onreask̃ akolo. Ast fel, d̃nș̃ oare-kare
sokot̃șș, r̃șnșnse solilor Poloni, k̃ el b̃k̃ș-
ros ar dori s̃ se înt̃lneask̃ k̃ regele Poloniei;
dar ast̃ dat̃ îi este k̃ nenștinșș a'mi m̃șșșmi

aveastă plăcere, pentru multe valsuri ce i se rădăc din partea Țărilor lui a nemulțumirilor din Moldova. Kătre aceste el dete solilor vorba sa de onoare, că altă dată se va dăce să se întâlnească cu regele ori la Kamenitz sau la Kolo-meia, ori la Sniatin, numai să vie cu doi lăni înainte că regele are să vie în anul lui anume kare din aceste locuri. Acest refuz de a veni înaintea Regelui, dispușcă lui Kazimir. El nu kăteza să zică nimic dar ar fi fost mulțumit dacă o altă mână dekăt a sa ar fi kăstat să nedenească pe Ștefan. Astel kând Xanul Țătarilor trimise soli regelui Poloniei înkănosuindă planul său de a ataca Moldova și cerindă-i ajutor, Kazimir refuză ajutorul cerut; dar îmbrăbăt pe soli Xanului în această întreprindere întămulitoare.

Tătarii.

Atât în kărsul avestii istoriei cât și în toată istoria Romănilor, inkă din timpii cei mai înaintați, Țătarii joacă o mare rolă. Krez că ar fi de trebsingă a vorbi aici desne acest neam.

Acest nume este auilikat de istorici și Et-nografi Orientali kând într'un kin restrâns kînd lărgit. Știi numesk Țătari nu numai pe Mongoli, dar inkă toate popoarele ce le făseră sursă sau kare aveaș cu dinții cea mai mikă asemănare de origine, limbă, datine. În timpii vekii, avesti barbari erau atât de răi de oameni, în cât le deteră numele de Țătari, din tartar. Kătre acestea Mongolii, Tongșii, și Țării priniură numele de

Tătari, de mi nă este multă asemănare între dânșii. Acest nume se întrebșingcază kă o îndoită însemnare, întâi sură a arăta popoarele mi familiile limbilor din Asia mare, apoi ka nume în parte al unor popoare. Vița tătara se împarte în trei ramșri mai mari. Țea dintâi ramșră konrindă limbele Tătare Țele adevărate, 1 limba Tongșșă Țe vorbesk Tongșșii de la marginele Kini; 2, limba Mongolă Țe se desuarte: a, în ramșră (ri-ento-Tătara, limba Mongolă de la Est, B. în ramșra Ovidento-Tătara, limba Kalmskă, mi C. ramșră septentrionă, limba Bșretă; 4 limba Tșrkă Țe ea însșmă se împarte în două-zei de dialekte *Ŭngșrsl Komansl*, *Ŭsbesk*, *Kirgis*, *Tșukoman*, *Baekir*, *Krimik* etc. a două ramșră de limbă Tătara mi komșșe de limbă finoase să Țioșde, șgrișe mi șrale, în Ținș rșmșri, Samoia de la șșra Ișșiorș, Obi mi Ienisei; 2, *Bșlgara* înșșlegind Țeremisi mi Nordvinii; 3, ramșre *Hermin*, înșșlegind Ișrienii, Sireenii, Bodjajenii; etc.

Dintre toate așște limbă barbare limba *Finoasă* este mai kultivată.

Tătarii așș isvorș lor în Mongolia. Tătarii Tșrși, așșia kă kare Romșniș avșră a fașe atștea veakșri fșșșră Ței din Rșșia Meridionale mi din Kaskaz, kșnoskșși șșb nume de Nogai, Kalmsși. Țara Țe lokșia Tătarii din Rșșia se nume mișka Tătărie din Eșșona, ka șș se deosebeaskă de marea Tătărie din Asia. Țea din Eșșona era împșrgită în trei Xanatsri, Krimca, Kazan mi Astraxan. Într'șn simș mai restrșns Tș-

țaria era înțeleasă Crimeea și pârțile vechine ale Dniurului de jos și ale Donului.

Țătară Asiai cuprindea nemărginitul ținut dintre marea Kaspiu, Siberia, demersul Gobi, Afganistanul și Persia, ce din al 13-lea veac se numiră Djagatai, numele unui Domnitor al lor, fiului Gingiskan, ce desprinsese Belștag și munte al Asiei mari în Djagatai oriental și Djagatai occidental, și care astăzi se numesc în general Târkesten, desprins în mai multe ramuri.

Nogai este seminișă cea mai mare a Țătarilor Târui din Rusia. Prin limbă se apropie de Târui; urin fizic de Mongoli. Ei locuiesc mlaștile Kasbenului în ginsul Kaskazului mai aproape. Țătarii din Crimeea sunt mai puțin amestecați. Aceste seminișii amezate în aceste părți, înurează, abia ajung la numărul de 600.000 capete. Ei urmează mai toți religia Moxometană. Rusii îi ia în ostire în kazai și îi fac foarte buni cavaleri. Rusia nu a voit a le respecta îndestul datinele lor religioase. Nogaii dau imposibile mișii. Ei au spirit natural și finețea Târuiilor și mai multe vioiciune. Pe lângă acestea caracterul lor e bun; de și sunt astăzi încă aștia ce au fost înainte, dați la prăzi și la lăcomie. Altfel dată erau nomazi; acum sunt amezăți prin sate. Femeile lor sunt kasnițe; poligamia este ertată. Kalmașii săi kamașii, seminișă Tătar-târku, angoane de nordul Kaskazului, la estul Terenului, până la marea Kaspiu, numără 12.000 de suflete; ei seamănă în toate

kș Nogaii. Assai mi Enderi sînt orășele lor ȕele
mai mari.

Maengli Geraï, Xanșl Krime ei, îndatș dșne
rșnsnșsl regelsï Kazimir, treks în Moldova kș o
mare armatș de Tștarï, mi îndatș se nșse sș ura-
de ȕara mi sș robeaskș loksitorii. Stefan le emi
înainte kș ostirea ȕe nștx sș rșdiȕe renele mi îl
întîmnîntș la o dșmbravș ȕe se kîamș la Liningï
lșngș Nistrș. În zioa de 20 Avgșst 1467 se dete a-
ȕeastș bștșlie memorabilș. Stefan organisase armata
Moldoveneaskș dșntș datinele Ekroneilor. Ostirile
Tștare eraș nisȕe orde fșrș disȕinlinș mi fșrș re-
gșlș. Singșra lor nștere konsista în nșmșrș. Ta-
bșra Tștarilor konrindea o întîndere de tșrim de
masc ori mai mare de kșt a Moldovenilor. În sna-
tele ostirii, veneaș mai mșlte tabere de Moldo-
venï, bșrbauï, femeï kș konïï robiiș, tșrme de vite
mi felșrite obiekte fșrate denrin ȕarș. Stefan zi-
se ostamilor kș aȕeastș tabșrș întînsș nș sefor-
ma nșmai de Tștarï; mi kș ȕea mai mare parte
eraș fragïi lor robiiș-mi vitele lor fșrate, ne ka-
re, daka v'or învinge, aș sș le dșkș în ȕara Tș-
tșraskș; le fșkș șn tabloș dșreros de sșferinge-
le ȕelor robiiș; le dete o ideie rîzștoare de sue-
ranșele ȕe fragïi lor nșnea în vitezia lor, mi le ziso
kș mai biȕe sș moarș kș toȕiș de kșt sș lase
ne konsingenïi lor a fi tșrîȕi afarș din ȕarș, vîndș
dșȕi saș șȕișî de greșȕȕile robiei.

Aȕeste vorbe mimkarș inimelș ostamilor.

Lșnta înȕenș. Fșria Tștarilor nedisȕinli-
naȕi nșntșdi, ka ȕele dîntși sșfșrï ale șnei vije-
liș, assura Moldovenilor ȕe rșmaserș nemimkaȕi

la rîndurile lor. Aycastă fârie se alinã kã învetsl, anoi kãzã la niçioarele acestor rînduri de granit. Lenta gîns pîntã seara mi fãse teribilã. Kãmpul era koperit de leușri de oameni mi de kãl, mi înkegat în sîng. Tãtarii, kã kãt aflaș înpo-trivire, kã atãt se arșnkaș maițrbağı sãb stbiile Moldovenilor deșnde nimik nã mai pșteasã-ĩska-ne. Kãtre searã Tãtarii se rãnsertã mi învensrã sã fãgã. Stefan dete ordin kavalerei sã-ĩ fãgã-reaskã. Atșnvi învens o țiere teribilã: Tãta-rii obosigi, nã mai pșteasã sã se anere.

În taburã rãsnarã atșnvi mi de strigãte de bskãrie. Eraș Moldovenii robigi. Ei skãnasertã mi, armãndșse, se arșnkarã asșnra Tãtarilor ÷e nã anșkasertã înkã sã fãgã.

Robii se liberarã. Moldovenii relșarã îna-poĩ plansl lor rãuit de Tãtari mi tot d'o datã tot ÷e Tãtarii adșsesertã kã dînșii în ȕarã. Toate lșkrșrile rãuite din ȕarã se pștrãtka sã se în-toarkã la mșgșbanı; tot ÷e fãse al Tãtarilor, se înpșrgi la ostamı.

Stefan se întșrnã în Șșveava, kã mai mșlgi robı mșrzãvi între kare se afla înșșwi fișl Xa-nșlșı.

O faptã barbarã în timpii de astãzi.

Nã mșlt timn de la aycastă bștșlie fericițã, Stefan nrımi în nalatsl sãș de la Șșveava, solı de la Xansl kare reklama sã i se întoarkã fișl sãș. Stefan voi sã nrıimeaskã solii înkonjșrat de toatã strșlșvirea kșrgiı sale, ka sã dea o i-

deie de mărire mi sulendoare barbarilor. El adună dar klerul cel mare, kanii ostirii, boerii din konsiliul său mi pomor.

Sala era plină de lume strălucită. Poporul mi ostamii fărnicăș urin strade mi urin kărtea Palatului. Stefan, în toată strălucirea sa, înconjurat de marii săi Kăuitani, mergea pe tronul Moldaviei. Coroana de Rege strălucdea pe fruntea. Săi bateu solii apărând în sală, simțiră okii străbătând de lumina zărei spektakol nekănoskăst. Kătre acestea trăsia lor sălbatecă nu se klinti.

— Strălucitul Xan al Kărmăslăi, stăpânul nostru mi al tăș, ne trimite mi îmi porănesce prin noi, să-î dai înapoie ne fii săș ce este aici prins! zise cel din țără sol.

— Strălucitul Xan, mai zise zărei, ar fi pendisit îndrăzneala ta, de a pune în prinoare ne fii săș; dar a bine voit să se îndare kătre tine mi să te erte, dar mi ts de aici înainte să-î dai toată sănsnerea ce ă Ghiasr vasal trebăse să dea Domnului seș Măsselman!

Săte de săbiu emiră din țară. Ostamii voiră să snele insăta în sângele solilor. Stefan face semn să psie săbiile în țară, se skoală dăpă tron mi dă ordin să se adăcă fii Xanului, părătrând, sângele s ă reche.

Istoria nu va erta nică o dată marelă Domn al Moldovei ăitarea datoriei sante kătre solii, în această okazie. Stefan mare tot d'asna în resboae, fise de mai multe ori mik în timp de pace. El ce suia să învingă armatele nenămrăte ale vrăjmașilor, nu nătră învinge astă dată mă-

nia inimii sale. Acea zi fusesse o pierdere mare pentru Stefan. Fiin fusesse mai mare de ct Ștefan în timp de linișțe. El răsponse solșii A-tenian care îi zisesse ct de mai doresce cova este s-l vază sponzrat *Demoxares*, „*Snsneui komnatriouilor vostri kă avei ce fak as-fel de neksviinuï sînt mai nejos de auria ce nstînd să le nedenseaskă le iartă*“

A face lăkrările în mănăstire de a întinde toate vecele în furtună. Cel mai mare inemik al Prinșivilor este inima lor.

Stefan fusesse mik într-o zi în viața sa.

Stefan ordonă a se aduce fiul Xanslșii în karta palatșii mi a i se trîia kanșl. Aueasta se făcă înaintea ponorșii mi a solilor.

Solii avră aueamii soartă. Nămai snșl din ei, se trimise, kă nasșl mi vrekile trîiate, să snșe Xanslșii cele ce se întămplaseră la karta lî Ștefan.¹⁾ Mălgimea anlasdă aueastă fântă ce făcea pe Ștefan mik; Moldova vră să fakte a se skăza Domnitorșl săș; dar istoria nș gine sokctealș niș de kalitatea de Domn, niș de kalitatea de ponor, aueasta este treaba skriitorilor lăntelor de partide.

Stefan revine la unire.

Ideea sniriș celor doș guri țarbăra pe Ștefan, ambigiile din sntră adormite de kt-va timp încheușseră a se destenta. Termenșl kând promi-

¹⁾ Dlugoș; Kromer; Mihoviū.

sese regeliŝi Kezimir sŭ meargŭ sŭ-l întŭlneaskŭ se auroniŭ. Îi trebsia dar ŝn resboiŝ ka sŭ realizeze ŝnirea mi sŭ întîmnine chele alte doŭ ne-
plŭcheri de kare era ameningat, mi aŭest resbel,
kŭta sŭ fie kontra Radŝiŝi Domnŝl Mŝnteni. Ste-
fan nŭ ŝitase înkŭ intrigile ŭe aŭest din ŝrmŭ fŭ-
kŭse la Konstantinouoli ka sŭ întŕîte ne Sŝlta-
nŝl înnotriva sa.

Kazimir koboriŝe kŭtre mŕginele Rŝsii kŭ
3000 de Poloni sŭ astente ne Stefan. Aŭest din
ŝrmŭ nŝse ŝn noŝ termen, sŭb nretest kŭ este în
ŭcartŭ kŭ domnŝl Mŝnteni. Noŝl termen era în
lŝna lŝi Mais a anŝlŝi viitor. Kazimir se îngrji
desnre resboiŝl lŝi Stefan înnotriva Radŝiŝi, fi-
inds'i teamŭ kŭ aŭest din ŝrmŭ sŭ nŝ fie nevoit
sŭ alerge la ajstorŝl Tŭrŝilor.

În 1470 în 27 Fevrŝariŝ, Stefan nŕŭdŭ mŕ-
ginele Valaxii mi arse Brŭila. Aŭesta fŝse încŭ-
pŝtl ostilitŭŝilor kŭ rivalŝl sŭŝ, domnŝl Radŭ.

Kŭ kŭte-va zile mai n'ainte de aŭeste loviri.
opoziŝia boerilor nemŝlyŝmigi, rŭdikase kanŝl,
Stefan okŝnase în armatŭ ne ŭei mai mŝlgi kanŝ
aî opoziŝiŝnei neîncetŭte ŭe bŭntŝia Moldova; rŭ-
mŭsese însŭ o mare parte de boeri kare nŕndea
prilejiŝl ŝnei okŝnagiŝ streine, sŭre a rŭstŝrna ne
Stefan. Ei se îngeleserŭ în tainŭ kŭ Radŝl ka înd-
datŭ ŭe va încŭne ostilitŭŝiile între ŭei doi domni,
ei sŭ se rŭdiche kŭ oamenii lor.

Stefan era în Vaslŝiŝ, kŭ o mare parte de
ostiri. Akolo era miŝŝibŝl konsuiragiŝnci. Nŝme-
le konsniratorilor se deskonerirŭ. ŭei mai frŝn-
taŝi eraŝ Paxarniŝl Negre, Stolnikiŝl Alekse, Vor-

nikël Isaia, etc. Acesti trei fãrã kondamnați la moarte. Le țiarã kanetele la 16 Genariș, dimineaua. Kornșrile lor se arãncarã pe nea desușiate de vestminte la priverca mi xșla ponorașnei, kare, kș kște-va ore mai n'ainte, lșda mi onora nșmele lor mi akșm injșria mi batjokorea. Kșgetare dșreroașt mi krșdș! Domnitorșl mi klasa priverlegiatș sșnt pentrș șn ponor Țiokanșl mi Nikovanșl; el se aflș între amșndorș. Kș ȃine va simnatiza? El krede kș Ţnșl mi altșl îl lvesșe, ne șnșl mi ne altșl kș plșvere el îi vede sdrobiș, fie-kare la rîndșl sșș mi devine instrșmentșl partidelor ȃe le servș. Remîne a fi kș ȃelș ȃe șȃie mai bine a'l esnlota. Ponorșl, konil mșrinimos, se inklinș mai adesea oare la voșea ȃe șȃie a'ï vorbi kș marinișic, ferie kșnd aȃeasș voșe nș l'a amșșit! Ȣșiderea ȃelor trei kanș adșșe linistea în șnirite. Kesboișl ȃe era sș inȃeanș, fșkș sș se șite îndatș aȃeste trei nșme.

Lșnteles între șn ponor mi o klasș ȃe asșpresșe sșnt de mșlte ori nrevșzște de Dșmnezeș. Nș avem nimik a zie, progresșl omenesk este kșvîntșl lor. Nimik nș le poate evita afarș de konȃesiile ȃe partea opșștș ar faye în favorșl progresșlș, lșnta se va evita, revolșșia niȃi o datș. Lșnteles însș între șn tron mi o klasș ȃe se dispșștș ne nștere, iatș neferiȃirea șnei nașșișn! Ţneș mi ȃei alte nșșșșl îi trebsia ponorșl sșre așștor. Kș ȃine va simnatiza? Simșșimînteles mșrinimoase se pșnînaște, se promit, se daș pșșștș în așșșl învingerii. O klasș priverlegiatș ȃe se lșntș kș tronșl pentrș nșștrarea ne seama ei a priver-

legelor sale, va konsimți oare vreodată ka sã le smãlgã de la tron snre a le împãrtãmî kã popor-
rãl? Nici odatã noi nã ne temem de tirania snã
om singur, ne temem de tirania snã klase; sn om
trece, nã are rãdãcinã, o klasã rãmãne se în-
tinde prin miã de vine în tot tãrîmul snã sovie-
tãrîi. La Romãnî n'a existat nici o datã o nobi-
lime moutenitoare ka la algi popoli. Ceia cã se
poate zice noblegã, a fost nãmai ne viaã, noblegã
ce înceteazã odatã kã viaã mi nã trece la fiã.
Tronul nefind mostenitor, rangurile înkã nã nã-
teazã sã fie, este sn sistem konsekuint.

Multe se zic mi se skriã despre vorba no-
blegã la Romãnî. Sã cercetãm dar mi sã ame-
zãm kã auctoritatea istorii definigia acestã kãvînt!
Sã cercetãm mai întãiã acest amezãmînt la cele-
alte nații.

La Roma se kemaã nobili togi aceia ce nã-
teazã sã aibã portretele strãbunilor lor. Oamenî
noi, cei ce aveaã portretele lor pronrii (homines
novi) cei ce nã aveaã, eraã oamenii de jos. *Jus
imaginis* saã drental d'a avea portrete era acela
lskrã ka drental de noblegã. Acest drent era lã-
sat magistrailor înalgi de la Edili pãrã la Kon-
sãli. Kãnd plebeeni formazã familii pretoriane,
konslare mi triumfale, încetazã sã aibã mi ei
portretele ce le lãsakã drental de noblegã la ko-
boritori. Atsnã încetazã sã se afle la Roma Ple-
beeni nobili. Cicerone, ce din familia sa, el cel
dintãiã kãstigase drental sã mi aibã portretul, zi-
cea kã mândrie: „Eã sintnãskut însãmî demine,
mi snrijinit nãmai ne virtate, m'ain skatla mãrire.

La romani cei bătîrîni vedem kă noblega era mostenitoare. La noi la romăni; a fost numai pe viață, mi de multe ori drentsi de noblegă se naștea lăa înapoi în'ainte de moarte la o fantă opriță de legi spre esemplu. Printre alte semne de noblegă la Romani eraș nische grănji de așr ce atărna la gîtsi koniilor prekm un nische lă-nișe de așr ce nărtaș ne kondsrî, ce de multe ori arțăș nămrșl senatorilor din așea familie.

La Romani cei bătîrîni *drentsi de nortrete* trece mostenire la fii în năsterea șnei legi; la noi Romăni legile onreaș a trece la fii rangul mi privilegile năringilor. Aici toți eraș oameni noi *hominis novi*. La Romăni din princiuate nă se adontă nișî o dată semnele de noblegă. În timpșl din șrmă al fanarișșilor se adontă kăte-va distinkșii ridicole, între kare șna era drentsl boșrilor de întăia klasă de a nărta barbă. Nobili la Perșî aveăș drentsl d'a merge tot-d'asna pe kal. Atenienii nobili nărtaș ne kan kăte o podobă de așr. Nobili Trăvî nische îndențsrî ne obaze.

Noblega kare a dat atătea rădăcinî în Europa, dăpă venirea barbarilor, noblega armoariilor mi blesoanelor, a preferinșelor, privilegielor, noblega esersată mai întăiș prin servicișl armelor, răsplătîtă prin drentsrî de takse, mi desklădită prin favoarele kapricioase ale kășșșilor, noblega ast-fel kă se arată în o parte a Eșronii avș drent leagăș ameșșmăntsl *Fiefilor*.

În bătărna Eșronă, ofișierii regilor ce găvernaș provinciile saș baroniile, dskatele, komitiile, etc, se folosiră de slobișșnea așoritșșii regale, mi

skimbar^u în domniⁱ d'anșrșrea gșvernșl lor ȝe era ne viagt^u nșmaⁱ. Aȝeasta adușe nobleg^ua feodal^u.

De atșnșⁱ istoria noblegiⁱ în Eșroșa oșidentalt^u maⁱ ales, skimbr^u fazele sale, lșnta înȝenș între regiⁱ űi între nobiliⁱ. Regiⁱ voiaș sș'űi reia astorit^utea lor kșstigmat^u de nobiliⁱ. Regiⁱ nșmaⁱ pștrș^u faye rșșboiș fșrș ajștorșl nobililor. Aȝeștⁱ din șrmș avind în pșterea lor toate ȝinstșrile, orașele, satete, ka domnⁱ űi pșoprietariⁱ, dispșneaș de toate bragele. Aȝeștⁱ nobiliⁱ înșș nefind atșt de pșternișⁱ sș rșștoarne lș totșl astorit^utea regilor, eraș înșș atșt de tari ka sș fakt^u ka regiⁱ sș nș poatș da resboac fșrș konkșrșșl lor. Liberarea komsnelor era arma regilor kontra nobililor. Nobiliⁱ, din pșrtele, sșșrșnⁱ ne ostamⁱ, indatș dșnș rșșboac, se retrșgeaș kș ei în momiile lor șnde űi ȝineaș într'șn eșersivⁱș de arme neinȝetat. Regiⁱ onșrș^u aȝește eșersivⁱș ȝe konsistaș în *tournois*, sșș pșreșt kș șșnt pșriksloașe pșnșrș viagt^u lokșitorilor, űi astorit^utea biseriȝeaskș ȝe ȝinea kș regiⁱ, pșterikt^u înkș, se amestekș în aȝește înȝerkșrⁱ. Skști maⁱ în șrmș ne nobiliⁱ de servișșl pșsonal ostșmesk, kș kondiȝiⁱ ka ostirile ȝe regiⁱ v'or rșdika sș fie xșrșnite ne momiile nobililor. Pșlata în banⁱ lșș atșnșⁱ lokșl datorii. Akolu șnde nobiliⁱ krezșrș sș afle șn noș pșrivileȝiș ȝe mșșșlea klasa lor, se afla din notrivș pșrderea astoritșȝiⁱ lor. În Franȝia, pșșkșșirea *des aides* űi *lataille* sșșrșmi de atșnșⁱ marea lșkrare de neașșrșnare a koroanș, pșșș kșnd așeșșmșntșl ostirⁱș pșrmanente, întrⁱ pșterea regilor.

Nobiliⁱ kștarș a se șnșonia de pșrșșana re-

gilor kare, kă kondiție de a primi toată astoritate de la dănsul, îi părău mi le menșins privileghele slăbite. Șeb-Lădovik VII toți oamenii de arme eraș nobili. Șeb Henri IV, se dete en edit în 1600 prin kare s deklara kă meseria armelor nă va nobila ne cel ce le poartă. Lădovik XV, restabili în parte ayeastă noblesă prin ediktul de la 1 Noembre 1750 rekănoskănd de nobili ne toți ostășii ce vor ajunge la gradul de ofiteri generali, prekăm mi ayei ce ar servi în kalitate cel nășin de kăpitani, mi ar dovedi kă părăngi mi bșni lor avăseseră ayeam grad.

Resboale din Palestina sărășiseră ne nobili mi înăvășiseră ne komersanșii. Nobili fără silișii să vărăză momiile lor. Negășștorii le kămpărăș. Cei ce le kămpărăș se fărăș nobili mi se îndătorăș să șmeze ne domniilor lor la resboiș. Dar ayești noi nobili prin kămpărăștorii de momii, deveniră atăt de mășii, inkăt Henri III prin ordo nășș din Blois, în anș 1579 deklartă kă ori ține, nefind nobil, ar kămpără momiide la nobili, nă va mai avea drentul a se lonsidera ka nobil, mi se ameșă ka momiile kămpărăte de nenobili vor fi konsiderate de așii înainte ka nișe simple proprii țării, fără a mosteni titrul.

Nobili înăvășră a se face prin kărășii regale. Chalres V deklarase nobili ne toți lokșitorii Parissăi. Henri III, restrinse ayeșt privilegiș nă mai pentră revotul negășștorilor mi pentră emeveni. Cele dăntăiș kărășii de noblesă părără în Franția ne la 1270, Marea șvidere de nobili în bștaia de *Fontenay* în 841, adșse în Șlampania mai

terziș datina a se privi pânteculele mămii nămai nobil, sș fș nobil fșl, pe kșnd pșrintele nștea fș nenobil.

La romșnș originea așestș nobleșș pe viașa nș a fost nișă odatș în fiefșrș, momșile dșrsite de domnș ostășilor nș le da nișă sș titș de nobleșe, eraș nișe simșle proprietășș pe kare ori șine nștea sș le kșmpere saș sș le ia în skimb kș alte averș. Ostășș aveăș rangșrș, iar nș titșrș. În ostire ori șe romșn avea drentșl de komandș, îndatș șe era kanabil. Rangșrșle se daș de kștre domnș aparte, mi pe viașș. În franșia kșrșile de nobleșe șe regș îndeușșerș sș dea, nș eraș nșmai pe viașș, drentșl șe ele daș se kobora la mostenitori, kș toate așestea, ekșessl așestor kșrșș șșise nobleșa Franșș.

În Franșia nobleșa șea mai veke se kiema *nobleșa de nșme mi de arme*. Așeste kalitășș nș aveăș amestek kș nșmele mi armele kastelelor. În sekolșl XI-lea seniorș îndeușșrș a șșa nșmele momșilor lor șe mșșș nș le aveăș. Însș mșșș pșstratș pe șele vekș a kșror originș se perdea în întșnerekșl timșșlș, ka sș nș se kșșnd de kș nobleșa teritorialș mi kș așeia kreatș de kșrșile regesș. Nobleșa *da neam* kare ea asemenea este veke, dar de o vekime kșnșskșș, este așeia șe se poroklea! *Noblșsse d'ansienne roche*. Însș șea din tșșș era nșferatș, avșnd o înaltș vekime, mi poate kiar din kasza origeniș ei din timșș Eroșș. Se kiema înkș *nobleșe de natș smișe* șeia șe se nștea sșrșșini pe doveșă șe se șșkaș la oșt kșartiere de familie desșre tatș mi

mamă. În *tournois*, nimeni nu putea să între la lănt, dacă nu putea dovedi că este din categoria acestor nobili. Noblesza *nsmito ekyclento*, pentru care în germania eraș atât de severi, în Franția se oprea la a patra treaptă. După vekii skriitori ai întănerekslăi ațelor timpuri mi în partikular, dăne Jean Simneus, a treia generație de noblesze kșrțgea sțengele mi neamsl mi gonea că totsl rșgina rotsrii. Lăminele revolșgisnelor, aș snart în tșnereksl.

Origina a ori-ce noblesii este meritsl personal. Săb ațest raport institsiia boerii la romșni era mslt mai rezonabil, kșvii era bazatș pe viagș, prin șrmare pe meritsl personal; dar Domnii abșzind, ațeste abșzșri aș șvii'o.

În Franția, în Germania, în Englitera, în Italia, înkș din timpșrile cele mai demșrtate, se simșgea o lăntă între noblesza veke mi nobleszanos.

Fie care trei sekoli kreaș o nos nobleszetot d'asna în lăntă că cea veke.

În Prinvinatē; că toate că rangșrile eraș pe viagș nsmai mi boeria trebsia să moarș că ațela ce o avea, ne avind nișii șn raport că nsmele familii, asfel, înkșt boerii de mai n'ainte șșskrieaș rangșrile mi nsmele de botez mi nișii odatș al familii; insș fantele strșlșcite ale Romșnilor ostamii din timpii vekii de resboae, atrșgeaș neanștrat asșura astorilor lor, mirarea mi Stima Oamenilor. Ce s'ar fi koborit la strșnenogii lor, dacă ațestii strșnșnogii nu ar fi fost lovișii mi koborii în lăntă că noa boierie ce de mai mslui

*

sekolii, în epoca de kădere, se înprospătă ne în-
cetă într'un kadră kă fanariotii,

Koboritoriî vekilor familii istorice ce ar for-
ma în alte țări noblega cea veche, Eroici,
de sânge, ale kărora kărui de boerie nă sînt sâb-
skrise kă mîna snei Domn, dar kă sabia lor ne
frîntea Enimivilor, sînt astăzi kăzrui în ignorin-
ță mi întînerek, la sate, mi ei însamî abia sînt
kă se trag dintr'o familie veche. Nă kănosceam ni-
cî nă năme între nămele kănoskute astăzi, kare în
timniî vekî să fi komandat o armată, să fi îm-
brăncit sîna din azele năvîliri ale Enimivilor ce
kădea peste azele țări. Le va fi, de se va a-
răta kă este. kă dovezi, noi am fi fericiți să sîm
mi să năblikăm azeasta, însă nă pentru a năne în
bănetel snei noblegii, ce dăne legile țrilor noas-
tre nă esistă; dar pentru kă să strălucească gra-
tios pe o pagină a istorii să să formeze oskăm-
pă kamee în măzele național.

În Franția noblega, sîrnată de revolție, sâb
Napoleon fise înlokăit de o noă noblegie; însă
privilegele ei periră pentru tot d'asna. La Ro-
măni konvenția nă desființă rangurile ne viață;
dar privelegele klaselor, odată desființate, rang-
urile kăzră de sine, ne mai simțindăse trebsin-
da lor.

Noi nă grîm noblega; o izbim mi o dorim
pentru togi Romăni de o potrivă, nă nămai pen-
tră o klasă. Am dori însă kă Rămăniî în lok să
o kaste în kasta aristokratikă sînde nă poate să
o mai gătăskă, kăci timul ia trekă, să o ka-
ste în pîrtare, în kăgetare, în simțimînte! Să o

tradskt în adevratsu ei simy: în mrire, denunitate, înlgare, abnegaie, sakrifice. Am dori s o afm mai ales ayeast noblege în limbagiul parlamentar, în skrierile astorilor în manierele astoritgilor, în xrele partidelor politice, mi în general în tot sînsul ayeestii societgii Romne ce vine la soarele viegii, ka s fie încherkat daka are merite la viag.

Konvengia, ayeast fikz a Eyronii, fsse ka o femeie ce se mritz mi ne ntînd face konii, ia fi adontivi. Artikoli sî r se usser în legi, dar ea fsse okazia a se peface oare kare datine ale gurilor noastre. De patx ani fi Domnilor se nmesk *prinçinî*. Ayeasta n e este niçi în legile niçi în datinele guriî. Gvernul gurilor este o rensblikz, Domnitorul sn pwehede ne viag; Domnia dar este o fonkgie. Domnitorul kzt este în fonkgie este sn prinçine. Para îi d e ayeest nme înssmî nentx fala ei. Ewind din Domnie, Domnitorul intrz în rîndul boerilor de klasa I, dsnz regylament mi datinele vele vekî; intrz în rîndul tztelor çetggenilor, dsnz konvengie. Para îi pztreazt titrz de prinçine ce i l'a dat, prin kartenia mi rekznosvinga nentx çel ce i-a servit, de mi legile n il d e; rangxriile, fknkgiile atzt în vekime, kzt mi astgzî, a e fost ne viag, a e fost n mai nentx ayeia ce le-a e avst.

Ele n pot s treak la konii, fztz a viola legile guriî. De xnde dar pztz mi în adsnarc, se d tîrsl de prinçine fiilor de Domni? Domnia n este xnz

titru, este o fonkciune. Rangurile mi fonkciile ne viau sînt nămaî nentru persoane; familia n'are nimik a face kă ele: nă poate s'le mosteneaskă niuî odată. Nămele mi a vereă, iată singurele lăkrări că pot mosteni. Daka totuî celi că aă avut ranguri mi fonkciile le ar mosteni, fi de ministri ar aveă dreptul s' se zikă ministri; fi de vornici, logofeci, postelnici, ar fi însămi ei vornici, logofeci, postelnici. Ast-fel este mi kă nămele de *prinvine* că se dă filor mi nenogilor de Domni. Înelegem a se nămi *prinvine*, apei Romnii că aă adest titru mostenitor dat de o pătere streină. La noi, repetăm, titruri nă sânt, mi rangurile mi fonkciile că există sînt ne viau nămaî.

1471.

Radă se xotări dar s'noarte armele în gara sșoră. Strănse ostiri mi plekă kă ele s'ne xotari d'rii. Stefan, din parte'i tăks tot ast-fel. Radă ajănse la satul Suci, aiuî întămînă armata lui Stefan. La 7 Martiș, kă răsărirea soarelui, înčenă ačeastă bătăie teribilă între Romnii. Lenta nă gins mult. Ostirea lui Stefan mai bine organizat; Stefan el însămi general mai kanabil, de kăt rivalul s'ă, eraă nentru Moldoveni doz mari advantage asăra Măntenilor.

Măntenii se lătară kă b'rbăgie. Radă, se renezea kălare în toate p'rgile înainteă ostami-

lor sîi mi cherka sî-i înbîrbîteze. El le aducea amînte de lîntele Romînilor sîb bîtrînsî Mircea, kî ostirî mîlt mai mari de kît ale lîi Stefan. Stefan din parte-i nî perdea timpsî. El asemenea era în toate pîrgile mi vegea la toate miskîrile.

Înainte de seara ostirea lîi Radî pîrgî kî slîbesche. Streinîi merchenarî se pîsserî a fîgi mi tîrîrî mi pe Mîntenî, kare arînkîrî armele mi stîndardele. Cîi mai mari kînitînî ai lor kîzîrî prinîi la Moldovenî. Stefan dete ordîu kavalerîi sîle sî fîgîreaskî pe Mîntenî. În fîria mînîi sale împotrîva lîi Radî, Stefan, dete ordîu sî se taie toîi prinîi Mîntenî, afarî de doî boerî mari, Stan Logofîtsî mi Mircea komîssî, bînîîî în armî kî ar fi fost îngelîî în sekretkî Stefan, ka sî trade pe Domnîl lor.

Dîpî areastî îsbîndî Stefan se îtsîrî la Sîcheava înkîrkît de nîen.

Rîsboîsî devenî pentîs adest Domnîtor o trebsîngî de a tîî pentîs gîra sa mi pentîs sine însîî. Anî kare ar fi trekî fîrî sî-îadskî okazia a fîce şî resboîî, era pentîs dînsî şî an perdît, şî an rîî, şî an de mîlîîsîne. „Nîmîk zîcea el boerîlor sîi, nî askîte înimîle ostîmîlor de kît resboîsî, mi tîîda kî kare se denrînde ostirea este o î doa vitejie.“

El se gîndea nîîncîetat sî sînsîe gîra Romîneaskî. Moldova era atîncî mare, în komparîie kî cîia cî este astîî, avea Bîkovîna mi Basarabîa. Rîssîa mi Aîstria o desnoîarî mai tîrîî de adeste doî arîî, mi kornî, fîrî arîî, kî-

ză la pământ. Kătre acestea Moldova astfel kăm era atârnată, nă nătea răsărind la trebsingele marele sâflet al lui Stefan. El presimțea kă va veni în timp kân lă țara lui nă va nătea să se mai măsore kă năterea sriamă a Țărșilor, mi srmătoriă lui nă vor nătea să fakte țeia țe făcea genisl sâș. Trebsia o țarț mai mare, o ponslădie mai nămeroasă kă să poată a se lănta, ne kât va trîi el, snre a asigăra libertatea naționiă sale: îi trebsia țara sșororț, *snireca*. Dar snireca, nenstîndșsc fapte de bșnă voie, trebsia să o fakte prin arme. Iată nentă țe el se devise a mai fapte în răsboiș kă Radă.

Era ne lăngă sine în Măntean din Basarabă, sniă kronikariă îl nămesk Radă Laiot; algiă Radă kălsătră, nă ne nășă: tot țe se poate zice, este kă avea lăngă sine în Măntean ne kare voia sâfakte vîce-prîncipe în țara romănească.

Kă ațeasta nlekt Stefan snre Măntenia.

Bătaia de la cursul Apii

1437.

Stefan ajungînd la marginele țării sșororă, la 8 Noemvrie, înnătrăi stindardele ne la țetele sale, ne Mlikov. La 18 ale ațestiă lăni, el întălni armata lui Radă, la un lok țe se kiema kărsă Anii.

Radu noate kă ar fi fost ferivit în lăntă, dacă nu ar fi avut a face kă Stefan. El ardea de a'mi resbuna înnotriva Domnului Moldovii kare îl bătuse kă atăta înlesnire. Adăsesse kă dînsul o mare armată, mi era sigur de izbîndă. Stefan, din notrivă lăse cetele cele mai înverkate laresboaie.

Se stărnise o neînțelegere între Kazimir mi Matias înkă din anul 1471, din kasză kă Ţngării, în linsa lui Matias la Boemia, aleseseră rege al lor, pe Kazimir, fiul lui Kazimir, regelui Poloniei kare mi venise în Ţngaria kă 20,000 de poloni. Matias Korvin îl învinse într'o lăntă mi îl resnise din Ţngaria.¹⁾ În 1472 Matias prădă înkă Polonia²⁾. Kazimir în mijloca senatului său în Vislegi era înkă okănat de lăkrările acestii cete, kănd îi veni sîirea desure nosi resboiă dintre ambii Domni romîni. La 18, joii, învenă a-cestă lăntă la³⁾ kărsul anei.

Lănta gîngă trei zile mi făse teribilă. Din ambe părțile romăni mureaș kă o nențare în sîrimăntătoare mi niui sîui niui alui nă perdeăș tărîmă. Radu ori kă vîză kă nă mai poate gîne, ori kă voi a astenta armata Otomană, dăuă trei zile de lăntă, în cea din srmă noante, sîmbătă, rădikă tabăra mi se retrase, tără ordin, retragere ce semăna o făgă. Plekă, lăsînd pe pămînt de bătăie o mare măluime de răniți mi morți. Radu se dăse renele în Tărgoviste.³⁾ Adă zi dimineauă, Stefan lăind sîire de faga

¹⁾ Danil Cognides. — ²⁾ Cromer. — ³⁾ Enghel.

Isi Radu, plekă îndată dintră dînsul kă toată oştiră sa că avea sub mîină. La 23 Noembriş ajunse lîngă Tîrgoviste fîră să întîmîine nîcî o armată. Radu nă voia să se mai bată kă Stefan nănu că năi vor veni Tîruii în ajutor. Pentru această lăsuă că Stefan să vie, fîră să-l întîmîine. Se înkise însă în Tîrgoviste kă femeia mi fatasa. Stefan se nrenară să atacă cetatea în zioa viitoare. Dar ador-ză lău de sîire kă Radu, fîgise neste noante din cetate mi se dăse snre dă-năre la Tîrui, lăund în cetate că Doamna sa Maria mi ne fisa Voikigă, să Maria, kă toate averele lor miukătoare. Micăsrî la 24, Stefan okănuă cetatea, dănuă oare kare slabă apărare a ostănilor de garnizonă. Intrănd în cetate, Stefan dete ordin să nă se sîpere nimeni, nîcî în avereă, nîcî în viaă, nîcî în onoarea sa. Lăkăito-rîi îi emiră snre întămninare kă năne mi kă sare, mi dăseră că Domn la kărgile Doamnei.

Stefan dete ordin a se aresta în palat Doamna Maria mi fê-sa mi ukse mîna că toată averălsă Radu. Stindardele Valachiă lăate de la vrăjm mi mi păstrate aiă, se lău de Stefan

Stefan voi să vază că Doamniă mi că Dom-niă desure kare azzise kă era fîrmoasă. Aceste doră femei, în vestminte de doliş, părără înăntea lsă.

Ele făseră respektuoase mi demne înăntea eroşlsă Moldovean. Înfrăgimărea, manierele, fîr-măsegele, snrită Voikigă atioseră, la întăia vedere, inima învingătorălsă. Căa dintăiş ideia că-i veni, făse să o ia de soăie;

Stefan se pŕtŕ kŕ aŕeste femeŕ kavaleresce. El zise Doamnei kŕ ele akŕm sŕnt roabele sale, dar kŕ le va trata kŕ omenie, mi are sŕ le dŕkt la Sŕceava. Treŕ zile kŕt mezs ũn Tŕgoviste nŕ pŕrŕsi pe Maria Domnŕga, kŕ kare ũ pŕchea sŕ vorbeaskŕ.

Aŕeste treŕ zile le trekŕ ũn sŕrbŕtori la kare Doamna mi Domnŕga fŕrŕ ne voite a lŕa parte. Dŕpt treŕ zile nlekŕ kŕ chele doŕ femeŕ, lŕsŕnd ũn Tŕgoviste pe mŕnteanŕl din Basarabŕche adŕsese kŕ dŕnsŕl, vŕche-prŕncipe kŕ o parte de ostamŕ. Tot d'odatŕ pornŕ la regele Kazimir sol pe Tŕrkŕlegŕ, sŕ-ŕ vesteaskŕ kŕ a ũnvins pe Radŕ IV, palatŕnŕl Valaxŕi, lŕsŕndŕ-ŕ kapitala mi tronŕl, prekŕm mi Doamna kŕ fie-sa. Aŕestŕ solŕ pŕrtatŕ lŕŕ Kazmir doŕ zecŕ mi out de steagŕrŕ lŕate de la vrŕjmaŕŕ. Solŕŕ ajŕnsertŕ la regele la 16 Genariŕ.

Turcii intră ũn luptă.

Nŕ mŕlt dŕne aŕeasta, Radŕ, se ũntŕrnŕ ũn Valaxia kŕ 15,000 de Tŕrŕŕ mi ũnkŕ atŕŕŕ merchenarŕ streinŕ.

La 25 Dekembris el ũntŕmpŕnŕ ne vŕche-prŕncipele Basarab mi l'a ũnvins. Aŕesta, vrŕzŕndŕ-mŕ armata sa risinitŕ, fŕgi ũn Moldova. Ostirea Tŕrcheaskŕ ũl fŕgŕrŕ pŕntŕ la Bŕrlad, ŕnde pŕrŕdŕnd se ũntŕrnŕ ũn Valaxia.

Abia trekŕsertŕ treŕ zile de la svirea ŕe lŕ-

ase Kazimir k̃ Stefan a învins pe Rad̃s, mi algi sol̃i venir̃ s̃-i vesteask̃ intrarea sñi korn T̃r̃-
chesk în Valaxia k̃ Rad̃s mi învingerea lokote-
nentsl̃i l̃i Stefan. Kazimir trimise at̃ñi pe
Mixail B̃cheaski, k̃nitansl̃ Sniktinsl̃i mi algi
sol̃i Dobleslav Visoṽski, Kastelansl̃ Belzsl̃i, mi
Egidiš X̃sodolski, ka s̃ ȳere a înñka pe
ȳei dõi Doniñi. Aȳest̃i sol̃i plekar̃ îndat̃ mi
înt̃m̃ñar̃ pe Stefan la Vasl̃iș. Ei î kom̃ni-
kar̃ ordinile ȳe aveas̃. Stefan, aszind de înñ-
kure, s̃rise mi le zise k̃ aȳeasta este k̃ neñ-
ting̃, fiind-k̃ Rad̃sl̃ predase toate ȳet̃gile Mol-
dovii la T̃r̃ȳi mi el îns̃m̃i (Rad̃s) era ak̃m
vasalsl̃ lor.¹⁾

La sf̃r̃mitsl̃ ansl̃i 1474, Stefan plek̃ în-
potriva T̃r̃ȳilor.

El l̃s̃ k̃ b̃taie oram̃l de la Teleajeas̃, mi
t̃iș pe p̃rk̃labiĩ aȳels̃i oram̃, robind femeile
lor. K̃ aȳeast̃ okazie Stefan transport̃ din Va-
laxia m̃lg̃ime de ȳigañi în Moldova s̃nde î a-
mez̃ m̃in sate.

ȳoȳi kronikariĩ vorbesk de sa resboiș ȳe la
5 ale aȳeiam̃ l̃ñi se f̃k̃se între Stefan mi ȳe-
nel̃am̃ĩ ajstat de Ţng̃r̃i, mi în kare Stefan f̃se
înṽing̃tor. Mi k̃ la 20, b̃ts̃ m̃in Rad̃s într'o
noț înt̃lnire. D̃s̃p̃ kare s̃rm̃ s̃r̃ timp̃ de ñȳe
at̃t̃ între Poloñi mi Ţng̃r̃i k̃t̃ mi între Rom̃ȳi.

¹⁾ Діагом.

Criză mare.

1475.

Această pace semăna rînduiri spre o mare odihnă treburilor la o mare bătălie ce era să sosească. Stefan ce presimțea vijelia ce era să năvălească pe țara sa, reorganiză mișcările ostirilor sale. Aici era viața mișcătoare. Valachia sîngea de Tărui, Moldova nu era sigură că va mai rămîne nealterată. Ca să o scape, trebuia să lovească Balasrul și amenința libertatea Moldovii. că atîta tîrzie, în cît se-luase în stare a renunța la planul său de a o zdrobi. Toată Moldova era îngrijată; totuși astentaș cu teroare venirea unei mari armate Otomane. Ungarii și Polonii ei însuși erau neodihnii.

Între acestea Maxomet II trimise voievozii lui Stefan să-i dea cetățile Akerman și Kilia, de bună voie mișcându-se tribuții. Iar de nu va urma aceasta, va trimite o armată mare¹⁾. Dăne aceste amenințări, Maxomet văzînd că Stefan, nu face nimic o armă, trimise pe Soleiman Pasa cu toate ostirea cu care voi să ia Skodra din Albania. El veni în Moldova. Tărui erau 120,000 mișcîndu-se 10,000. Stefan cu 40 000 de ostani din care cea mai mare parte erau pînă mișcîndu-se²⁾ mișcîndu-se pînă mișcîndu-se mișcîndu-se Poloni sub comanda lui Băceski, le cîmîntă din sîc de Vlăsii, ostirile Tărcesii se compuneau de

¹⁾ Dîgorn ²⁾ Dîgorn.

Tșrçî, Arabî, Abisinienî, Tștarî. Arîna stîngț era formată din Tșrçî din Eșrona, Albenezi, kște-va çete de romênî, Tștarî; arîna dreaptă de Asiaticî și Afrikanî Arabi, și Abisinienî, çentrul de Otomanî, enîçerî, spaxii. Ștefan nșse în arîna dreaptă pe sșksî și o mare parte de Moldovenî din kare, mai mște steagșrî de dorobanșî, pîngirî, kșlșramî și çșranî armașî. În arîna stîngț nșse Toporanî armașî kș sekșrî, kodrenî, poreklișî nientșl çșrî, kșçî aveăș datorie sș anere Moldova de Tștarî; vșntșorî rensmișî de sșgetașî dibașî. în çentrș çei 2000 de Polonî; kșrteniș, frșntea kșlșramșlor, artileria, Tigineniș rensbliçî kș auest nșme vasali aî lșî Ștefan; boerî kș mîlitariș lor.

Toatș Moldova avea inima în ayeastș tabșrș. Toatș moldova era în doliș, în toate biserviile se rșgaș neîncetat. Lokșitoriș posteaș. Ponoarele krestine eraș îngrijate în toatș Eșrona și aștentaș mșntșirea kristianismșlș din sabia lșî Ștefan. Ștefan în ayeastș lșntș întrebșîngț o stratagemș originalș, potrivîț kș timpsl ațela și kș inemiçî sșî. El dedese ordin mai din'aînte la kște-va sște de çșranî sș se askșnșș prin pșlșrile vecine în doșș saș trei pșrșî în jșrșl kșmpșlș de bștaie. Toșî ațestî oameî aveăș ordin, la șn sem dat, sș încșaptș a sșna din trșmbișe și din bșçizme, ka prin ațest mijlok sș fakt șe Tșrçî a krede kș vin în ajștorșl Moldovenilor alte ostirî nșoi și ast-țel sș-î însșpșmînte. Çerșl pare kș voîșș șșeaskș o altș stratagemș lșngț ayeastș stratagemș a lșî Ștefan. Șn fenomen çeresk venî în ajștorșl krestinilor.

Îndată ce începe lănta, se fâkă o negră în aer atăt de deasă mi întsnekoasă, de mi era înkă departe de anssl soarelei, înkă abia se vedea om kă om altări fiind¹⁾ Arina în hare se afla Asiaticii mi Afrikanii începe cea dintăi lăntă. Amândo arinele mi centre o imitară. Dar fșria ordinari a Otomanilor năre galeșă înkă de la început. Ceada ce akoperea țerul, pare kă resfrînsese umbra ei pe bîrbăția sșfietăi lor.

Din mai multe pîrui, pîranl rîndșii, min pîdșri să sse în trîmbișe mi bșcișme, începeră a ssa ast-fel preksm sșnt o armată ce ajșnge la lăntă. Tșrui se însșimțatară la sșnetul Avestor instrumente de resboiș ce venea din mai multe pîrui, din sînsi țșui, mister înfiorător înpotriva kășia pșșine bîrbășii not să șie! Loviră kșdă în imaginația sșnerșșioasă a avestor fii ai Asii mi Africii! Șni krezș kă se află într'o țară lokșit de snirite infernale, alșii gșndiră kă alte noi ostiri șosesk în ajștorul lăi Ștefan. Se vșzșră înkonșșrăș în fașă de armata lăi Ștefan, la dreapta de rîș, la stînga mi în snate de ostirii noi ce șosesk, ostiri nevșzște, ostiri misterioase ce se asd venind din sînsi întșnerelșii înfiorător. Se onresk din lăntă, staș, askșlt, tremșră. Fokș Moldovenilor îi trșnesk în fașă; rîndșrile se rșresk, sșngele kșră, lșmșrile zak în sșnge; vaetele rșnigilor, rinkeșșrile kailor, rșknetele viteșilor, se rșdik, se amestek; sșnetul trșmbigilor mi bșcișmelor se anonie neînșetă. Șnăi-

¹⁾ Șrekie. Kr. Mold.

ma învinge konștiința datorii; instinkțl konser-
vării vorbește mai tare de cât vocea gloriî. Kște
va cete din arina strângț voirț sț treakț lanka.
Aceașț rșnere servi de esempls la toatș armatș
Otomantș. Stefan prințnd de veste, îi lovesce kș
îndoitș tșrie, îi strânge, îi îneakț. Tșrșii ns pot
sț mai reameze rșndșrile, este tșrziș; armata s a
spart. Lovirea Moldovenilor este teribilș; apșrarea
Tșrșilor slabș, ba înkț vștșmștoare lor înmile,
kșșii în ameșeala ce-î konrinde, șșid Tșrșii ne
Tșrșii. Moldovenii lovesc în mșlgime deasș; nișii
o lovire nș se perde. Șșngele akșm îneakț
kșmșșl, leșșrile de oameni mi de kaî înnē-
dikț țșga. Șșniî Tșrșii voirț sț skane prin rîșș
șnde se înekartș; alșii în pșdșrî șnde fșrș șșișii
de pșraniî askșmș. Strikoski (kart. 20 Z. 3) zice
kș ar fi kșzșt 100,000 de Tșrșii. Tot el înkredin-
șeazș kș a vșzșt kș okiî șși, viind, din Tșrșia în
ayelash an 1475, ne lokșl ayestii lșnte grșmezi
marî de oșeminte oșenesșii; trei kșșii de pia-
trș nșse în adșșerea aminte a ayeleî învingeri.

Mșlșii komandanșii Tșrșii așș perit în ayest res-
boî! Mșlșii asemenea așș kșzșt robî. Patrș Pami
Tșrșii mi 36 de stindarde Stefan a trimis lșî Ka-
zimir ¹⁾ Mai mșlșii robî înșemnașii mi Stindarde așș
trimis însșmș Pamiî de la Roma Sist. IV, mi lșî
Matias Korvin ²⁾.

Dșșgom el însșmș se mirș de nerșșminata fan-
faronadș a lșî Matias, kș ayeașț okazie. Zice kș
a skris Pamiî de la Roma mi Împșratșlșii kșm mi

¹⁾ Dșșgom ²⁾ Dșșgom.

tatelor regilor mi prinșiiilor din Eșrona kă ă, prin
oamenii sîi al ă pror povățuitor a fost Ștefan, a
învins trșfia Otomanilor. Dar tot așest k onikar
adaogă kă togi sșveraniș Eșroniș sșiaș kă nșmai
Ștefan fșkșse așeasș isbșndș strșlșuitș, sș ăș înkș
kă Ștefan învinsese pe Matias, la Baia miș nșse-
se în starca ăea mai șnilitș, dșnș ăe ia șș s nște
zșăe miș de oameni.

În ăea zi s'a lșat de la Tșrși mai mșlt de
o sșșș stindarde, Pe togi prinșii ordinariș, ia ș-
șis. Soldașii Moldovșni se șmulșș de plșn, ășș,
argint, niere nșșioase; vestminte bogate, arme
de lșș, kșzșș în ăua mare kșșșșime în mșnile
ostamilor, kșș nș ăea mijloășe șș le poarte; kăiș
lșăș nș nșteaș șș se mai nșmere. Mșșș din Tșrși
skșșșnd kă fșga, fșșșș fșșșșș de Moldovșni mi
șșiș. Ei se koborșș în jos șure ăna Șmiliș. Ște-
fan el înșșșiș îi șrșș kă ăele 2000 de Poloniș mi
kă Kavaleria Moldovșnș nșnș la Siret la Ionș-
șșșș. Akolo Tșrși ăe mai rșmșșșșșș, ăș tre-
kșș rșș; iar lokșlș de treșere s'a dat de ășșșș
nșmele de Vadșl Tșșșșș. Pe ăte ăete Otomane
leăș fșșșșș mi leăș tșiat nșnș la Dșnșș, kșș
Moldovșniș ăveăș kăiș odixnigș mi șșșșșșș ăe dș-
ăeăș la goanș lșngș.

Ștefan skrișe ășșșș înșșș lșș Maxomet II kă
nișă ăete mari de tșlșari din Tșșșia ăș trekșș
în Moldova șș nșade mi șș robeaskș, negreșit
fșșș șșșșș nădșmășlșș; dar kă el ia învins mi
ia sdrobșt, nșșșiș ăș nșșș șș se înșșșe nște
Dșnșș, mi pe ăeșș nșșșiș Șșłtansł șș-i trimi-
șș lșș în Moldova kă șș-i nedensșaskș.

Această solie 'ironică, întărită mi mai mult pe Săltanul asupra lui Ștefan. Înkise pe soli câte-va timp, apoi îi liberă, desbrăcându-l, să se întoarcă în Moldova. Solii adăseră svire lui Ștefan că Ma- xomet va veni să-l atace că mari psteri pe apă mi ne sskat. Țetărele Moldovene stăpânite de Țărui akam reveniră în psterea lui Ștefan.

Cromer; Febricius; Genebrand; Petre de Re- va; Brietie, Dăgomi mi algiu mărțrisea că en- tussiam aceste fante mari. Dăgomi strigă într'un estas sşblini.

„O ce bărbat admirabil! El nu este mai pre- „jos de câtă aș fost Eroii antikităţii că kare atăta „ne fşlim, mi kare în timpul nostru atât de tare „a înfrînat trşfia Țăruilor, căt pstem zice că Ște- „fan este cel dintăiș între toți principii cătă sînt „în lume! Dăpă jşdeokata mea, *el este foarte demn* „să i se *înkredinşeze Gşvernel lşmii întregi* mi mai „ales komanda ostirilor krestine înnotriva pş- „gşnilor! lui să i se *înkredinşeze* toți kreshini „pşpş kşnd Șveranii lor îmi pşn viașa în mo- „liușne mi desmerdşrî săș în lşnte între dînșii.“

Maxomet nu kșteză să trimișă îndată o noș armată în Moldova; dar că primşvara cătă să-mi spele şmilinga în Krimeea. Trimise la Kafa, altă dată Teodosia, șetate stăpânită de genovezi; o flotă kare o bşta mi o lşta la 4 Işniş 1475. În a- ceastă șetate Ștefan avea nische agenșii mi Mol- dova peste 160, negşşştori Romşni. Țărui şvisere pe toți Romşni¹⁾ Acest oraș Kafa era ka o parte

¹⁾ Kşreș.

din Moldova. La încheputul formării principatului Moldovii, Genovezii stăpâni pe Kafa, simțind că nu se vor putea pune aici din kasza barbarilor, cătară a se zăni cu Moldovenii. Aleksandră cere mare fise cel dintâi Domn care se zăni cu dănișii într'un zel cu totul komercial. Prin această alianță Moldovenii își făcuseră o flotă destul de mare ca să se poată intra în marea Neagră, înrîsurirea lor maritimă sub Stefan se făcă atât de mare pe Euxsin, încât Domniile se numiră în titlurile lor *σταπηνίι μαρίι Negre*. Kafa devenise atuncî întrepunctul komercial al din Oriente ce' se făcea numai de Genovezii mi Moldoveni²⁾ Iată ce făcă pe Maxomet să bată această țetate. D'atuncî Moldova rămăi avu flotă.

O epizodă a acestei lupte ce voim a descrie aici, merită toată atenția.

După izbărea țetății, korăbiile genoveze ce erau în port la care căzseră în pătorea Tșrăilor. Una din aceste korăbii se încercă cu tot felul de bogății din despolul acestei țetății. Pe lângă aceste tesăre se mai află 150 de prănci krestini ce îi trimetea la Konstantinopol ca să-î tragească să și i făcă obiectul de răminose plăceri ale tiranșii. Oamenii de ekinagiș se revoltară nemare împotriva Tșrăilor ce erau aici stăpâni, mi îi zviseră pe toți. După această korăbierii îndreptară vassel spre Kilia unde ajungând, se înkinară lui Stefan cel mare. Ast-fel făseră skăpăgi prăncii. La această zvire Maxomet trăsă de mănăie,

²⁾ Когьлнїчанъ, Xamer. t. 1 p. 524.

trimise îndată un korn de ostire în Basarabia care lăsa prin kanitslagie Akermanul. Stefan retras în într-o ȕtrii, astenta ajstor de la Lemii.

Iară Radul.

1475.

Numele lui Stefan începu să fie admirat în toată Exrona. Moldova era mândră de dînsul. Ȑertele din într-o se stînceau: inimile se mîriseau; akem oamenii se răuinau kînd se gîndeau kă aă fost atît de micii.

Stefan nu se odixnea un minst. Őnul din meritele sale era mi ačestă, kă strelăuirea ce a-veastă învingere răvîrsese asupra nămelăi săă, nu-l îngînfase în nimik. I se pîrea foarte natural a face ceea ce făcuse. Rămîsese modest la priimirea lăsdelor mi kritiilor; tare la facerea datoriiilor sale. Toți ačeia ce îi disuțaseră înainte lăurii tătlor fantelor sale, akem kăstară să takă, ka să nu se piară în opinia psblikă. Őn Domnitor nu are nici o armă mai psterikă înpo-triva inamiiilor seii politicii de kăut fautele cele mari. O Domnitori! nu kăstăgi a șide ne inamiiii vostri prin esilări, inkisorii, moarte; voi îi veți face mari kă ačestă; șideții prin fante mari! răvîurea celor ce aă gvernă lămea, aă năkăst atăgia martiri!

Stefan se afla la Iouăwesti pe Siret în goana Ȑărilor, unde se kiemă în șrmă *vadsl Ȑărilor*.

El odixni trei zile kş kornşl de ostire  e avea kş d nsşl. Tab ra l i era amezat   n s şul Sirets i, la o movilă mare. Ako o se afla Stefan k nd  i veni veste de la starostele din Kr y na k  Radş Domn l M ntenesk vine k  ostiri as nra l i.

Această suire kontrarie ne Stefan, mai ales k   iven iase  ea mai mare parte din ostam . K  toate acestea trimise rene e s  keine s b arme din ostam i  iven ia i.

Xatmansl  endrea, k mnatsl l i Stefan, sosi at n i k  ş n korn de ostam i  e r         napo i. Sosi asemenea m i naxarnik l Koste  k  alt korn de ostire kare al ngase ne T   i neste Siret.

Stefan trimise ne Xatmansl  endrea k  n    i ostam   nainte  l i Radş ka să observe m i să formeze avan-garda.

Mai jos de R      l sărat, Xatmansl  endrea      i ostirile l i Radş, Korn l s   nrea n     n  eros ka să stea în l     k  ostirile l i Radş k ta să se retragă;      n  mai era mijlok. Rom   i M nten  k      ne d     m  îl strivi.  endrea se l     m  m ri b r      . Re-k        n      dete lok    de b     n  ele de Movila  endri. Korn l s        se r      m  se d     n sat l s   Dolxesti   de se           l     tat -s  .

Stefan aj    k  armata; b     se dete mai s   de R      m  f    k        din am      n    le. Avest  ostam  deonotriv  vite i,        din a elaur  s    . n      să se l     al    i kontra inamic ilor, iat -  fag   n fag , s       -

se, România se singurea. Dăne o lăptă învermănată, Stefan învinse pe Radu. Acest din urmă fugi, mi Stefan dăte voie ostailor săi să prăde trei zile marginele Valahiei.

Stefan mezu mai multe zile la Râmnik până se strânse ostaiii săi risinigi în prăzi. Akolo el kemă pe mai mslgi boieri, neghptori mifrtamii din gara Româneaskă mi îi învite, împresnă kă boerii din Moldova, să chereteze mi să tragă xotarsl între cele două prăzi. Ei aș desprăgit din Milkov și brau ce vine pe lângă Odobesii mi trece de kade în apa Putni.

Era până atsnii mare sfadă între îmbele prăzi. Mănteni pretindea să se nsie xotarsl până în apa Trotsmslăi; Moldovenii se înnoțiveaș.

Atsnii a lăsat Moldova cetatea Krăvisna kă pinstsl ei ce se kiamă Putna mi l'a linit de Moldova, dîndu'i părăklabi pe Vlăcea mi pe Ivan.

Stefan nu a voit să meargă mai departe în gara Româneaskă. De aici s'a întors în Moldova pe apa Brladslăi în sus.

În Văslăiș el găsi o poziție nitoreaskă. Akolo dăte ordin a se înțlga biserika St. Ioan Preddicii, în adăcherea a minte a acestii din urmă birsinii. Nu departe de biserikă se vâd înkă ruinele palatslăi Domnesk ce se zidise aici din ordinul său.

Cazacii.

Stefan rămase mai mult timp în Văslăiș kă să privegeze la rădikarea bisericii mi palatslăi

mi mai ales ca s'z mslgmeask'z treb'ingele a-
chestii p'rgi a p'rii de jos. El voia tot d'o dat'z
s'z observe mimk'rile l'xi Rad'z în Valaxia ce ar
fi p'rtat dintr'o zi într'alta s'z între în Moldova k'z
T'grii.

Într'una din zile îi veni s'zire renele de la
P'rk'lab'xl de Soroka k'z Lobod'z mi Nelivaika,
doi Xat'mani de kazaii a'z intrat în Moldova mi
prad'z satele mi oramele k'z t'rie.

Stefan v'z'z k'z n'z mai poate s'z aib'z pace.
Abia t'est'arna ne s'n inamik, mi altsi se ridika
îndat'z. Trebsi s'z nle're înainte kazaiilor. Da-
tina l'xi era a fi el înssmii în toate p'rgile; la toa-
te l'ntele. Pret'ztinden'z s'nde el se ar'zta, isbîn-
da era tot d'asna sig'zr'z; n'z era tot astfel k'nd
l'za grija ne algii. P'lek'z dar renele mi ajs'ne
la Gr'smszes'xi ne R'z'z s'nde era tab'zra k'z'z'ceas-
k'z. Ce'i mai mslgi kazaii era'z d'smii d'sne p'z'zi
nrin diferite sate. Ștefan îi lovi noantea f'z'z ves-
te îndat'z ce sosi akolo. L'nta p'z'z p'z'z la zio'z.
Dar at'zn'xi kazaii f'z'z învin'xi mi s'drob'gi. Xat-
mansl Lobod'z k'z'z rob în m'z'nile ostamilor Mo-
ldoveni. Xatmansl Nalivaik'z k'z ce'i ce p'z'z'z
s'z sk'z'ne, alerga s'z t'reak'z Nistr'z.

Akolo mslgi kazaii se înekar'z. Șn kolo-
nel al lor a n'sme I'zra neri înekat între algii.
N'smele a'zests'i kolonel se dete înk'z de at'zn'xi
la a'zest'z parte de t'rezere, kemînd'sse înk'z p'z-
n'z ast'z'zi *Vadsl Isrii*.

S'z zicem k'z'te-va vorbe despre kazaii.

Vorba kazak nare s'z fie de origin'z t'zrk'z-
t'z'tar'z, ce va s'z zik'z resboinik sa'z t'z'z'ar. Se

krede kă kazaii sînt kôborîtorii rănilor de la Navogorod mi Kief. Sînt doă seminiî mai mari de kazai, kazaii *Malorsui* saș *miuî rsui* mika-zaii de la *Don*. Kazaii zanorogî pîn de cea dintîi seminiie ce am năm t; , ayeastă seminiie este cea mai sîlbatică. Ei lăkesk anroane de Porogî saș kataraktele Nienrslăi. Kazaii Donslăi ce formează cei altă seminiie, ce lăkesk stensrile în Răsia meridionale sure nordsl mării de Azof mi Ka kaz. Nămărsł ponslagisnii ei se srukă astăzi la 700,000 săflete pe o întindere de 2000 miriametre nătrate, formănd man-te pînsteri Aksai, Miss, Don, (doă) Medvediga; Denki, Xoner, kă 119 Staniia. Kanitale este Novoerkam lăngă loksł unde Donsl ese dîntr'ên mnte de 150 niioare. Avest oraw are 20,000 loksitori. Aivî este skăsnsl gșvernorslăi mi snăi eniskon preksm mi komandatslăi armii kazaye. Din ayeastă seminiie koboară kazaii de la Volga, Ćernomori, cei de la Marea de Azof, de la Tarak, de la Ūral mi Siberia. Skăsnsl kazaiilor Ćernomori este Iekaterinodar; celor de la Tarak, Iekaterinograd, Mosdak mi Bisliar. Ūralks este al celor de la Ūral; Azof, Rostof mi Navichevansînt skărnele kazaiilor de la marea de Azof. Kazaii de la Volga sînt risiniî în Astraxan mi Saratof. Peste toț nămărsł lor poate să se sryela doă milioane. În anul 1773, kazaii se revoltară sșb kansł lor Păgachev, ceia ce a făkăt pe Răsia să le slăbeaskă organizarea lor militară.

De la ayeastă bătălie Ștefan se dăse la lămî unde dete ordin să se zideaskă biserika sântslăi

Nikolae. De aici plecă la Suceava la skansen să unde fusesse priimit ca mare pomn, de loksi-tori, ostami, nreoni, boeri mi Mitronolitsi duri, preksm mi soli de la princiului streini.

Kronicele Moldovii adoag k Mitronolitsi k klerul cel mare, prezent Domnitorului Krucami Evangelia ka sa o ia in mnlile sale preksm cate datina a se face unu imptrat invingtor al inamiilor kristianizmsi.¹⁾

Ajngnd in Suceava, Stefan dete ordin sa se zideask o biserik, santel Dimitr, lng palatsl Domnitorilor. Dnp kate va zile, se celebr nnta sa k Voikiya sa Maria, fata l Rad IV Pe Doamna Maria mama Voikiy o trimise k mare pomn in Valaxia. In acea zi Stefan imptrni rekompense la cei mai viteji ostami mi le dete ranguri osteshchi.

Atunci se infuyimart soli de la princiului vecini k felicitari mi diverse uronnci. Regele Ungarii Matias Korvin trimise trei soli, Prepozitsl din Alba, Gesurd de Otvan mi Mixail de Pestea, k prounere sa-l deslineask de amicia l Kazmir mi sa-l atrag spre Ungari, promitnd-i mare ajstor innotriva Truilor.

Dar Stefan ns s'a indanlekat a se rchi de amicia polonilor.²⁾ Kazimir teminduse ka Stefan ts ns se lineask de amicia l Matias Korvin, i trimise pe Stanislav Batrona de Strelgilja, Palaisl Balzsl mi pe Andrei de Barmovija, prepozitsl din Lanicia mi Kanoniksl din Krakovia,

¹⁾ Kr. Mol. t. I. pag. 129. — ²⁾ Dugloşu.

ka sꝑ-l fakꝑ sꝑ-ropete din noꝑ parola saꝑ jꝑrꝑ-
mĩntꝑl de amĩvie.

Șĩnkai acesť kronikar konstĩnꝑios mi original,
strigꝑ ĩn stilꝑl sꝑꝑ plĩn de naiveteť: „Vezi mꝑn-
drie, ka sꝑ nꝑ zik nebsnie la acesťe doꝑ nea-
mꝑri, kare kredeaꝑ kꝑ kꝑ mꝑlte stoarꝑerĩ de jꝑ-
rꝑmĩnte mi kꝑ anꝑrꝑrile xꝑora ĩnnotriva ȑelor
alꝑĩ vor sꝑnꝑne ne toꝑĩ romꝑniĩ!“

Negreuit, acesťe nebsnꝑci pꝑetengĩĩ ale pꝑĩn-
ȑilor krestini de a se sꝑnꝑne sꝑni ne alꝑĩ, mi mai
vꝑrtos ale Șngꝑrilor mi Holonilor de a sꝑnꝑne
lor ne Romꝑniĩ, aꝑ servit la mꝑrirea Tꝑrȑilor mai
mꝑlt de kꝑt lꝑnteľe lor n'aꝑ pꝑtꝑt sꝑ onreaskꝑ a-
ȑeastꝑ mꝑrire a psteriĩ otomane. Istoria este plĩn-
nꝑ de lꝑsde pꝑntꝑ pꝑĩnȑiniĩ krestini poloni mi
șngꝑri kꝑ aꝑ fost nisȑe bꝑlevadre psteriȑe ĩnpꝑ-
triva ĩnvasiȑnilor otomane ĩn Eȑropa, mi niȑi o
vorbꝑ de Romꝑniĩ kare aꝑ vꝑrsat atȑta sȑnge pꝑn-
tꝑ ka sꝑ onreaskꝑ acesť delȑviȑ ĩnfrikomitor.
Vȑzȑȑm mai sꝑs, kꝑm Matias Korvin ĩmĩ atribȑi
meritsȑ spargerĩĩ armatei otomane de Stefan lȑi
ĩnsȑmĩ mi ĩntꝑ'șn mod atȑt nenepotrivit. Astfel tȑ-
ȑeaꝑ toȑi acesťi pꝑĩnȑiniĩ krestini mi șngꝑri mi
poloni. Eȑȑeaꝑ lȑrnea sꝑ kreazꝑ kꝑ Romꝑniĩ eraꝑ
vasaliĩ lor mi kꝑ toate fanteľe de arme ale ro-
mȑnilor ĩn timp de treĩ secolĩ, se fȑkȑserȑ ĩn
voioȑa pꝑĩnȑinilor poloni mi magiari, pꝑntȑ kꝑ
acesťi din șrȑmȑ le aꝑ dat kȑte odatȑ ajutoare ĩn
oamenĩ atȑt de neĩnseninate ĩn kȑt nꝑ meritȑ sꝑ
se vorbeaskȑ.

Mahomet II. cere resbunare.

1476.

Kazimir, regele Poloniei, îndemnat de adunarea dărilor sale, ka sã sprijine kã ori-ce pregãte Stefan împotriva Tărilor, kãstã mai întãi sã trimițã soli la Maxomet II ka sã-l invite a se lãsa de planșã sãșã de a sãrãne Moldova. Solii amintirã împãrãțislã amicitia regelã Poloniei pentrã dânsãl; îi deklararã kã neînțetãt princiipi Eșroniei împureșnã kã Pana îl invitã a rãdika arma kontra Tărilor, dar kã el Kazimir nã a voit sã konsimțã pentrã amicitia ce poartã Sãltanșlã.

Pentru kare lãkrã invitã pe Maxomet II. sã renșnșã la planșã de a sãrãne Moldova, ka sã nã fie așeasta okazie de o koaligie Eșropeanșã împotriva lãș. Dar daka Stefan a fãkșt vre o greshalã, așeã greshalã sã se șerșeteșe de o konferinșã între princiipi.¹⁾ Solii lãș Kasimir nã isbãtirã nimik.

Maxomet strãnșe armatã la Sofia (șekia Sardișã), ka de aișã sã treakã în Moldova, sã o sãrșie și sã ameșe în lokșl lãș Stefan ne șn Aleksandrș ce se da de frate al lãș Stefan șel mare. De aișã Sãltanșl trekș la Varna. Akolo îl întilni

1) Kron. Mold. N. K.

solul regelui Kazimir Martin Xarazin de Vrojni-
nova la 22 Maiș. Dăgosh zice că Sultani ar
fi răsuns că dăca nu ar fi anskat să plece din
Konstantinopoli, ar fi asklat că băcurie pron-
nerea lui Kazimir; dar ka akum era tărziș, kăv
il astentaș xani Tătarilor mi domni Valaxii dă-
nă a kăror rșgă el făcea avel nas. Că toate a-
chestea, dăca Stefan va konsimă a plăti Sultani-
lui tribut atăt ne trekă kăt mi ne viitor mi dă-
ka va da înanoi cetatea Kilia Valaxii mi va li-
bera toți robii, il va erta. Aveste kondiții nu plă-
că solului, însușingă ne Stefan mi el trekă în
Polonia.

Stefan aszind de venirea lui Maxomet II. că
o nstere straordinară, trimeea regelui Poloniei kă-
rier dăne kărier ka să-î cheară ostiri în ajtor.
Săb kăvint că Moldovenii sviindă-l singăr în fa-
gă că toată nsterea otomană, se vor abate din
bărbăgie; dar sviind că regele Poloniei este că
dînsul, toți se vor năne că inima nlină de sne-
rangă, săb stindardule domnitorului lor.

În sfărmit Kazimir dete ordine a nleka toa-
tă ostirea din Podolia Belza, Răsia să năzească
xotarele Poloniei; kăt nentă ajtor lui Stefan nu
a voit să-î dea.

Ast-fel era amia de prințului krestin nărtăș
șni nentă altă. Dăca Stefan ar fi nămit, să
se rekănoască îndată ka vasal al regelui Kazimir,
negremit că avesta 'i-ar fi dat îndată ajtorul che-
ră, dar din momentă che Stefan ar fi xotărit să
șășie gura sa la o nstere, che mai era nevoie a
o șășne Poloniei? el nstă trakta că Maxomet II.

mi astfel să înlăture resboiul, fără nici o sferin-
gă pentru Moldova mi fără vîrsare de sînge, kă
atît mai mult kă Tîrchiî pînă în acele timpuri rîts-
nektaseră traktatele lor kă romîniî Mîntenî. Ste-
fan lăse Kilia mi Akermans din noş, ne kare
le pîrîsi. Treks sîb sabie cernizona otomân. 1)

Îndatî koborî în Moldova o mare osîre de
Tîtarî, aveastî armatî numeroasî se năse sî pra-
de, sî arzî, sî robeaskî, sî şchiğî, sî desonoa-
re. De la o margine a pîriî la ceî altî nă sî
aszeă de kît o lîngî gemere de temere.

După aveasta o armatî Tîrkî mult năî nă-
meroasî de kît a Tîtarilor intrî prin mai multe
pîrîi ale Moldoveî. Sîfletî lăî Stefan nă se des-
kîragî. El voia sî-mî faktî datorîa, apoi soarta
xotîraskî ce va voi. Avestî ideie îl înpîtkî kă
konsîiînga sa.

El xotîrî sî ourcaskî ne Tatarî d'a se îm-
presna kă Tîrchiî.

Afel plekî kă şî korn de ostire înnotrîva
lor snre Nistrî.

Nă departe de Nistrî se dete aveastî bîtblie
înnotrîva Tatarilor, lîntî memorabilî ce ia lok
în lîntele cele mai mari ce kîstîgî Stefan.

Aveastî bîtblie înnîvîrnatî pînă trei zile. A
treia zi Tîtarî se rînsîrî de fîga. Nîchî odatî
armatî în fîgî nă se aflî în stare mai misera-
bilî de kît aveasta. Fîgarîi ceî mai vîrtomî se
lîntaş kă ceî mai slabî, ka sî le ia kăî sî poa-
tî fîgi mai renece.

1) Kogălnicînu, Arhîva R.

Șniî se împotriveaș, se loveaș, se sîdeaș, al-
gii arșnkaș armele ka sî fie mai șmorî. „Dis-
gom zice: „mai mîlgi Tîtari s'aș tîiat în fîga lor
de sabia Moldovenilor de kît ne kîmpul de bî-
taie, Decî sîmîntînd-se Tîtariî, ka sî poa-
tî mai rîpede fîgi, nî nîmaî armele, mî fa-
rîtrele kî sîgeșile, melele mî vestmintele le le-
nîdaș mî ka nîșce tîrbașî, golî sîreaș în ana
Nîstrîsî șnde se înekaș.“

. Mai mîlt de çinçî-sînc-zeye mî de Tîtari
s'aș perdît. Așeastî armatî nîmaî nîș întra în
lîntî.

Kînd Ștefan kreș kî a fîrîmat kî totîl ostirea
xanîsî, se renezi la Dîșîre ne șnde intra marea
armatî otomanî ne çinçî podîrî. El încerkî sî-
î onreaskî a treçe Dîșîrea lovîșle vasele kî tî-
nîrî mî primîndî-î la mal în ploie de sîgeșî mî
degloange. Anele Dîșîrei romîrî de sîngele Tîr-
çilor; kî toate așestea, nî nîș sî-î onreaskî, de
a treçe dînkoașî.¹⁾ Ștefan se retrase prin pîdîrî
ne kalea Tîrçilor. Așkîșî în pîdîrî, ostamî
sî eșea înaîntea Tîrçilor mî î lovea neîncetî.
Çeî çe se înlîșraș kîșînd provîziî, nî se mai
întorçeaș; ostamî lî Ștefan așkîșî, kî deaș a-
șîșî lor mî î zdrobeaș; ne çeî çe le kîdea
în mîș, î trîgea în çenî. Așeastî çîș mai
mîlte zile; a patra parte dî marea armatî oto-
manî fîșe çîș kî modîl așestî. Sîltanî îșge-
legînd kî de va mî dîșe așeastî stare de lî-

¹⁾ Nîmenî nîçî odîș nî a nîștî onî ne vîrîmamî la Dî-
șîre, Mîșî a îvîș ne Sînan Pașî la Kîșîçîrenî.

krșrî, va perde toatș ostirea, țărș sș se batș cel
nșgin, desnșrșii armata în mai mșlște kornșrî mari
mi le trimise sș okșne trecherile mi sș înkonjoa-
re pe Stefan.

Kș toate auestea lșnta șrma tot kș auest mod.

Țșrșii perdșs rș pșnș atșnși 20,000 de oa-
menî.

De kșnd întraserș Țșrșii în Moldova, spi-
ritșl de intriğı înșenșse a lșkra. mșlșșmitș kș-
tor-va partizani kșmpșrșii de Țșrșii kș așr saș
kare primiserș pșomisiî.

Stefan nș dete nișî o impertinșș șnor mișî
manifestșrî șe se fșkșrș pșntre șniî din kșnita-
niî sșî. Se pșeparș pșntș o lșntș mare.

Trimise soli la Kazimir sș-l roage aî trimite
12,000 de Poloni în ajștor. Dar auest rege mo-
latik, nș rșșnșnșe nimik.

Çisma mi foametea, aueste doș bișe ale ar-
matelor, imî darș akșm mșna ka sș niarșș ar-
mata otomanș. Toatș partea ȝrșii în jos era de-
șertș: vite, loksitori, bșkate tot se ridicase mi
se trimise șnșe mșnși. Pe toatș zioa aueste doș
rele kosea pe Țșrșii kș țșrie. Moxamet II. se
deșkșragiș, De mai mșlște ori avș ideea a se în-
țșrna saș a trimite la Stefan sș-î fakș pșonșnerî
de pașe. Dar rșșșinea mi temerea de a nș fi re-
fșșat, îl onșrîrș. Kștre auestea, toatș șperanșa
lșî ęra în venirea lșî Radșl V. kș mșntenîi sșî,
mi kș pșoviziî de ęșrș. Astentînd înșrș, în mș-
nia șe îl înkonșșra, Moxamet II. se pșșe a pșștii
tot pe kalea sa pșrin sabie mi pșrin fok. Foame-
tea se înșinsese pe toatș țșara. Se ęșșirș pșrin

prădări terme de vită răzuite, moarte mi lăncede: oameni bătrâni, copii, femei că prănuie în brațe, zăni abătute, alții lăncetă de căismă, alții morți mi neî gronaji.

Atunci Moxamet se însușuie mi prăvli în Podolia; dar mi akolo nă găsă mai mătă îndes-
tlare. Prădă mi arde oramele mi satele mi se
abaie la Săveava, auoi la Xotin.

El voi să aie aceste cetăți, le bătă, dar fă
nevoit a se retrage că rămine desăb zădărlile lor,
perzând o mare mătă de oameni!).

Val a Albă.

În timnăl aieșta boerăi lăi Stefan îl prăv-
iă să se retragă la zăni că tă, ostirea mi
akolo la strimtoriă ză zăente ne inamăi. Aieșt sfat
era îngelent.

„Tăruă sânt înă mătă în năimă, zăieas
căi mai bătrăni căritani. Năi odată Seltană nă
a rădikă o ostire mai mare de căt aieșta, Da-
ka ne va învinge ne noi că desăvăimire mi ne
M. T. va robă, vor făie că vor voi că în Moldo-
va, vor făie pamalik săă vor nămi ză Domn va-
sal. Ne căt înă vor sui că Stefan este în năvioa-
re mi în kănl zăei armate, nă vor kăteza a făie
nimik.“

Stefan îngelase toată prădăia că aveă a-
iește căvinte, asfel nlekă mi aieștă tabăra la
Valea Albă.

1) Dlugoșu; Cureș; Mihoviș; Spondan; Miron logofăt; Vo-
siș; Fabriciș; Podesta; Brentan.

Valea Albă saș Războieni este mormîntul 0s
tirilor lăi Ștefan cel mare, este kămînt cel, dăp
bătălie, deskrise în rînduri neueritoare nekănos-
kătelă astor 0l kăntării Romăni, sșflet mare, ini-
mă tănăr, înkinsie bogat, formă elegantă, noe-
mă demnă de marele faute ale timpilor de atănu, mi
kare ns ne lășă niči sș năme. El vorbi de Romănia,
de fantele ei cele mari, de eroii ei cei strălăviti,
mi niči o vorbă de el însăși! Ori mi kare ar fi
nămele tăș cele askănză, kăntărege gingaș mi înfo-
kat, Șșfletul lăi Ștefan cel mare însăși fr moa-
sele tele deskrieri. Tă ai kăzst sșb koasa anilor
saș a sșferingelor, dar kăntărele tele aș sș tră-
iaskă! Ele vor fi kăntate în veakșile cele aș sș
vie, de generații demne de acele timpuri viitoare;
ele vor face ferivirea avelor fi ai Romăniei la ka-
re șrsita găndesce în viitor. Generația de astăzi
ns le anreșemte, kău ns le îngulege, ns le simte;
fantele celor vekă sșnt prea mari uentă admira-
rea Romănilor de astăzi. Va fi ferice viitorul
lăntărilor tele, tă poate kă ns ai kăzst? Poate
kă ai perit kă dărele kă nămai este viața cele ai
kăntat atăta de dăle. Acela a trebăit sș fie
o dărele sșșăitoare uentă sșfletul tăș! A uerde
kredinga în viitorul patriei, este a ns mai krede
în nimik! Dinkolo de mormănt poate înkă sș
mai fie o viață; dinkolo de kredinga sa, nămai
este nimik, dăkă ns visule învălmășite ale bol-
navălii, mi neșnia, mi tănă moartea este șr-
mată ka cea din șrmă măngiere.

Valea Albă se întinde, plekănd din poalele
șnor măngăi mădăroșă. Sșb . ești măngăi kăre șnă,

din acele rîslece ce sînt atît de multe în pîr-
gile mîntoase ale Moldavîi, rîslece neînsemnate.
unele ce nî meriţ sî priimeaskî cel pîgîn şî
nîme. În Grecia veke şîde aţeste rîslece sînt
rarî mi trîiesk pîgîn timp în kîrssî anşî, ele aş
şî nîme pompos; o fabîkî este legatî kî nîme-
le sîş, kî şîdele sale; şî zeş, o zee, şî rege,
şî eroş, şî martir katî a fi fîkîkî ce-va aîvî.
La Romîni ele abia aş şî nîme kînoskî nîmai
de cîi ce loksiesk malşrile sale, aţest rîslece de-
la Valea Albî ce kîrî rîzînd ne pîrîna ameste-
katî kî oşîmintele vitejilor ostawî aî lîş Stefan,
nî sîsne nimik trekîtorilor desîre marea lîntî
ce se fîkîkî odatî aîvî noporî înpovîrat de greş-
tatea traisî, dîspîrîgit de faţele trekîtsî prin
ignoringî, rîmîne nenîsîtor. Cîi mai marî, avşî,
lîminagî, desîregîiesk aţeste novestî, mi le pri-
vesk ka aberaşile timîşrilor ce nîmai sînt. Şîrînd
faţele strîbsînilor, şîrîm mi amintirea lor.

Dela aţest rîslece, Valea, plekînd dela anşş,
merge şîre nord-est rîdikîndşse lîn mi nesîm-
pît la o distanşî de doz lege, fîrî sî fakî va-
lîrî, nîvî kîrîkîtsîrî, nîvî kodri. Pe toatî aţeastî
vale nî sînt pîdsîrî: ele încîen anroaue de rîş.

Tabîra lîş Stefan, amezatî de cîi-altî narte
a rîsleşî, în nerî şîsfomî aî dealşrilor, se î-
tîndea prin vedetele sale pîntî la rîslece. Pîdsî-
rile ce o askîndea în sînsî lor, se şîkaş ne dea-
lîrî. Stefan avea dar în snate aţeste pîdsî mi
dealşrî înalte, mi dîntî aţemî mîngî mai denarte,
rîşî Bistrîga mi alşî mîngî pîdsîromî, ce se î-

tindeaș mi treceaș pui d'a lăngă, algi în trîmbă dinkolo de xotarele Transilvaniei. Acheastă poziție era pîrtinitoare unei armate ce voiesce să se bată de la adăpost. Totul era să știe să o pîstreze. Întîmplările voiau ca Stefan să nu rămîie în acheastă kșgetare.

Țărui se arțăre de kș seara. Kornul lor ȳal mare șrma pretătindenî pe Stefan. Acest korn sosî. aichi pe sșb lăngă dealșrilor în kșrșl rîșlegăși, desre Șșcheava, iui se resfrîșse kînd se află anroane de tabăra Moldovenilor, kătre partea mai înaltă a koastii ȳei line, în fașă kș tabăra lăi Stefan.

În ahea seară, 25 iulie, 1476 Stefan zări pe krestetșl depărtat al kanătslșl desre nord al koastei, rădikîndșse șn nșor de nșlbere. Inima lăi bătă; omșlșl îi plăce tot d'asna a șneră. Ȳea din țăiș kșgetare ce avș fșse kș regele Poloniei, se deșșese în sfărșit a-î trimite 12,000 de ostamî în ajștor. El șșșse acheastă ideie bătărînilor kșpitani de ostire ce se afla pe lăngă dîșșl. Acheștia se mșlșșmiră a kletina din kan în semn de îndoială.

— Kșnosk din timșșri vekî pe Lemî mi pe Magiari, zise șnșl din așșștî bătărîni gravi mi xotărîgi kă șșșșșle. Lemî vor trimite așș ajștor, nșmai atșșș kînd Măria ta. prin înskris, va înkina lor Moldova, mi va năti tribșt.

— Acheșta nu se poate face, rșșșșș Stefan. Mai kșrînd para păringilor noutri să se skimbe într'șn intîșș mormînt, de kăș să se șșșșș stre-

inilor! Vie sã o ia kã sabia! Eș nã o voiș da niçî odatã!..

Stefan trimise o cheatã de kãlãrami kã kai ișu, sã vazã ce era acea nãlbere. Nãlberea din ce în ce se înãlãa mi se lãgea mai mãlt, aproape pãindãse.

Dãpt o orã kãlãrami adãserã șãirea kã a- cea nãlbere era rãdikatã de niçioarele kavalerii, pedestriimii, trãșãrilor, kornãlãi cel mare al Tșr- çilor. Îndatã Stefan dete ordin a se retrage mai sãpre tabãrã sentinelele depãrtate, mi a fi gata toatã ostirea de bãtaie.

Tșrçii ajãnserrã la apãnerea soarelãi, obosiți. ei mi kaii lor de kale mi marea armigã din zi- oa aicia. Tãbãrãrea lor se fãkã în momentãl kãnd toate nãsterile ficiçe îi nãrãsiserrã.

Dakã Stefan cel mare ar fi emiit atșnçi kã armata sa odixnitã mi ar fi kãzãt renece asșnra Tșrçilor, atãt armata, kãt mi Sãltansl Maxomet II, nã ar fi mai revãzãt gãra lor.

Stefan nã o fãkã, mi aicia fãse o mare și- tare, kãçi atșnçi Radãl Domnsl din Mãntenia nã sosise înkã kã armata în ajãtorãl Sãltanslãi. Toatã acea noante mi a doã zi, în timnãl lãnteï, vencaș neînçetat kornãrã de ostiri otomane; a doã zi veni Radã. Sãltansl, fãrãmat seara, çele alte kornãrã sosite kãm mi armata Radãlãi, ar fi fost risinite kã mare înlesnire.

A doã zi la 26 iãliș 1476 armata otomanã era odixnitã. Çele dintã raze ale soarelãi strã- lãçirã ne açeastã vale verde konicitã de o mare de oameni, de kai, de kortãrã, de trãșãrã, de ar-

me; felxrite kolori amestekate, țarbane, kanoate romii mi verzi; vedere țindate, plăcate mi înfi-orțtoare. O lume de oameni ce omoară oamenii kșrînd mi sîngele va kșrgelșnia, viaga se v'or stinge! kșlăi a kșror kreme nșsunt nedensite! ceva ce este ka trșnetele lăi Dșmnezeș, ce șuig fșrș nedensire! Pe așeastă mare vie, soarele resfîrșngea voios razele sale.

Așeastă mare se miukă, se întșrnă mi kșrge; se varșă în rșndșrî șnre rîșleg, apoi se opresce într'o grșmadă întinsă. Din așeastă grșmadă ese șn mir larg, se lșngșșce mi kastă șă treakă rîșlegșl. Kaii rîșkeșă, saltă. Se șrmează șsb kșlșrîi lor konerîi de kanoate, țarbane de toate kolorile, ienierî aleșî; kș șăbiile în dîngi, nistoalele în mșnă, se arșnkă, în galonșl kailor, pe kălea ce se strîmtăză între nșdșrî, nșmîntșl bșbșe șsb nișioarele kailor, dealșrile, nșdșrite rșșș; o strigare șrdă se rșdikă în aer; nșlberea deășă fi akonere. Vestitșl komandant Șevganbami dela Traneșșnta, merge în frșntea lor.

Ștefan vșșfînd kavaleria ienierilor atakșnd, dete ordin kșlșrîlor șăi, șă deskalșce, mi șă se înșire kș sîngele pe mșrginile nșdșrîi. Pe drșmșl kare ienierîi kșștară șă treakă, se amezară doș țșnșrî kș kartișe. Tșrșii se arșnkă kș fșrie pe așeastă kale. Dar abia intrară, mi d'odată, nșdșrea din doș nșrșî vșșșă așșșra lor o ploaie de gloanșe, de șșgeșî, de kartișe. Mșlșî kăi se potiknișă, șăș kșșșră șșimă kș kavaleriî lor. Îndată se formă o movișă de lșșșrî — o ștavilă măi mșlt. Șșii kavaleriî în țarbarea lor tre-

mărg printre cele două plozi de fokuri, săriră din-kolo de tănări unde kăzără zămă. Ienicerii însușimintău de moartea ce lovea din umberă, de kadaverele nenșmbrate ce kăzără; nedădău kă ačeste lănte de pădări, stătară în minț, apoi, întoarseră kăii mi fșgără, îndesîndăse, kălkăndăse zăii pe algi, kă moartea în suate mi în amăndor koastele. Ei întilniră ienicerii pedestri, ce veneaș în ajstoră lor: îi rătarnară din fșgă, îi kălkără în nișoare. Ačestii pedestri, kătînd să skane în pădăre de a nă fi striviți de ei, dăș peste gloangele Moldovenilor askămă dăpt kopăci. Nă mai era o lăntă; era măcel. Din toate părgile pădării Moldovenii kăzără atănuți asăura ienicerilor. Ačestii din zămă se retraseră din strîmtoare. Dar moartea îi zăma, kătară să fșgă în nerîndăială; kălări mi pedestri se isbiră de penterile ostirii ce veneaș în zăma lor. Akolo o noz zădere.

Moxamet Aga din Tranezonta le strigă să meargă înaintea vrăjmașilor, în nămele Sălană-lăi, în nămele profetă-lăi Moxamet,¹⁾ nimeni nă-l mai askăltă. Kanii lor lovea pe soldău kă iatagană kă să meargă. Ienicerii pedestri se arănkără la pămînt, fșră să mai askălte ordină kanilor.

Moxamet II, ce rătăsese mai în zămă, prevăzînd o fșgă generală, se devise, kă sakrifăiăsi vieții sale, a'i face să înănteze.

El trece pe kălă să ză remedă ka o săgeată printre rîndășile ienicerilor, arănkănd tătălor vorbele ačestea: „Mime! dela învenăti lănte sîntegă învină? Așfel se lăntă akăm fi profetă-lăi?

¹⁾ Hammer r. 307. — Seadedin în Brătăi I. II n. 301.

Voiș merge eș înainte katre giasri, kiar atsnuī kēnd nē voi fi ȣrmatș de voi. Pȣringiī vostri vor întreba ȣe aui fȣkkt ne Sȣltansl vostre mi voi vegi rȣspunde, I'am lȣsat sȣ moartȣ kȣȣi nȣmaī el singȣr avȣ bȣrbȣȣia sȣ meargȣ înainte". Aceste vorbe arȣnkate, Sȣltansl ia în mȣnȣ o pavȣzȣ, dȣ ȣintenī kȣlsȣlȣi sȣș, se arȣukȣ snre rȣsleg. Ienȣceriī, rȣșinaui, îl ȣrmeazȣ.

Stefan înșelat de fantasma isbīndiī, emia akȣm din pȣdȣre; o parte a armatei sale trekkȣse rȣslegȣl. Aceasta fȣșe a doa gremaltȣ a lȣi Stefan; pȣdȣrea nȣmaī anȣra mika sa armatȣ. Akȣm el era esnȣș—pozitiī a lȣi perdȣșȣ. Begia înȣvingeri trekkȣ priu okiī sȣi — razele ei îl orbirȣ. Șn kȣrȣn de snaxiī kȣlȣrī alergȣ în ajstorsl Sȣltanslȣi. Atȣnuī înȣenȣ o lȣntȣ teribilȣ. Din tot lȣngȣl pȣntezilor pȣdȣriī emea sȣgeui mi gloante, arȣnkate de Moldovenī. Stefan, de mi kȣ o armatȣ maī mikȣ în nȣșȣr, fȣȣea miȣșnī, mȣlgȣșmitȣ artei militare kȣnoskȣșȣ înkȣ de atȣnuī la Moldovenī.

Pe la doȣ ore dȣșȣ amiaz, Moldoveniī trekkȣse rȣslegȣl mi înaintase pe koasta ȣea linȣ, înningȣnd pe Tȣȣȣi mi kaiī lor, kare aksȣn perdȣșȣșȣ kȣ tȣrȣmȣl, bȣrbȣȣia ȣe gȣșisȣșȣ în vorbele Sȣltanslȣi. Sȣltansl astenta ajstoare. Stefan ne primind niȣi șȣn ajstor de oameni, fȣșe silit a bȣȣa toatȣ oastea sa în lȣntȣ, fȣrȣ sȣ poatȣ a fȣȣe sȣ se odixneaskȣ parte din ostamiī sȣi. Pe la patȣȣ ore Tȣȣȣi înȣenȣșȣ a se pleka. ȣete de kȣlȣrī, nevoind a maī askȣlta vocea kanilor, se retraserȣ la pȣdȣrī. Mahomet II vȣzȣșȣ mi tremșȣșȣ. De o datȣ se zȣri ne vȣrfȣl koastiī o negȣșȣ. O strigare de

băcărie în armata Otomană vesti că această negură era o ostire ce veneaș Țărilor în ajutor. În adevăr, era Radul Domnul că armată de Români Mănteni. Aceste strigări de băcărie, se îngălseră în armata Moldovenilor; ele vesteau negreuit a-jungerea ajutoarelor.

Mănteni intrară în lăut.

Radul Domnul Mănteni înțărănse sabia înșmă înnoțiriva neamului său. Ast-fel când fauta lui se așzi în Europa, totu blamă această fantă a unui Român.

Ajungerea acestei ajutor, srat îndată de a-jungerea altor cete Otomane arănkă deskrăgia-rea între Moldoveni. Ștefan înșmă nerde șperanța de a învinge.

Pe la 6 ore șure seară, Mănteni konrinseră pârșile mărșinale a le nădării. Ștefan temându-se că nu niază intrarea strimtorii, mi se fie aușkat între două fokră, se retrase, în reglă, către strimtoare, prezintând Țărilor fruntea, mi anrândăse mereu. Dar akem mărșinele nădărilor erau oknate de Mănteni, retragerea ostirii lui Ștefan în nădări era neștințioasă. Șgeșile mi gloanșele gârăuă aceste kornări de karne, ce se res-trângeau mi se înșuginaș neînșetă. Cele două țări ale Moldovenilor erau luate de Țări. Nici un mijlok de retragere, nici o șperanță de șkșuare!

Oșamiu lui Ștefan înșenșă se fșgă. În demert eroșl, kălare, că sabia skoasă, se nșnea înaintea lor adăkândăle aminte învingerile anilor trekșii, rășinea ce este a fșgi, fala de a mări în lăută că armele în mărș. Oșamiu nu așzeau

nimik. Ostamiî Moldoveni, anşkağî între mai multe fokşri, kăzşscră atăt de mşlgi, kă nşmai vederea înfiorătoare a avestor kadavere nenşmşrate, era destşl sş deskşrageze ne Moldoveni.

Seara Moldoveniî ęe mai remşseseră în fok, pşrşră atăt de obosiğî, înkăt nşmai pşteaş sş se serve kă armele l r, şniî kădeaş ne pşmşnt ęe ostşneală. Stefan se mai arşnkă odată printru ostamiî sşî şi îî îmbrăbştează kă vorbe mşrege. Kalşl sşş kade. Tşrşiî se arşnkă aşşnra lşî. Garda lşî Stefan de ostamiî înbşrîniğî în lşnte şi mai mşlgi din boeriî sşî, aleargă, îl înkongişră, îl anşră kă bşrbşgie, şi îl tşrşsk din lşntă, fşră voia lşî. Avestă retragere fşse repede. Tşrşiî nş pşşră sş-î şrmeze în pşşşri, akonerite akşm de şmbrele nopşii.

Stefan fşse tşrîţ din bştaie kşnd nş mai rşmşse de kăt kşte va ęete înkă a se lşpta. Rşmaseră înşş lşî Stefan 12,000 de ostamiî kă viagş din toată ostirea sa. Dar avesti ostami, fşrşmağî, se rşşiniş, fie-kare nemaî gşndind dekăt la viađa lşî.

Aęea noante învşli valea akonerită de şşnge şi de kadavere. Vedere înfiorătoare! De şşr împşreşşşl kşmpşşş de resboiş, la o distanğă depştată, ori şnde a kşkat nişioarele Otomanilor, s'a fşkăt şn demert şşşşmşntştor. Kasele aş ars şi saş skimbat în şşrîntă, pşşşrile ne işl ne kolo ardeaşînkă, vitele se întşrnă seara la lokamele lor şi nşmai gşşesk dekăt demert şi ęenşş. Femeile kă prşşşiî în brage, bşşrîniî rezemağî în

kъrji, rътъчesk prin пѣдсрі, флѣмъIZESK, inseto-
шеазъ, ши се abat.

Pe kѣmнѣl de reshel. omѣl nѣ poate sѣ meargъ
фъръ sѣ kalche ne sн kadaver. Sѣngele a ѣnkegat ѣndatъ
kadaverile sѣnt desnsiate de Тѣрѣі. Тѣрѣіі kѣzъдї,
sѣnt ѣmmormѣntaдї; Moldoveniі singъrї аѣ rѣmas
neѣngropaдї. Тѣрѣіі fak piramide din kanetele
Moldovenilor.¹⁾ Пѣrzile se ѣmpѣrgїrъ, тѣrmele de
porѣі se darъ mѣntenilorѣ ѣn parte²⁾. Printre
kadavere se vѣd arkъrї фѣrѣmate, koifъrї kѣl-
kate de niѣioarele kailor, тѣiate de sѣbїі; па-
vaze rѣnte. Kaiі morѣї sѣntѣ фѣrъ nѣmъr. Іѣї
ши kolo se vѣdѣ movїі de пѣnъnt, mormin-
tele Otomanilor. Paserї de pradъ sborѣ аsъnра
kadaverilor; kѣїnї rѣтѣѣїдї, sѣтѣї akъm, шed lѣn-
gъ pradalor! Lemъrї lѣngъ lemъrї! Ar krede ѣine-
va kѣ aїѣ este mormѣntѣl lѣmїї ѣntregї. Іѣї kolo
prin mѣrѣѣїnї sѣnt aninate neteѣe de пѣnъzъ; vїn-
tѣl le mїшkъ. Іѣї ши kolo ne movile se vedeаѣ
tѣrbane, semne kѣ mormintele sѣnt tѣrѣesѣї Ana
rїxlѣї nѣ era destѣlъ sѣ snele sѣngele ѣnkegat.
пѣmѣntѣl, lemnele ши frѣnzele kopѣѣilor eraѣ stro-
nite de sѣnge. Vїntѣl gemѣa ѣn frѣnzele пѣдсрі-
lor. Era oare sѣsnїnele sѣfletelor ѣelor morѣї o-
nrite аsъnра пѣдсрії, urivїnd ши regretїnd forma
lor de lѣt? Ўїne va sнsne?...

Mѣлїї boerї Moldovenї аѣ kѣzъt ѣn аѣeastѣ
lѣntъ! Mѣлїї vitejї s'аѣ nerдѣt. Aїѣї se kosi floa-
rea Moldoviї. Nѣ era aїѣ kѣmнѣl sнѣї b тѣlїї,

¹⁾ Hammer п. 307.

²⁾ Hamener п. 307. — Solaksad.

era kashnā snei jangierī. Aīcī Targīi pchiserz; Romānī se singchiserz.

Radu domnului Măntenilor, pătrânse cel din urmă, inima Moldovei. Zece mii de Români îl ajutau să facă această lovitură. Vestea că Ștefan fusese învins, căzu ca un trăsnet pe toată țara, și în toată Europa. Toți prinții și regi Europei, țarii de Kazimir și de Matias că nu voiseră a da ajutor lui Ștefan, și mai mult încă de Domnului Valahiei care veni întruiva consăgenilor săi.

Stefan, pârşit de ai săi: nămaî kă o mi-
kă gardă, rătăcit în întinerekl nădrilor, lă
o kale. La fie-çe nas al kalăi, se şita să
vază daka nă este şmată de vrăjmaş. La
mieşl nongii el era la poarta 4etăşii Neam-
păi, unde maikă-sa Elena, Doamna sa Ma-
ria, kă Mitronolitsl Teoksit, astentaş să aşză şire
kă Stefan a învins pe Otoman. Aici eraş tesari,
arhivele Statsl, mi o garnizonă de Moldoveni,
pregătii de apărarea 4etăşii. Dar se lăşm a-
kolo pe Stefan, pârş pe v'om întăna la ayeaş
4etăşie, mi să 4er4etăm kare a pătăt fi kaza
perderii ayeştii băţlii.

Linsit de ajstorsl princiilor vecinl mi avnd
 în kontr-î ne Domnsl Valachiei, Stefan ns nstra
 sã se lante kã isbândã de kãt de la adãnostãri
 înnotriva sunei armate de natrã saã de mase ori
 mai mare de kãt armata sa....

Liusa de ajstor dela nrinviu krestini, arsn-
kase o adinkz deskragiare nrintre ostaii lsi
Stefan. Konsilierii Domnitorlsii ngelegnd aueastz
perdere de nkredeare n sine a armatei, ziseserz lsi

Stefan sꝛ nꝛ se lante de kꝛt din strimtoriꝛ mi din mꝛngi. Stefan nꝛ vrmꝛ avestor sfatsꝛi, emi din uꝛ-dsꝛi. Armata iꝛi fꝛkꝛse datoria; Domnsl, liusi iꝛ-
gelenꝛisnei, mi perds. Afarꝛ de ayeasta, niꝛi sꝛ
korn de rezervꝛ, nꝛ iꝛi pꝛstrꝛ sꝛ vie iꝛ ajstor.
El iꝛtrebsingꝛ toatꝛ armata ꝛe avea sꝛb mꝛnꝛ.

Lanta se perds; dar niꝛi Stefan, niꝛi Mol-
dova nꝛ vꝛzꝛꝛ pꝛlind strꝛlsꝛirea lor nentꝛ a-
yeasta. Eꝛona simnatisꝛ mi mai mꝛlt ꝛꝛ Stefan,
iꝛ neferiꝛie de kꝛt iꝛ trismf. Neferiꝛiea iꝛ fꝛ-
kꝛse mi mai mare iꝛ okii sꝛi.

O timuꝛi kꝛnd Romꝛniꝛ, kiar kꝛnd nerdeaꝛ
bꝛtliile, eraꝛ resnektagꝛ! Avele nerderi eaꝛ dar
mai glorioase de kꝛt kꝛstigꝛile de astꝛzi ale Ro-
mꝛnilor la kare ei nꝛ pot sꝛ lskreze! Tot ꝛe a-
vem astꝛzi sꝛntem dator iꝛ streinilor. Streinii gꝛn-
desk, siunt, se lantꝛ, sꝛferꝛ nentꝛ noi. Rolsl nos-
trꝛ este nꝛmai de a ne bꝛksra din frꝛktsl oꝛte-
nelor altora; rol rꝛuinos mi dsꝛeros ꝛe admite
ideia de abdikare la viagꝛ, la voingꝛ, la liber-
tate. Pare ꝛꝛ a perit la Romꝛni simꝛgimꝛntsl sa-
krifꝛelor ꝛelor mari, ayeastꝛ kondigie ꝛe face
sꝛ fie o nagie? Pare ꝛꝛ ideia ꝛꝛ Romꝛni tre-
bsia sꝛ apere patria ꝛꝛ viaga lor, nꝛ a esistat
niꝛi o datꝛ?

Nꝛ se mai fak lskꝛꝛi mari la Romꝛni! Kꝛ-
tre avestea ei se miꝛkꝛ, se lantꝛ, ꝛa ꝛe ajꝛngꝛ
la sꝛ skon. Lantele sꝛnt iꝛtre dꝛnnii. Skonsl
nꝛ este iꝛnsꝛ atꝛt de nobil ne kꝛt un avea dꝛen-
tsla astenta! nimik nentꝛ mꝛrirea, ferꝛiꝛiea, libera-
tea natiionalꝛ. Nꝛmele patriei este pronsꝛgat ne-
kontenit; toate se fak iꝛ nꝛmele sꝛꝛ; iꝛ nꝛmele

patriei s'z f'k'k'z'z toate tr'z'd'rile la strein'z; în n'z-mele libert'z'ii, libertate f'sse ingenskiatz.

Najia? este o mik'z klas'z de oameni n'ri-vilegean'î din kare se komun'z partidele, af'zr' de aiv'î sînt vin'î milioane de Rom'z'nî; dar a'zestî nenorovig'î n'z se n'sm'zr'z. Ei sînt n'ri-vig'î n'zsk'z'î n'ztr'z ka s'z m'zly'smeask'z treb'singele 'zelor n'z-gin'î. Oamenii m'î id'zile s'a'z skimb'z. Klasa n'ri-vilegiatz kare de 'z'n sekol m'î j'z'm'zitate leg'z najia k'z strein'îi, n'rimi ea în's'z'î at'ztea skimb'zr'î. Ea n'erd'z tr'z'fia sa de mai n'ainte, dar u'z m'î n'ri-vilegile sale; ea kober'î de la în'zly'imea sa, dar n'z f'sse ab'z't'z'z. Ea f'sse dar ka k'zr'b'snele kare k'znd în'zeteaz'z de a te arde, te m'z'njes'z'e! Iat'z ade'z'rata ikoan'z a timn'z'sî la Rom'z'nî: nimik n'z-m'î arde, tot'sl m'z'njes'z'e.

M'î n'z n'ztea s'z fie altfel: Rom'z'nii n'z m'zr' sînt st'z'nin'î a f'z'e sing'rî legile lor.

Ast'z'î se zik k'z sînt liberî. Kamera lor, e'z'it'z din sînz'l klaselor n'ri-vilegiate, se mînz-dres'z'e k'z n'zmele de Konstits'zjional'z. 'Z'id'zatz konstits'zgie este a'z'ia ako'o 'znde n'z sînt 'z'et'z-gon'î! trist'z libertate este a'z'ia akolo 'znde najia se komun'sne de kl'z'kam'î sa'z de ob'z'z'î! Ei k'z-teaz'z înk'z s'z o în's'z'l'te în nenorovirile ei!

Dar vorbele m'zr' se zik tot-d'asna k'znd n'z se fak f'z'nte m'zr'î. L'z'nta a fost tot-d'asna între boerî m'î între tron, ajia n'iv'î odat'z n'z a l'z'at n'z'z'te. K'z-tre a'z'estea n'zpor'sl din tog'î timn'îi a fost m'î a-nlek'z't k'z'tre Domn de k'z't k'z'tre boierî, instikt'sl s'z'z îl pov'z'z'zia: 'z'n domn este 'z'n om; 'z'n om e-

ste o sfilare ce trece; o klastă nu trece înșu; o klastă are rădăcină adâncă.

Dar de unde vine așteastă kădere la Români? nentru ce nu se mai face fante mari?

Nu mai sînt kredinți,

Bătrînii noștri ce murează în lănte cu ferici-te, aveaș o kredință paterică; aveaș o religie. A krede în Dumnezeu, este a krede în toate virtuțile, mi ei kredeaș în Dumnezeu. Domnii erau espresia poporului: Ei înșuși aveaș așele kredinți. Kasza nașisnii era kasza Domnilor; kasza Domnilor era kasza nașisnii, o amenințare, o înșelă, mi Români se rădikaș ca să singur om. Poporul nici ne așele timpuri nu avea pămîntș ca să-l apere; dar atuncă, cel puțin avea kredințele sale; astăzi nu are nici kredinți, nici pămînt!

Românii aș kăpătat pefacere. Spiritele lor s'a kăltivat; kăgetările lor s'aș adăruit, datinile lor s'aș sânciat; dar inimile aș slăbit, aș perdut kredințele străbunilor lor, mi nămai kredința este kare face fante mureșe.

Simulismul îi șvide ne toată zioa, lokamele lor s'aș deskis plăcerilor mi inimile lor molicișne. Viaga nămai îndatorează, mamele kresk komi ca să fie netrebșințioși; nevestele nu pot să le înșnire kredințele ce le lăsesk.

Lăkrăș cădat! Lăkrăș dăreros mi neașzit! în timpii din șrmă streinii aș fost mai kalzi nentru nașia Romănu de kăț înșuși Români!

Poporul Român, în anul 1821 skăteră jăgăl greșilor din fanar, atuncă Români nu mai năteaș

să dea oameni care să fie domni. O semănătură de oameni robi. Fără virtuți, fără naționalitate, instrumentele unui popor barbar, se înșiră a da Românilor oameni demni ca să-și guverneze! Românii îi sufereau; ei ajunseseră să creadă că între ei nu mai erau oameni de cât buni ca să fie robi; știau că un popor care nu mai are oameni demni d'a cărmăși, nu mai poate să aibă nici un bun. Poporul Român cel dintâi se rășina de această stare de cădere, făcând în 1821 jghef fanariotilor, cerșă drentă națională; cerșă reforme sociale și democratice. Streinii le dădă drentă d'ami alege Domnii dintre Români; dar reformele democratice, și sociale nu făcuseră recunoștință. Anul 1848, proclamă din nou această reformă. Toate puterile Ecrinii le recunoaște, le dă, și ca toate acestea nu este nimic făcut; aceste reforme mănșitoare, recunoștință de streini, află împedicare din partea Românilor. Anul 1848 este scris, *Principiile strein*, ce se cerea amănunț se scrie pe 1821.

Principiile strein, dar — Românii nu vor konsimți a sakrifika drentă lor d'ami alege Domnitorii din sânul lor de cât atâncă când tot ce este Român, se va rezni sub un scut neapărat și neavând a da sokoteală de fantele sale de cât lui Dumnezeu și poporului său.

Cetățuia Némțului.

Pe o stâncă neagră într'un vechi kastel
Unde-n poale cără și răș mititel,
Îlunge și sâșină țânzra domnișă,

Rsmenŭ mi albŭ ka o garofiŭ;
Kŭi în bŭtŭlie soŭiŭl ei dorit
A plekat kŭ oastea mi n'a mai venit.
Okii sŭi albaŭtri ard în lŭkrimele
Kŭm lŭcesk în roŭ doŭ viorele;
Bŭklelc i de agr kad ne albŭ-i sîn,
Rozele mi kriniŭ ne faŭŭ-i se-egîn.
Însŭ Doamna soakŭ lŭngŭ ea vegrazŭ,
Pli kŭ dŭlŭi kŭvinte o îmbrŭrbŭteazŭ.

II.

Ŭn orlogiŭ sŭnt uoantea jŭmŭtate.
La kastel în poartŭ oare vine bate.
„Eŭ sînt, hŭnŭ mŭmŭ, fiŭl tŭŭ dorit,
„Eŭ, mi de la lŭutŭ mŭ întork rŭnit.
„Soarta noastrŭ fŭse kŭsdŭ astŭ datŭ,
„Mika mea ostire fŭge sfŭrŭmatŭ.
„Dar deskide poarta, Tŭrŭi mŭ-nkonjor,
„Vŭntŭl sŭflŭ reŭe, rŭnile mŭ dor!“
Tŭnŭra domniŭ la fereastrŭ sare.
— „Ŭe faŭi tŭ, koniŭ?“ zise doamna mare.
Apoi la fereastrŭ singŭrŭ a eŭit
Ŭi-n tŭŭerea nonŭi, aŭfel a vorbit.
— „Ŭe sŭi tŭ, streine, Stefan e denarte,
„Braŭŭl lŭi în lŭutŭ miŭ de morgi înnarte.
„Eŭ sînt a lŭi mŭmŭ; el e fiŭl meŭ;
„Daka tŭ eŭi fiŭ meŭ, nŭ ŭi sŭnt mŭmŭ cŭ.
„Însŭ daka ŭerŭl vrînd sŭ-n poŭtreze
„Anii vieŭiŭ meŭ, m' sŭ mŭ-ntristeze,
„Nobilŭl lŭi sŭflet aŭfel a sk' bat.
„Dakŭ tŭ eŭi Stefan kŭ adŭvŭrat,

„Apoi te aice, făr birsing
„Nu poți ca să intri prin a mea voing.
„Dste la btaie! nentrs gar mori,
„Ii dī va fi mormīntsl koronat de flori!“
Stefan se întoarce mi din korn-i ssn
Oastea-i rsnit, din nedsrī s'adsn;
Lnta iar înene, Tsrīi sīnt trsnīi,
Kad ka nische snice de seksrī lovinī.

Dim. Bolintineans.

Asfel este legeanda Cetșsi Neamșsi. Asfel se întmnl kș Stefan mi kș maikș-sa Doamna Elena, dșne bștia nerdst la Valea Albș, kșnd veni sș kaste adșnost, īmpotriva Tsrīilor īn aceastș cetșsie. Ion Nekșlcea zice, vorbind de aceastș epizodș. „Stefan cel bșn, bștīnds'l Tsrīi la Reboenī, aș mers sș īntre īn țetatea Neamșsi, mi fiind mșmș sa īn țetate nș l'a lșsatmi 'ī-a zis kș: *nasarea īn ksibsl sșș nere*. Ți sș se dșkș īn sșs sș strșngș oastș kș īsbīnda va fi a lși.

Īntemciat ne mșrtșrisirile lși Kantemir, *Kogălnīians*, zice īntșr aceasta: „Stefan gonit de Tsrīi, kș o mikș ssitș merge toatș noantea mi ajșngeīnaintea Țetșsi Neamșsi. Maikș-sa doamna Elena, la așzsl desfayerī Moldovenilor kare vestea robia patrii, se armeazș kș sn kșragīș maī presșs de sekssl cī, onresșe ne fīsl sșș sș īntre īn țetate mi arștīnds-se asșura zidșrilor, īī zise aceste kșvinte nesterse din adșcherea aminte a fie kșrși bșn Moldovean.

Țe? trebsia sș te vșz astș-zī īntors de la resboiș făr sș fī īnșvit de birsingș? Pentș

întăia oară, fisle, mi ai înşelat nădejdele. Ūitai oare kă porŭi năme de viteaz? Făgi dinaintea mea mi să nă te întorci de kăt învingător; mai bine este să te sŭiă mort de măna dăşmanăslă de kăt se văd kă ŭi imnăţă drent defăimare kă o femeie ŭi-a skăpat viaăa!“ Kronikariŭ streinŭ nă vorbesk togŭi desnre bŭtaia ăe se întămnă între Moldovenŭ mi Tărcŭi, în şrma lănteŭ de la Valea Albă. Kronikariŭ Moldovenŭ insă vorbesk de ăeasă din şrmă bŭtaie. Tradigia o rekănoasă; kănteăele mi baladele timnăslă de atăncŭ; o amint inkă loksitorilor ŭăranŭ,

Četăŭşia Neamăslă se află în auronriere de oramă kă ăest năme, ne şnăl din vŭrşurile lăŭşlă de mănăŭ rŭnomŭ mi posomorŭŭ ăe se întind snre nord est. Săb ăest mănă kăŭ şn rŭşleg. ăeasă ăetăşie a trebsit să fie rădikăţă de ăei d'ăntă Domnŭ ai Moldovŭ în răsboăele împotriva polonilor, nă se săie dăka ia a nărtat tot d'ăşna nămele de *Četăşia Neamăslă*.

Ion Nekălăă, ne năstrează o trăsăŭ istorikă kare ar doveni kă ăeasă ăetăşie lă nămele de a *Neamăslă*, dăne bŭtaia de la Valea Albă, el ne şnăne kă dăne ăeasă bŭtaie năferiăţă, dăne ăe Stefan kăţă aiă adăpostăl ne kare mămă-să nă voi a il dă, Tărcŭi, kreăînd kă Stefan s'a askăns în ăetăăe ăeasă, veniăŭ rene de dăne dŭnsăl mi asediăŭ ăetăăe. Eŭ şrkăŭ kăăe-ăă tăşŭŭ ne şn mănă vėĭin kă mănăele ăetăĭŭ mi înăenăŭ a bate ăetăăe; ne kănd infanteria otomană o bŭăă kă săĭĭŭ mi kăăăă să skaladeze zidăŭle desnre nord-est, mămă lă Ste-

fan komanda apărarea. Artileria Țărșilor făcea mari strikuri în cetățile. Pe acel timp era înkis în acea cetate și neamul, și se știe pentru ce kșvânt. Acest prins, așzind cele ce se întmplă, trimise vorbă printr'un gardian mamei lui Ștefan, și-l skoață din înkisoare și el promite că va skăpa cetatea. Măma lui Ștefan priimi această pronșnere kș oare kare îndoială: neamul fș liber, acesta înveș îndată a opera. El îndrentă țărșile din cetate așșna mntelși ne kare se afla bateria otomană.

Dibavış în această artă, isbăti a așșna mai multe țărșiri țărșevii.

Țărșii râmîind făr țărșiri, koborîr din acel munte. Așșnii neamul îndrentă țărșile sale așșna taberii otomane. El îndrentă și în așșna kortelși lui Maxomet II; gisleaoa rânse boldel așrit dăne kortel Șaltanșil. Această fantă fărș ne Maxomet a se retrage îndat și a lăsa Cetatea.

Ștefan la Daniil Sihastru.

Vorbele maișii sale kemar ne Ștefan la misiă sa. Misiea șiș ostam este de a învinge șiș a mșri, între aceste dogă și este lok de kăt pen-tris lamitate. Ștefan plekă noantea de la Cetatea Neamulși în șiș ne ana Moldovii, ne la Vorșneșe, șișde într'o nesteră trăia șiș sixastră (eremit) anșme Daniel. El bătă la șiș și anșngă că este Ștefan Domnșl Moldavii. Acest sixastră era în rșgășisne, se întrerșnșe șiș îi rșșnșne:

— Stefan Domnșl Moldovii sã astente afarã pãrã ce mî voiș kãrma rãgãrșnea mea.

Kãnd Sixasfrũ sãrmi rãgãrșnea, kiemã pe Stefan în skorborã.

— Am perdat bãtãlia de la Valea Albã în potriwa Tãrãilor, zise el, nã pociș sã mãimã bat. Voiș înkina gara la Tãrãu? saș nã? Iatã ce voiș sã-mî sîrșî tã, karã depãrtat kã totșl de gãndșrile lãmesã, vezî lãkrãrile mãi bine de kãt noi?

Sixastrũ klãtinã din kau. Timnșl a înkina gara, nã a sosit înkã. Moldova are înkã viagã, kãrșî are înkã kredingũ în Dșmnezeș. Ea se va înkina kãnd va perde kredingũ. Tã te bate înkã! resboișl îl veî kãstiga pãrã în sãrșuit. Dș-pe ce veî învinge pe Tãrãu, zidesce o mãrșstire a sãntșlșî George.

Stefan înkãragiat din noș de acesste vorbe a le sixastrãlșî, plekã în sãș sure Țernãșșũ mî sure Xotin, akolo el strãnșe ostire de garã mî merçenari streinî kã karã se koborî anoî, rãdikãnd kã pãtere, în kalea sa, oameniî bãnî de arme. Ostirile lșî, fãrãmata în rãsboișl de la Valea-Albã, așzind de noa rãdikare a lșî Stefan, alergarã din toate rãșșile la dînsșl.

Streinii pe atãrșî nã pãteaș înkã sã dãrșme șn Domnș niș kã armele, niș kã intrigile. Venirã în șrmã timurșî kãnd o pãtere streinã, șșrna șn Domnitor, prin boierii gũrũ, nãmã kã acessta le sșșlã o vorbã la șrckie, mî pomorșl ç nã vedea ce este sșb vșl, deveneo instrũmentșl çelora ce lșã nșmele patriei mî libertãșũ, ka sã șçigã patria mî libertata.

Dar atsnvî boierii ei însuși mureaș kș armele în mănă pe kșmpul lăntelor! Maxomet lă-înd svire kș Stefan a străns din noș o armată mi vine în jos, se nșse pe gândsri. Ayeasta strikș planș sș de a nșmi sn alt Domn în Moldova, el rđdikș tabșra de lăngș Cetatea Neamșlsi mi nlekș supră Dșnșre. Rșsboișl, ășma, foametea, în-șșginase armata sa: înkș o bștaie kș Ștefan mi ayeastș armată s'ar fi nștșt sdrobi. Ștefan însș-șla snaimș Tșrșilor. Maxomet nlekș dar, fșrș sș ia niș o dispoziție. Retragerea Tșrșilor semșna mai mșlt kș o fșgș, atșt era de reneșe.

Ștefan ajșnșe garda din șrmș, el o bșts de mai mșlte ori. Korșl șel mare el însșuș sșferi. Dob-zevî de mi de Tșrșii kșzșrș în ayeastș re-
tragere. La Dșnșre o noș lșntș astentș pe Tșrșii. Ștefan îi lovi kș tșrie, îi fșlșmș, Maxomet trekș Dșnșrea nșmai kș a onta parte din armata kș kare venise în Moldova. Iatș ăș esnikș neanș-
rat pentș ăș Maxomet II nș skimbș pe Domni-
tor mi pentș ăș Moldova nș se înkinș Tșrșilor. Fșrș ayeastș nerdere a Tșrșilor, Maxomet II nș ar fi nșrșsit șara, fșrș sș îmulineaskș gândșl kș kare venise în Moldova.

• Matias Korvin era în adevșr sn om ășșdat, îndatș dșne retragerea lși Maxomet din șarș, skrise Papii de la Roma mi tștșlor nrinșinilor din Eșrona, kș Maxomet II fșgșse din Moldova kș atșta reneșivșne, kșșii așșise nlanșl sș de a veni kș ostiri în Moldova mi profitș de ayeasta, ka sș ia dela nrinșinii Italii; 200,000 de galbeni

supre a face resboiș Tșrșilor, ceea ce nș fșkș.¹⁾ Achei banî însș el 'i-a keltșit în resboișl chefșkș Așstriei.²⁾

Kronika lși Șreke, zice kș în anșl auela a mșrit Doamna Maria a lși Stefan, Ișnie 22, mi la 8 Așgșst a mșrit Doamna Kiasna a lși Stefan.³⁾

Stefan, gonind ne Tșrșii, supre Dșnșre, îi kș-zș în mșnî însșmî kortșl lși Maxomet II. Kanti-mir zice kș Domnșl Moldovii avș gloria șș în-vingș ne avel împșrat che fșsese groaza lșmii în-tregi, mi akșm avș fericierea kș nșșș șș skane nestrikat la Andrinopoli kș o mikș șșitș.

De la Dșnșre Stefan s'a întors în întrșl Moldoviei; la Vorșneș zidi biserika șșntșlși George prekșm promise sixaștrșlși kș va face daka va învinge ne Tșrșii. Dar îndatș che se întoarse de la Dșnșre, nșșe de strșnșe trșșșrile vitejilor kș-zșșii la Valea-Albș. Oasele lor fșrș îngronate în mai mșlte movili. De atșnși lokșlși de bștaie se dete nșșele de Valea-Albș ka șș amintșresboișl de Valea-Albș, adaogș xronikarii, pentș kș atștea trșșșri koperisertș auea Vale kștșe albise. Noș ni se pare kș Valea-Albș era înainte de bștaie. Mai tșrziș Stefan zidi ne partea de șșș a vșii o biserikș che trșiesche nșșș așș-zî șșb nșșe de mșnșștirea *Resboienii*.

La aueaștș biserikș se aflș ne o piatrș o inskripie în limba slavș, che șșnș în kinșl șr-mștor mi kare lșminș mșlte șngișri întșnekate a le istorii lși Stefan. Iatș-o:

¹⁾ Elșgom.

²⁾ Kșreș.

³⁾ Rșș zice.

„În zilele bine kredincoselsi mi de Krist is-
 „bitorselsi Domnitor io Stefan VV, kș mila lsi
 „Dșmnezeș Domn nșmîntslsi Moldovii, fisl lsi
 „Bogdan VV, în anul iar al Domni sale,
 „20 anul kșrgșnd, s'a rșdikat nșterikșl împșrat
 „Maxomet kș toate nșterile ostirilor sale ale rșșș-
 „rștslsl; inkș mi Basarab VV, kemat fiind la rșș-
 „boiș, a venit kș toate nșterile nșmîntslsi, mi aș
 „venit șș robeaskș mi șș ia nșmîntsl Moldovii mi
 „aș ajșns nșșș aiș la lokșl șș se kiamș Valea
 „Albș, mi noi Stefan VV, kș fisl nostrș Alesan-
 „drș am ășit înainte lor aiș mi am fșkșt kș
 „dîșșii mare rșșboiș în lsna lsi isliș 26 de zile.
 „Și dșșș voia lsi Dșmnezeș krestini aș fost
 „îșvinșii de nșșșni, mi aș kșșșt aiș mșltș mșl-
 „șime de ostamș Moldoveni. Atșșș aș lsat mi
 „a treia parte din nșmîntsl Moldovii *desnre șeia*
 „*latsre*. Pentrș așeia a bine voit Ioan Stefan VV,
 „kș a lsi bșșș vrere de a zidit biserika așeasta
 „în nșșele arșistratigslsi Mixail mi șure rșșș-
 „șisnea lsi mi a *Doamnei sale Maria* mi filor șși
 „*Alesandrs* mi *Bogdan*, mi în adșșșerea aminte bine
 „kredinciomilor křșștini kare aiș aș perit în a-
 „nul 7004, iar a Domnei lsi vșrstș anul 40 kșr-
 „gșnd, lsna lsi Noemvriș în 8 zile.“

Turcii se întorc iară în Moldova.

Stefan nu voi să lase dăra sa nearmată, ostirea îi era neatrăpărea ei. Era încă timpul când Domnitorii Români se rușinaș de a fi domnișeni și nu tremăș la ideia de a mări pentru mărirea patriei și libertății. Dacă este ceva care Români trebuie să regrete este acel spirit de vitejie și măriri națională. Stefan reorganiză armata sa cu energia și dibăcia ce îi cunoaștem. El înrolă oameni muncitor și de mare poporăriei deskreskăse. Mokani, pretori, lemnari, se hotărî a lua armele. În anul 1476 Matias Korvin dă libertatea lui Vlad V Целеш, ce îl avea într-o închisoare în dăra sa, și dă ordin lui Stefan Batori să meargă să-l ia domn în Valaxia. Pe acele timpuri Turcii intrară în prințitate.

O diplomă a lui Matias prin care dăruiește acestui Stefan Batori bunurile familiei de Marat pentru isbînzile făcute de dînsul de cîrînd asupra Turcilor în Transilvania și isgonirea lor din Moldova; precum și asupra Radului III Basarab și mîntenilor, întemeiază zisele și cronikari despre o nouă invazie Otomană și mînteană în Moldova.

Din această diplomă se vede că în timpul născut regelui Matias cu Beatricea fiica regelui Neapolului, Maxomet II, a nădat Moldova. Într-întîi zice că ne Maxomet II, l'a alungat din Moldova Stefan cel mare, iar nu Stefan Batori, și ne Vlad V, tot domnul Moldovei l'a ajutat mai

mslt de kzt Stefan Batori a sē srka ne tronsl Valaxiī. Stefan V, a intrat kx ostirī în zioa de Sēntsl Martin în Valaxia. A prins ne Radx IV, pss domn de Tŕçui, aș bțst mi risiuit ne Tŕçui mi a pss domn ne Vlad V, Ценеш¹⁾. Engel ziçe kx în iarna din ansl 1476—7 aș venit iar Tŕçui în Moldova în timușl nșngiī lxi Korvin. Ei aveaș 40,000 de oameņi. La sfērmitsl anslxi 1476 Matias Korvin a trimis ne Stefan Batori kare îngelēgēndxșt kx Stefan çel mare, a skxs ne Tŕçui din Moldova.

De akolo çei doi Stefanī kx ostirile lor tre-kxșt în Valaxia xīde isbisēș ne Tŕçui mi ne Radx kare fxi în Брашов²⁾. Çetșgeniī din Брашов aș dat ne Radx în mēna lxi Stefanș çel mare kare l'a mi xcis³⁾. În loksl lxi s'a pss atșnxi Vlad V Ценеш, nentș adox oarș (1477).

Vlad V, a mai dōmnit pțnș la 1479. Șcis de xn merb al sșș.

Strikoski ziçe kx Stefan çel mare a pss Domn mșntenilor ne xn boer al sșș Цинслиа (Woiwoda Muntanskin postavii) Miron ziçe kx Vlad V Ценеш. a mșrit în bțtaia dela Rîmnik în potriua lxi Stefan çel mare în 6989.

Din toate auestea se dovedemte kx Stefan çel mare a bțst ne Tŕçui mi açeastș datș. Stefan çe avea naye de kzt va timu nș înçeta a lș-

¹⁾ Disgom; Komer.

²⁾ Vezi Enistola lxi St. Batori skrișș din țabșra ostirilor regale lșngș Baksresui 11 noem. 1476.

³⁾ Auest Radx pare șș fi fost Radsl çel frșmos kare a fșkșt mșnșștirea Tșnganș.

kra snre a organiza armata mi administratia, pre-
kam mi a zidi mănăstiri mi ȕetȕi. În anul 1483
zidi ȕetatea Smergdova lîngȕ Roman. Aȕea ȕe-
tate a kȕȕt mi s'a risinit în ȕrmȕ de valȕrile a-
nei Moldovei⁴⁾.

Baiazed II.

Aȕesta trȕi mase-zȕi de ani mi împȕȕȕi
trei zȕi mi doȕ. Avȕ ȕinȕi fi Axmet, Selim,
ȕexinȕean, Alemȕea mi Korkȕd. Aȕest Sȕltan
fȕse viteaz ni aktȕv, kȕ nstere de snirit nebȕrȕ-
itȕ kiar în nenorȕire. Nimeni nȕ-l întȕrea la
nsterea fisikȕ. El observȕ legea kȕ mare seve-
ritate mi isbi ne oameni învȕȕȕȕi ne kare îi a-
ȕta fȕkȕndsle tot felsl de aȕtoare, ba înkȕ mi
nensiî ansale, mi înbrȕkȕnds-î în vestminte de
mȕtase, *Sof*, de ȕnde mi se nȕmirea: *Softa*. Ba-
iazed II, avea întinȕe kȕnosȕingȕ în literatȕrȕ, ȕe-
ia ȕe'l fȕkȕ sȕ treakȕ nrintre sȕnȕmȕi sȕi, nentȕ
prinȕinele sȕiingelor. Kȕ armele în mȕnȕ el fȕ-
se atȕt de ferȕit ka mi înaintamȕi sȕi. Kȕstȕȕȕ
regate marȕ; înȕlȕȕ edificȕ nȕbȕȕe nrintre kare
se nȕmȕr mi geamia ȕe se vȕde în tȕrgȕl *aramȕi*,
a kȕrii arȕitektȕrȕ este înkȕntȕtoare, mi geamia
dela Amasia. Tot el drese zidȕrile Konstanti-
nouȕlsȕi. Inȕenȕȕȕl Domnȕi sale se înȕermȕ, kȕ
dȕȕerea lȕi la Meka ka înkinȕtor, mi lȕsarea tȕo-
nȕlsȕi fȕlsȕi sȕȕ Korkȕd. Dȕnȕ întoȕȕerea lȕi
Baiazed, fȕsl sȕȕ îi dete tȕonȕl. Fȕi sȕi Jem mi

⁴⁾ Nekȕȕea.

Zizim se revoltarѣ împotriva lui Baiazed. Făcѣ doѣ cetați în Grecia, lui Akerman mi Kilia din Moldova; kălkă Țirkazia, ajută ne Mașrii din Spania; sânsse Bosnia mi Kroația; noartă armeele în Asia, în Grecia mi în Italia. Voesce să abdiche în favorul fiului său Axmet; Selim se sursă, rădikă armată mi este invins. Baiazed dă tronul lui Axmet kare nă îl primesce. Tronul trece la Selim, Baiazed moare de întristare săă de venin.

Baiazed II, avă trei ani de liniste, dăne că alungă ne fratele său Zema. Acest Săltan iokeiase untraktat de pace în anul 1483, prin Petre de Varda arxieniskonnul din Kolocea, ne un termen de cincă ani. În acest traktat nă se făcuse nici o vorbă de Moldova mi Valaxia. Baiazed II arătând în sfârșit dorința sa de a sânsne ne Domnul Moldovii mi preparându-se pentru un ast-fel de resboiș, Matias Korvin, în anul 1484, făcă observare Săltanului că rădikarea armelor asupra Moldovii este o kălkare a traktatului. Baiazed II i-a răspuns că pacea îi este mai plăcută de cât viața; dar că traktatul nă konrinde nici o vorbă despre Moldova mi Valaxia. După această trimise la înkisoare în Arva ne ambasadorul Regelui Matias, Petre de Varda.¹⁾

Săltanul prepară 350 de vase de resboiș mi o mare armată de eskat pentru espedigia în Moldova. Skria tot-d'odată xanului Tătăresk să vie în ajutor că ostirile sale. Această plecare se

¹⁾ Enghel.

făcș pe la 1484. De kșm Tșrvii intrarș în Moldova, devastarș partea ȗrrii de jos kș fok mi kș sabia ¹⁾ Sșltanșl s'a anșkat mai întșiș de ȗetșpile Kilia mi Akerman. La 14 isliș a atakat Kilia ²⁾ ȗetatea kșzș în pșterea Tșrvilor prin trșdarea ȗe făcș pșrkșlabșl. De aiȗi se dșserș la Akerman șnde, dșnș o lșntș kșnșȗenș, loksitorii ȗetșȗii, kapitslarș la 5 asgșst kș kondiȗie sș li se resnektș averea mi viaȗa. Baiazed nș se ȗiș de kșvint. El trimisș din aȗeastș ȗetate mai mșlt de 500 familii în Konstantinopol ³⁾. Miron Kostin zice kș la aȗeste asedieri se afla mi Domnșl Valaxii Vlad kșlșgșrșl, pe kare il nșmise Ștefan ȗel mare Domn akolo, mi kare akșm treksse în partea Tșrvilor. Ștefan ȗel mare nș voia sș iasș la kșmp a kombate. El se ȗinea prin pșdșrș kș ostirile sale, de șnde, emind din kșnd în kșnd mi pșvșlind asșnra Tșrvilor, le fșȗea marș stri-kșȗișni ⁴⁾.

Matias Korvin nșromisese lși Ștefan ajștor; dar aȗest ajștor întșrzie a veni, mi Baiazed II lșș mai nșainte ȗetșȗile. ⁵⁾ Se dovedesȗe prin kri-sobșlșl lși Matias kștre jșdele, jșraȗii mi ȗetșȗeni din Pojon, kș în aȗel an Matias făcșse pre-parayii de anșrare imnotriva Tșrvilor; însș nș șnre a da ajștor lși Ștefan ȗel mare; ȗi șnre a anșra statșrile lși. Aȗest xrisobșl este în Шинкаї.

¹⁾ Malatesta.

²⁾ Grigorie Șrekie, kron. Mold.

³⁾ Malatesta; Sansovin.

⁴⁾ Miron Kostin.

⁵⁾ Bonfiniș.

Regele Kazimir înkă nu dete ajstor lui Ștefan. De câte ori acest din urmă avea vre un resboiș cu Târuii, mi trebuia de ajstor de la Poloni, Kazimir venea cu eterna lui pretenție că era ca Ștefan cel mare să-i jure kredință mi să-facă omagii. Fără demerit că nu avea nici o țarie¹⁾ Această doringă Kazimir o dobândi în anul 1485, după ce Ștefan cel mare nădăse în 1484 Kilia mi Akermanul mi toată Basarabia.

Kazimir era un rege slab, mi nekanabil d'a face tante strălucite. El căuta să-mi facă o fală prin mijlocul mișii. El voi să profite de nevoile lui Ștefan. De mai mulți ani căuta să se întâlnească cu Domnul Moldovei, ca acest din urmă să-i jure kredință. Ștefan amăna neînțetă termină.

În sfârșit în anul 1485. strămtorat de evenimente, el devise să facă jurnământul cerșit, care a două-zi era să rămăie de sine însă, mi această ca mijloc să aibă ajstor de la Poloni. Ștefan țese dar silit a face omagii cerșit. El se întâlnește cu Kazimir în Kolomia la anul 1485 Septembrie 15 în tabăra.²⁾

Toată armata era sub arme, Kazimir, Ștefan, mi cei mai mari domnitori ai celor două state, civilii, militari mi ekleșiastii se află acolo sub un mare cort unde era a se face omagii.

Ștefan zice vorbele următoare:

»Prea mărinimoase rege! Fak omagii mi jure

¹⁾ Hinkal.

²⁾ Dogiel.

„kredingz mi fărz gъndirī askъnse promet sere-
nitzuii tale, xrmъtorilor regi, mi sъntei koroane
„a rigatslxi Poloniī, kъ voiș fi kredinxiос mi as-
„kъltъtor serenitzuii tale, xrmъtorilor txi, mi ko-
„roanei rigatslxi Poloniī, kъ toate dъrile mele,
„kъ toxi boeriī mei, mi kъ toxi oamenii mei. Ama
„sъ mī ajste Dъmpezeș mi sъnta kъrxe a lxi Krist.“

La aueste vorbe regele rъsnъnse:

„Noi te priimim ne tine mi toate dъrile tale
„sъb apъrarea noastrъ mi în toate dregъtoriile
„mi kъdingele dъrilor tale te lъșm ka ne n pa-
„latin al nostrъ“

Poloniī rъndsiserъ lъkrxl ast-fel înkъt la un
moment dat, kortxl sъ s' desfakъ, mi sъ lase a
se vedea de toatъ armata Polonъ, Domnxl Mol-
davei ingenskiъ înaintea lxi Kazimir. Împêratsu
Germaniī Rodolf fъkъse cel dintxiș o asemenea
xneltire kъ regele Boxemiī Otokar. Pe kъnd Ste-
fan sfъrșea jъrъmъntxl, kortxl se destъkъ, kъzъ,
lъșъ sъ se vazъ mъndrxl Domn al Moldovii че
învînsese atъdea regi, viteji, ingenskiat înaintea
xnoi rege Slab. Stefan askъnse în aînș-i sъ-
pъrarea sa pentrъ xmilinxa че i se fъkъ, xotъrît
se sșfere tot nșmaī ka sъ poatъ skъna patria sa
de robie.¹⁾

Regele Kazimir venise la Kolomia kъ 20,000
de ostamī, ne nișior de resboiș, ka se așzъ Tъr-
chiī mi sъ se retragъ din Moldova. Dar Kazimir
nș avea gъnd a intra în resboiș kъ Tъrchiī mi Ba-
iazed II șchia ayeasta din trekșt.

¹⁾ Kъreș,

Tabăra Polonă se amezase dar pe cămăşurile Kolşmei. Acolo era să vie Stefan. Domnul Moldovii sosi aici ca o mare saită de boeri mi de ostanii aleii mi investimentaii ca cel mai mare laks, tara dăne sine un korn de armată aleasă de dorobanţi. Stefan sosi în tabără pe un kal frumos mi mare înkonjrat de garda sa strălucitoare. Komandanţii superiorii ai ostirii Polonă stău în două rânduri înmiraţi la şma kortslăi unde era să se fakă chermonia. Stefan deskulekă. Atunci cei dintâi nobili veniţi înaintea lui ca să-l dăkă la rege. În acel kort era fâkăt un nat înalt pentru rege în vesminte regale, înkonjrat de marii konsilierii. Stefan şinea în mână stindardul Moldovii pe care se vedea armele ei. El plecă stindardul la picioarele regelui²⁾ atunci se slăbiră aplele kortslăi, ca se vază toată armata ne Stefan înkinându-se. Dăne aceasta se sub-skrise şrikşl de Domn mi patră-sure-zeye boeri. O mare masă se întinse unde mezeră Domnul ca boerii săi.

La plecare i se dete 3000 de Poloni kăkări, Regele plecă la Krakovia.

Şnii xronikari vorbesk de venirea lui Xroît ca Tărgii, la Săveava unde aş predat mi aş ars tărgul în 19 Sentembrie, apoi s'aş întors de unde aş venit.

Aceiaşi xronikari vorbesk de un resboiş pe avş Stefan cel mare în avelau an în 16 Noemvrie la Katlabăga împotriva lui Malkoviş mi în

²⁾ Xron. Mold. N. K.

kare s'ar fi sdrobot toat̃ armata T̃er̃ceask̃, algi xronikari il t̃eg̃dsiesk.

Miron logot̃et̃el zice k̃ la 6994 a venit Xroit ks ostire de Ŭngsr̃i as̃nra l̃si Stefan cel mare ne Siret la Skeia. Stefan' i-a emit înainte, mi l'aş atakat. L̃nta a fost la 6 Martiş într'o l̃ni. L̃nta a fost kr̃ñc̃eñt̃ mi perikoloas̃, k̃ṽi akolo Stefan cel mare a k̃z̃st d̃ne kal, mi era anroane se kaz̃t̃ în m̃nile inamivilor. Ŭngsr̃ii f̃aser̃t̃ învinş̃i, Xroit prins mi t̃iat. Iat̃ ce zice Ion Nek̃l̃cea des̃ne k̃d̃erea kals̃l̃si l̃si Stefan în ayeast̃ b̃t̃b̃lie.

„Stefan cel b̃ñ k̃nd s'a b̃t̃st̃ k̃ Xroit ũngsr̃el nrek̃m zik ũni, la Kamin mi algi la „Skeia ne Siret, i a fost k̃z̃st kals̃l̃ k̃ d̃uss̃l̃ în tim̃ñel l̃ntei. Iar ũn Ps̃rĩce anrod ia dat kals̃l̃ s̃b̃. Ñ p̃tea Stefan se inkalece indat̃t̃ find om „mik (de stat̃sr̃t̃) mi a zis Ps̃rĩce anrod̃el: Doa- „mne! Eş m̃ voiş face o movilig̃t̃ mi vino de „te s̃sie ne mine mi inkalek̃t̃. Mi s'a s̃sit ne d̃n- „s̃l Stefan mi a ink̃lekat ne kal mi a zis at̃ñṽi „Stefan. „S̃r̃ace, Ps̃rĩce, de voiş sk̃na eş mi „gie at̃ñceag̃i-oī skimba ñmele din H̃s̃'ce în mo- „vil̃t̃! Mi a dat D̃m̃nezeş de aş sk̃nat am̃n- „doī mi la mi f̃k̃st armam mare ne Ps̃rĩce, mi „din ayeel Ps̃rĩce anrod̃el s'a tras leam̃s̃l̃ Moviles- „tilor de aş aj̃ns de aş fost mi Dom̃i din ayeel „neam etc.“.

Ayeast̃ b̃t̃b̃lie a k̃r̃ii esisting̃t̃ este kon- testat̃, a insur̃at D. K. Negr̃uī o fr̃moas̃t̃ po- em̃t̃ e. ikt̃. *Anrod̃el Ps̃rĩce*, kare fr̃cene k̃ aye st̃e vers̃sr̃i tiner̃e;

„Çiokərliia çea voioaș în vȃzduș s' legna
„Și-ntȃrnarea primȃverii kȃ dȃlȃi çiriniȃ kema.

Noi nȃ asistȃm mai mȃlt asȃnra amȃrȃntelor
șnei lȃnte a kȃrii esistȃnș nȃ este pozitivȃ.

Șiinkaî observȃ kȃ kȃvȃnt ka Miron çȃ vor-
besçe desnre aȃeastȃ lȃntȃ, zikȃnd kȃ aȃest Xro-
it era povȃșitorȃl Tȃrçilor în aȃșl trekȃt la ar-
dereȃ Sȃçevei, nȃ esnikȃ kȃm aȃest Xroit se fȃkȃ
dȃne șȃ an, povȃșitorȃl Șȃngȃrilor la Skeia!

Analii Tȃrçesçi înkȃ kombat aȃeastȃ opinie
mi zik. „Alibegȃl Eșȃkȃl kȃ mare oaste a mers
în Valaxia mi lȃșȃnd ne Domnȃl Valaxiî aș nȃ-
vȃlit în Moldova, mi kȃ rȃniri, sabie mi fok toate
lea strikat“. Kantemir asemeneȃziçe kȃ în aȃelȃn
Sȃltȃnȃl a trimis Tȃrçi în Moldova de la kare
mȃlte rele aș çerkat lokșitoriî Moldovei.

Regiî Poloniî mi Șȃngȃrî, prin gelosia lor nen-
trȃ Stefan, prin pretenșiiile lor de sȃnremȃgie a-
șȃnra Moldovei, aș lȃșȃt ne Moldoveni în prȃda
Tȃrçilor. Moldova slȃbi. Tȃrçiî din potrivȃ se în-
tȃreaș nekontenit. Poloniî nȃ fȃșerȃ de niçi șȃ
ajștor lȃș Stefan, dȃnȃ aktȃl sȃș de omagis fȃ-
kȃt regȃlȃi Kazimir; din kasza aȃestȃi akt, Tȃrçiî
se întȃrȃtarȃ mi mai mȃlt așȃnȃ lȃș Stefan. Ba-
iazid II jȃrase se rȃșȃșne șȃmilȃȃ la kare Ste-
fan adȃșese ne tatȃl sȃș Moxamet II.

În aȃșl 1487, Skanderbeg saș Skanderbei,
șȃindȃșe kȃ Alibeg, fiî lȃș Markoviș, primirȃ or-
din de la Sȃltȃnȃl sȃ ia o armȃȃ nȃșȃeroȃș mi
sȃ meȃrgȃ în Moldova prin Valaxia, ka se batȃ
ne Stefan. Domnȃl Valaxiei priimi ne Tȃrçi ka

amiciî mi le dete kȳte-va ȳete de Romȳni ka sȳ'i insogeaskȳ în Moldova. Tȳrȳiî intrarȳ în Moldova mi se nȳserȳ a nrȳda mi a sȳide.

Stefan le emi înainte la Katlabȳga ȳnde se dete lȳnta desnre kare am vorbit mai sȳs. Stefan lȳsȳ ne Tȳrȳi pȳntȳȳese rȳȳi timnȳl. (16 No-emvrie.) La aȳest timn aerȳl se skimȳ d'odatȳ în Moldova; ploile, vȳntȳrile nordȳlȳi înȳep. Oamenii mi vitele ȳe nȳ sȳnt dȳdaȳi kȳ aȳeastȳ re-pede skimbare, sȳferȳ. Astfel atȳt Mȳsslmaniî kȳt mi kaiî lor ȳei plȳpȳnzȳ, se aflarȳ d'odatȳ în mij-lokȳl ernii, fȳrȳ niȳi o kȳpȳȳire. Oamenii mi kaiî fȳsserȳ seȳeraȳi de koasa timnȳlȳi mi a foametei. Atȳnȳi Stefan se rȳnezi asȳnra lor. Mȳȳel teribil! Tȳrȳiî nrȳmai erȳ în stare a se apȳra. Mai toatȳ ostirea lor se fȳrȳmȳ, mi ȳei ȳe nrȳtȳrȳ skȳpa prin fȳgȳ, a .ȳrȳ a înȳerka sȳferingȳi mai grele de kȳt moartea. ȳetele Romȳnilor din Valaxia se retra-serȳ kȳ oare-kare nerderi, în ȳara lor. Stefan se dȳsse atȳnȳi în Sȳȳeava ȳnde nrȳse al doilea Ar-ximandrit în mȳnȳstirea Pȳtnii.¹⁾

Dȳne aȳeastȳ bȳȳlie vine îndoisa lȳntȳ kȳ Xroit la Skeia ne Siret.

Stefan ȳel mare saȳ ȳel bȳn nȳ fȳse nrȳmai ȳn simnȳ resboinik. ȳeia ȳe îi meritȳ atȳnȳi nrȳ-mele de ȳel bȳn fȳsserȳ fantele sale ȳele mȳoase kare sȳnt atȳt de lȳsdate în sȳblimȳl kȳvȳnt de îngroȳare ȳe se fȳkȳ aȳestȳi Domȳ de ȳn ano-nim mai în ȳrmȳ. Stefan zidi neste nrȳtȳ-zȳȳi de mo-nastiri în Moldova, ne kare le înzestrȳ mi nȳ kȳ ȳinta

¹⁾ Gr. ȳreke.

de a fi nicide simule retrageri a kȳter-va nȳrȳ-siȳi fȳrȳ niȳi ȳn skon generos, fȳrȳ misie ȳmani-tarȳ. Toate aȳeste lokamȳrȳi, eraȳ paginele ne-mȳritoare ale istoriei vieȳii sale; fie-ȳe monastire ȳnsnea o bȳtȳlie ȳlorioasȳ; cȳnresiile faute or lȳi eraȳ marȳ ka mi fautele.

În 1488 dete ȳn xrisov, la 15 Martiȳ, nentȳ kȳmpȳrȳrea satsȳlȳi Viȳeni mi ȳrȳȳsirea lȳi la monastirea Pȳtniȳ. Prin ȳn alt xrisov din 3 A-prilȳ iȳ mai ȳrȳȳsi satsȳl Kosminȳlȳi. Nȳ vom vorbi aici de toate monastirile fȳkȳte mi înzes-trate de el, fiind Kȳnoskȳte. Dar sȳ vorbim de monastirea Pȳtua la kare se alȳtȳrȳ atȳtea faute istorice.

Ion Nekȳlȳea zive desne aȳeastȳ monastire kȳ îndatȳ ȳe 'i veni ideia se o fakȳ, Stefan trase kȳ arkȳl dintr'ȳn vȳrf de mȳnte, mi ȳnde a a-jȳns sȳgeata sa, akolo a fȳkȳt pristotȳl saȳ masa Altarȳlȳi. Dȳne aȳeasta a dat ordin înkȳ la treȳ boeramȳ d'ȳi sȳi, vȳtafȳl de koniȳ mi doȳ koniȳ din kasȳ a trage kȳ sȳgeata. ȳnde a kȳȳȳt sȳgeata vȳtafȳlȳi de koniȳ, akolo s'a fȳkȳt poarta; ȳnde a kȳȳȳt sȳgeata ȳnȳi konil din kasȳ, s'a fȳ-kȳt tȳrȳnȳl. ȳel d'al doilea konil a întrekȳt ne Stefan mi ar fi kȳȳȳt sȳgeata ne ȳn delȳmel ȳe se kiamȳ Sion ȳe este lȳngȳ monastire mi ȳnde se vede o kolȳmnȳ de niatrȳ. Tot aȳest astor ra-porteazȳ ȳe se zive ade oamenȳ, kȳ aȳelȳi konil i s'a tȳiat kanȳl din ordinȳl Domȳnȳlȳi, dar ada-ogȳ kȳ nȳ se ȳcie de este adevȳrat.

Monastirea era ȳna din ȳele mai frȳmoase ale Moldovei. Lȳksȳl ȳel mai rar. În ȳntrȳl ei aȳ-

*

„Кънд vedem sfioasz patria romънъ,
„Ne'adъchem aminte vorba cea бъртъръ:
„Чел че-ї mai aproape de mormъntъl sъщ,
„La ideia morgii tremъrъ mai rъщ!
„Stefan nъmai este; їnsъ o sъ vie
„Alđї Stefanї kъ viadъ mї kъ бърбърїe;
„Daka fimmъl d'astъzї ne apasъ gređ,
„Viitorъl este al lъї Dъmnezeđ.
„Їnsъ nъn' sъ vie lanđъl sъ ne rъnъ
„Nъ va mai bea nimenї din аtheastъ kъnъ.
„Кънд хn sъflet mare se va arъta,
„Хърбърїle kъnїї le va adъna.“
Zиче-арънкъ kъna mї o sparge 'n treї...
Nimenї n'a strъns їnkъ хърбърїle eї.

D. B.

PARTEA II.

Aktul de omagiu ce Stefan făcuse regelui Kazimir, kruz a doa-zi ce se încheie. Nimeni nu-mai vorbi. Kazimir avusese nevoie de dănsul nu-mai ka sã aibã kã ce sã se rekomande la vanitatea dietei Polone. Matias Korvin mărise în anul 1490 mi remăsese rege în loksi Vladislav II regele Boxemei. Kazimir mări în anul 1492 în vîrstã de 64 de ani, dăne o domnie de 45 de ani. Albert făse ales rege. Îndatã dăne alcăgerea acesstia venirã soli de la Venețienii mi de la Bazazed II, felicitânds'l de Domnie. Venețienii îi propuneau se rădic armele kontra Tșrșilor. Solii Tșrșesșii adăserã darsii noșlșii rege, mi îi propuserã a pîne pacea cea veke ce pîns mi Kazimir. Albert se afla într'o poziție în kare nu știa ce se hotărșkã. Pe de o pãrte pacea kã Tșrșii mșgșlea interesle sale, din kare cel mai mare era liberarea șnkisłșii sșș inkis în Varna. Pe de alta simșea trebșinșã de a inkonșșra de glorie nșmele natrșii mi al sșș nekșnoskșș inkș. Șngșrșii ne de altã pãrte îl indemnau sã deklare resboiș Tșrșilor. El încheia kã Tșrșii șn traktat de pace pentrș trei ani¹⁾.

¹⁾ Xronika Mold.

Îi trebsia însz lasri, mi achesti lasri gzi kȳ ar fi mai lesne sz-i smelgt din koroana Moldo. ȳei de kȳt din aȳeia a Tȳrgii kare era mai tare,

1497.

Moldova szb Stefan ȳel mare avz zilele ei de fericare mi de nefericare. Fsse zn timp kȳnd nȳmele szȳ anȳrz ka o stea ne orizontele Eȳro-pii, aȳeastȳ stea despȳrz indatȳ; dar kasȳ reanare mȳlt mai strȳlsȳitoare. Moldova nȳ kȳzȳse inkȳ. Zn popor nlin deviaȳȳ moare anevoie. Nii odatȳ aȳeastȳ ȳarȳ nȳ strȳlsȳci mai mȳndrz de kȳt in bȳtȳlie kȳ Albert, regele Polonieȳ. Aȳeastȳ birsingȳ fsse o desmingire datȳ de Moldova trȳfieȳ Polone kȳ Moldova era vasala ei; fsse o teribilȳ resȳnare a lȳi Stefan innotriva Polonieȳ nentȳ smilinga ȳe ii fȳkȳse regele Kazimir silinds-laȳi fȳȳe aȳel omagis ridikol dela Kalomea. Moldova se auroniea de enoka kȳnd trebsia se intre in stare de atȳrnare. Inainte de a msri, Dȳm-nezeȳ ii nȳstra o zi de strȳlsȳire estraordinarȳ. Aȳea zi fsse bȳtȳlia din kodrz Kosminȳlȳi. Kȳnd Moldova kȳzȳ. avz ȳel nȳȳin fericare a zȳȳ: „am trȳit!„ Moldova nȳ a fost sȳnȳsz prin arme. Mȳlt timp aȳeastȳ a fost o konsolȳȳie nentȳ Romȳnȳ. Noi zȳȳem kȳ nefericare ȳea mai mare a Moldovei este tokmai nentȳ kȳ nȳ a fost invinsȳ prin arme mi kȳ s'a sȳnȳs de bȳnȳ voie. A se lȳntȳ mi a kȳdea, este o dovadȳ kȳ zn popor are inkȳ viaȳȳ; a se sȳnȳne de bȳnȳ voie, este o dovadȳ kȳ zn popor este mort inainte d'a primi lovȳȳra

morgii, rob înainte d'a kadea în robie. Să nu ni se vorbească de îngelenişnea politikă; că înkinarea Moldovei i-a asigurat libertatea ei. A se da rob ca să skane de robie, este a muri ca să skane de moarte. Un skriitor latin vorbeste de un oştan care se singhise ca să nu fie silit a combate. Mi a se pune în poziţie de a perde viaţa. Astfel fusesse îngelenişnea politikă a celor ce înkinară ţările, ca să le skane demnitatea.

Albert avea inima pentru gloria armelor dar nu avea puterea minţii ca se o karmăskă.

El nu avea încredere în Stefan cel mare. Gloria că care numele erosişi Români era înkonjrat, îl făcea să krează că dăca el va învinge pe Stefan, toată strelăcierea fartelor trekste ale acestor bărbat va veni pe fruntea sa. Către acestea Albert voia să nu Domn în Moldova, în locul lui Stefan pe fratele său Sigismund¹⁾ ca de aici mai lesne să poată deskide înnoţiva Ţărilor resboaale că care el se lăda. Sevorbea pe atunci că Kalimax Florentin ce murise de kărând mi care era omul în care Albert avea o kredinţă oarbă, ar fi konsiliat pe acest rege, să fakă resboaale, ca să le piarză mi prin acest mijloc, se fărâmeketeniile armatei Polone, oameni trăsăm mi nespuşă²⁾. Această vorbă a kătat să se zică negremit după pierderea bătăliei de Poloni.

Albert se îngelăsese în sekret că fratesă Aleksandru Kneazul Litvanii mi Kă Ion Tefeniş

¹⁾ Kăreş.

²⁾ Kăreş.

ministrul Prusienilor mi Kondra Kneazul Mazovii mi k̃ frate-s̃ș Sigismund ne kare voia s̃-l fak̃ Domn în Moldova. Șpre a konrinde prin arme ȧara l̃i Stefan ȧel mare, eī aș dat ordine în sekret latoat̃ armata Poloñ mi Prussiañ, la armata Pomeranĩ mi Slonkĩ, ka în l̃sna l̃i Maiș 1497 s̃ se afle adnag̃i k̃ togii la Liov. Eī str̃nsert̃ asemenea msl̃im^e de ostam̃i merȧenarĩ. D̃sue aȧeasta Albert soⁱ l̃i Stefan ȧel mare k̃ se va r̃dika k̃ o mareⁱ armat̃ înnotriva T̃rȧilor; il îndemñ mi ne ñs̃l ka ne șn prinȧine krestin mi vekiș aliat al Polonĩ, s̃ ia parte la resboisl̃ aȧesta, promit̃nd̃s̃ i a-i întoarȧe vekile ȧetȧii ale Moldovei Akermansl̃ mi Kilia ȧe eraș ak̃sm s̃sb p̃sterea T̃rȧilor. Albert a plekat îndat̃ k̃ armata ȧe str̃nsese la Premisla șnde astenta mi ȧei-alt̃ parte de ostir̃i. În aȧest oram̃ venir̃ d̃sue reg̃e, Kreslav Dek̃srestvak kanȧelarsl̃ mi Eniskonsl̃ de la Kiev, trimiș̃ de Friderik kardinalsl̃, ka prin konsilĩ îngelente s̃ kaste a' l̃ întoarȧe de la plañl ȧe avea s̃ atȧe ne Domnsl̃ Moldovei. Albert iī ask̃l̃t̃ k̃ r̃ȧeal̃t̃ apoī le r̃șns̃nse k̃ dispreg̃: „Ȥiȧeii Eniskonsl̃s̃ s̃ iūi vaz̃ de ȧele s̃nte mi se lase ȧelo politȧe,“ adȧog̃nd k̃ „de ar sȧik̃t̃ masha l̃i g̃nd̃șrile sale, el ar ar̃șnka'o în f̃ok“.

Aleksandr̃ Kneazul Litsanĩ r̃nd̃șise în sekret k̃ frate-s̃ș k̃sm se mearg̃ k̃ ostir̃i din Litsania în Moldova ne la Soroka. Pe alt̃ parte aș p̃șȧes Litsatĩ, Sm̃șzĩ, R̃șmĩ, Bolini mi Peleam̃i. Ajșng̃nd la ana B̃șx̃ls̃i, f̃șse întrebat de ȧei mai mari kañi ai armatei Litsanĩ, șnde iī d̃ȧe. Aleksandr̃ le-a res̃șns k̃ este șn sekret mi k̃

ne se kăvine sŭ bŭnziaskŭ. Kŭpitaniŭ inkŭ aŝ zis:
„Fiind-kŭ tŭ tŭgŭdŭesŭi noŭ planŭl tŭŝ, noi rŭ
v'om merge mai depart, mi ne v'om bate„.

Atŭnŭi Aleksandrŭ porni lŭngŭ Albert ne Ma-
remalsl sŭŝ Stanislas Petroviŭi Kiska mi ne Kne-
azsl Simeon Ivanoviŭi kŭ kŭte-va miŭ de ostamŭ
alemŭ.

Kŭnd regele porni sure xotarŭle Moldovei, i
se fŭkŭ mŭlŭime de semne, dŭne inkredingarea os-
tamilor Poloni. Se zicŭa kŭ kalsl lŭi Albert s'a
fost ŭnekat intr'ŭn rŭsleg; kŭnd emise din Liou,
boiŭ kare trŭgeaŝ karele kŭ iarbŭ, din kasza snŭi
mare vŭnt, s'aŝ fost ŭkŭrkat mi rŭsinit inkŭt ne-
mai nŭteaŝ ka sŭ-i strŭngŭ; kŭ ŭn dŭran, nŭgin
nebn, strigase ŭn gŭra mare: „Dŭceŭi-vŭ la pe-
irea voastrŭ, kŭŭi ne v'edŭi mai veni ŭnanoi!“ Ŭn
ostam a fost trŭsnit sŭb kort kŭ 1ŭ kaŭ. Kŭ ŭn
preot Polon. ŭn timnŭl litsrgiei, a skŭnat din mŭnŭ
kŭminekŭtŭra ŭe va sŭ o dea snor ostamŭ, mi alte
mŭlte lŭkrŭrŭi ŭe ponorŭl le lŭase de semne rele
mi ne kare regele le dispregŭise.

Soliŭ lŭi Albert trimiŭi la Stefan se intr-
narŭ kŭ rŭpnŭns kŭ Downsl Moldovei arzise kŭ
bŭkŭrie desnre rŭsboisl ŭe era a se face kontra
Tŭrcilor, promitŭnd a lŭa mŭssŭrŭi snre ŭdestsla-
rea armatei regale, mi kŭ el ŭnsŭŭi kŭ armata sa
va veni la lŭntŭ, nŭmai mi regele sŭ porneaskŭ
mai n'aŭnte ŭn jos snre Akerman mi Kilia.

Regele Ŭngariŭ de mi era frate kŭ Albert;
dar planŭl aŭestsŭi din ŭrmŭ d'a sŭnŭne Valaxia
ne intra ŭn interesele sale. Kŭstŭ dar a ŭmpedika
lŭkrŭl; fŭkŭ sŭ se vesteaskŭ prin nisŭe Ŭngŭrŭi

Isi Stefan kă regele Poloniî nă are de gând a se bate kă Tăruîl ăi kă el, Stefan, mi voescu a sursne Moldova, mi a năne în loksi Isi Stefan ne Sigismund fratele Isi Albert. Atănuî Stefan închens se ăerăeteze lăkrăile prin oameni kredinchiomi. Nă treks mălt mi se află plană Isi Albert. Aăesta nă merse snre Akerman mi Kilia, dăne kăm spera Stefan, ăi se îndrentă în Pokstia. Stefan, văzând kă regele a lăsat aăeastă kale kă totăi onăstă vorbelor sale dinainte, trimise solă la Albert ne Tăst Logofătă mi ne Isak Visternikă să-l întrebe a resnăde dăka vine kă sn skon de amik săă de neamik. Kăăi. dăka în adevătr merge așșura Tăruilor prekăm 'i-a zis măi înainte, kalee ăea măi skărtă era prin altă parte. ne șnde se făkăse preparamiă mi se adănase proviziă pentru ostire, măi ales din ăara de jos. Solă se presintărtă la Albert. dărtă sokoteală de solia lor. Regele îi priimi kă băkărie mi le mălușmi pentru dăsrile ăe-i trimisese Stefan ăel mare. Albert se urefăkă atăt de bine, înkăt pătrănzătoră om de stat Tăst nă înăelesc nimik. Albert le mărtări kă împotriva Tăruilor merge; ka să dea mi măi măltă tărie înkredinăărilor sale minăinoase, trimise mi din parte'i solă la Stefan Domnăl Moldovei ka să-l înkredinăăze desnre sinceritatea deklarăășnelor sale. Solă nlekărtă; dar Albert înaintă kă armata kătre Pokstia, șnde fūi avea gândă săă xotărtă dinainte. Așșind Stefan kă regele a nlekat snre Pokstia, fărtă să ăie sokoteală niăi de resnănsă dat solilor săi Moldoveni, niăi de resnănsă adăș de solă Poloni, trimise din noă

ne Tăst mi ne Isak visternikxl, kă alte darsrî mi kă misia de a'î vorbi mai kă xotăre mi mai semed. Eî găsiră ne Albert la Kistre de chei-altă parte. Îndată che se prezintă la dănsxl. îî ziseră:

— Măria-ta veî svi din partea Domnăleî dării noastre, kă daka viî kă oastea ayeasta împotriva noastră în adevăr, neavând niçi şn kăvânt, Stefan Domnăl nostră, este gata să te priimească kăim el a priimit ne toji ayeia kare aş kătezat se vie kă arma împotriva lăi mi a dării lăi, astfel kă tare veî avea a te kăi la şrăţ ne kăni săş kăit toji kăji aş rădikat arma asănrăi mi kare eraş mai tarî de kăt tine.

La asemenea neastentăţ solie. Albert şitând kăviingă regală, plin de mănă, dete ordin să arănce ne solî la înkisoare de şnde apoi îî skoase mi îî trimise în xeare la Liou fără a mai astenta sosirea ostirilor Litsăiî mi Prăsiî, a intrat în Moldova kă răpezişne, prădând, satele, mi priгонind oamenii ne kale pănă la Săcheava.

Albert kredea, dăne zisele şnor boeri Moldoveni intrigăji, che voiaş a 'şî face dintr'ănsxl şn protektor kontra lăi Stefan, kă dării Moldovei i se şrăse kă ayeşt Domn che de atădea anî o şine neîncetat în resboae, mi kă îndată che se va arăta în Moldova. toji Moldoveni se vor păne a goni ne Domnăl lor. Albert se amăgi. Ama se amăgesk toji ayeia che amestekă opinia lor kă opinia dării lor; o mănă de ambişiomî ne kare demonăl egoist al pătarei îî întăreţ neîncetat kă poate să aibă ayeleşă ambişionî ka o naşie! Ambişia şelor dintăi este pătimaşe, ştrimtă. Ambi-

să stare de lăcrări, nemăslugi armata Polonă kare de la încheșt primise kă noulăcere svirea kă aș să se bată kă Români kă kare se dedeseră de mult timp a kombat alături ka nise frați împotriva păgînilor. Ostirea încheș se mărmăre serios kontra regelă Albert.

Acest din urmă azind kiar kă srekile sale mălumea ostailor blestemându-l, se temă ka să nă se revolte mi să-l părăsească; ast-fel se răgă de solii fratelă săă regelă Ungării, ce veniseră akolo, să mijloc askă ne lăngă Stefan ka să se împăce. Birtos kănsal ostirei Ungăresă, în arma chererii lă Albert de înmăkărinne îi făcă svire kă va veni el însăși la dinssl să trateze de pace. Birtos răgă ne Stefan cel mare să se îndănce la pace kă regele Poloniei.

Solii trimisi de Vladislav regele Ungării la regele Poloniei, încheșă konferințele de pace; însă nă nășă ajănge la înțelegere. Albert avea pretenții mari, Vladislav voia kă ori ce pregă se înkeia pacea mai kărind, de temere ka Stefan cel mare să nă înkine Moldova Tărcilor. Traktatăl de pace se amănă; dar se xotărî ka regele Poloniei să nlece în dată din Moldova întorkându-se tot ne kălea ne unde venise mi ne unde intrase în Moldova. Albert, skrise în dată fratesăă Aleksandră prinșinele Litsani, ce era înkă la Vraslav, să nă se mișce de akolo kă armata Litsană. Se strigă tot d'odată în toată tabăra Polonă kă s'a făkst pace între Albert mi între Stefan.

Atănci nlektă armata, lăsind țetatea Suceava ne kare nă o nășă lăa.

La 19 Oktomvrie fssese zioa plektriī.

Dar Albert, de mi se învoise a se întsrna în Polonia tot ne kalea ne snde venise în Ssveava mi prin pntsl prin kare întrase în Moldova, plektr însz ne altz kale mi snre alt pntt ce era mai de drent în para sa, mi ne snde satele nș eraș strikate înkz, ka sș poatz afla proviziī de gșrz mai kș înlesnire.

Nș nsmai atzt, în retragerea armatei, Albert nș lșz niyī o disnoziție snre a se onri ostamiī de a trata rzș ne sștenī. Ei se pșserz sș prade satele, sș insșlte femeile, Stefan zel mare aszi despre azeastz pșrtare a ostirilor Polone mi despre kalea ze lșase Albert, înnotriva legșțșrilor ze fșkșse solemnel zel din srmz înaintea solilor Ţngșrī mi Domnșlșī Transilvaniei. Trimise îndatz soli dșne Albert, amintīndș-i kș trebsia sș se întorkz ne kalea ne snde venise mi sș lase kalea ze anșkase. Albert nș a dat askșltare azeștiī invitajī drente, ba înkz rșpnșse solilor kș despreg nentș Domnșl lor, nsmindș-l *perfid*.

Ostamiī Polonī mergea în nerīndșialz abștīndșse prin sate mi strikīnd. Ţșraniī, vșzīndșse tratajī atzta de rzș, se armarz ka sș se anere, lșsarz satele, mi lșīnd vitele mi familiile, se retraserz în pșdșrile mșngilor, de snde înșenșr a se anșra în notriva Polonilor.

A patra stagie a Polonilor fșse la kodrs Kosmișlșī.

Aiçī este o strimtoare neregșlatz printre dozrīndșrī de dealșrī mari, șmbrite de mșgșrī mi de sșșnçī ze se rzdikz din snatele dealșrilor. Dealș-

rile toate mi stăpîcile nînz în vîrfuri eraş kone-rite de pîdsuri vergine, sîlbatece, mi întînekoase din kasza umbrelor stăpîcilor mi desimea mi înălţimea arborilor gigantiu. Akolo era lokamsl şrsşlşî chslşî mai fioros, kşnrîoarei çei mai timide, cherbşlşî chslşî mai şperiat, kşchî aचेste vite nş vş-zşserş înkş omşl. Zimbrşl a kşrşî vîjş s'a stins în Moldova, atşnchî trşia înkş mi lokşia aचेste lokşrî sîlbatece. Albert dete ordin sş între ostirea în aचेestş strimtoare, ne o kale चे मेरन्शia pe koastele mşnşilor, kşnd koborîndşse, kşnd şrkşndşse de la înălşimî konsiderabile, şnde perikolsl pşrea kş meade rîzînd pe marginea pşpşstii mi asteantş pe neîngelenşii trekştorî. Întrş intrarş karele kş bagaje. amşnşii, proviziî; regele n'a intrat în aचेeastş strimtoare dekşt adoa zi¹⁾ însoşit nşmaî de kşrtea sa. În şrma lşî, întrş armata kş kşnitaniî ei, fşrş arme, fşrş regşlş, golî ka la kasele lor.²⁾ Dşuş aचेstia veneaş Letegii saş merchenariî; tşnrile veneaş în mijlok, în potriva a orî चे र्दşielî.³⁾

Karele ajşnsers ne la mijlokşl kodrşlşî. Ostamii kşlştoreaş mi kşntaş saş şşnaş în fşere, în frşnze; alşii se gşndeaş la plşcherea d'a se întoarचे în sînşl familieî. Inimile lor întrecheaş namii lor mi şbsraş în natrie. Mşlşii rşmşsesers în Moldova morşii: familiile lor nş mai pştea sş-î vazş. Feriचे ostasşl चे दşue o kampanie, se în-

¹⁾ Kromer.

²⁾ Kromer. Xron. Mold. Miron,

³⁾ Belski

ternu în sînul familiei sale! kate lăkrări nă are să
sunie! kate fante viteze nă are să povestească!
el este un învățat geograf, este un croș. Toți
îl askă kă respekt mi kă mirare; toți okii lă-
mină nămai pentru dînsul, toate gările fak nămai
lasdele lui. Napoleon nă a fost mai admirat în
Franța de kăț cel din ȧrmă din grenadirii săi
kănd se întorcea în satul său. Un mare kănităn
afle în țara sa, în mijlocale trismfalei mi str-
bătorilor, nisma; un soldat în satul său afle nă-
mai simpatii. Pisma este ȧmbra gloriei. Pisma nă
afle adăpost la ȧmbra modestiei. Ea se xănesce
kă raze de glorie.

Pe kănd ostășii treceaș prin așeste strim-
tori avînd săb nișoare năpăstii. așșura kapăleși
zidări de granit ȧ se înălțaș mi săurgeaș norii,
așșiră de odată nișe strigăte nensămrăte mi nă-
ternice în sînul mănușilor mi în ȧmbra pădărilor.
Din ambele părți ale dealșrilor, din sînul pă-
dșrilor, emi o ȧeaș; din așeasă ȧeaș o ploa-
ie de săgeți, anoi trăsnete de săneșe, fakșri,
Gloașe, se așșiră strigăte tsrbate. Ostășii Po-
loni kăd răniți săș morți; lokaș se akomert de
sănge. ȧraș se îndeasă, ia o formă. formă de
ȧșrani, kă arme; se arănkă așșura Polonișlor kă
strigătele; „suide! suide!¹⁾ taie, înnășg, omoaș,
desnoie, deșșă boii de la karele kă bagașe. Ka-
rele așșnă kalea, formeasă barikade. Armata
Polonă se afle atșnă într'un lăd. ȧșraniș se re-
trag, disnar ia nișe genisri fantastice. Atșnă

¹⁾ Belski

o mie de trăsnete din toate prgile mângilor nlesnesk d'odatъ: o mie de trăsnete pe o mie de tongrî diverse. Ns este sşnetşl tşnşlşl, nişl al senegelor. Aveste sşnete sînt ne kşnoskşte ostaşilor. Sînt nişce trăsnete înfiorătoare, teribile, şe ns te lasъ nişl sъ aşzl, nişl sъ surzesşl. Sînt miş de konaşl bştrînl ka veakşrile, growl ka niskşrile, şe kreskşşl în koastele şele drente a le mşşilor, tşlşşl mi aşlşşl ne rşdtşlşl mi legşşl kş fşnl, al kşrora kşpştsşl se aflъ în mşnile şaranilor Moldovenl, anoş mîşkaşl din lokşl lor, se rşstoarnъ, tşkşnd şmbrъ, kad lovesk în stşnşl, în krşngşrl, dşrlmъ bolovanl şe şl lovesk, se restogolesk şmureşnъ; bolovanl merg mai repede, şşşg, şrlvesk grşmezl de leşl, konaşl vîn dşue eş kş ramşrl mi krşşl mi akonerъ înea-kş lokşl, ouresşe sъ fşgъ ne ostaşl şe vor sъ skape de moarte, şl şlş în lok, pşnъ alşl bolovanl alşl konaşl. şe rşşrъ nekontenit, vîn sъ-ş sfşrşmaskъ. Aersl se întşnekъ; soarele dispare înainte de seara. Frşnzele galbene ale konaşilor şe kad, pşlberea şe şrlmeaşъ bolovanl, fak noantea. Aşestъ sdrobire se întinde pe toatъ kalea aşestşl kodrş. Aşeastъ lşutъ, saş mai bine aşeastъ şşşdere, aşeastъ agonie, şlşş mşlt. Nş era nşmaş omşl: natşra însşşl intrase în lşutъ

Prşpnastia era plînъ de kadavere de kaşl, de boşl, de oameşl, frînte, amestekate şmureşnъ, kş ns se mai kşnosşea forma. Peste aşeastъ karne, nîsatъ, sdrobîtъ, kş petre, amestekatъ kş fşrşmştsşrl de kare, de kşşşşş, de arme, de vestmînte, rşşra sşşşşşle anoş îškega mi ne şel îškegat îndatъ ve-

nea altsl kald, mi nekontenit. Aveste strigzte, aveste trzsnete, aveaș ressnnet în msnđi. Msnđii ressnaș, msnđii se kxtremșraș. Čerșl se învelea kx întsnerek. Vșltșrii sbșrarr krontšnind denarte de ačest lok. Fearele șylbativse se askšnserș în fșndșl smърkșriler. Nimeni nș se mișka, nș pștea niči șș înainteze niči șș se întșrne: moartea era pretștindeni. Mșlđi ostamș kx ničioarele, kx nișnile, kx bragele sdrobite, alđi kx pentșrile desnikate, gemeaș în agonia morgi. Špektakol înșpșimintștor ęe rekiamș đъръмșrile msnđilor de kxtremșre neste oameni! noante teribilș din kare ese moartea! mi niči o skșpare!

A doa-zi la 27 Oktombriș Ștefan ęel mare, kx o mare armatș de romșni kșlșri, pedestri mi 2000 de Tșrči, kșșș ka șn trșsnet la gșra strimtoriș.

Mșęelșria aęeasta đinș mșlt, dar în șfърmit kopachii șș șfърmirș, bolovaniș se șfърmirș. Poloniș se imnpșđinarș. Kșđi rșmaserș inkș, se desmetičirș, nenștind fșgi înainte, ștșșrș în lșntș. Lșntș desperatș. Ștefan era lșnęed. Șșferea de podagrș mi il pșrta pe șn pat. Dar onoarea armelor, libertatea patrii, îi deterș pșteri.¹⁾ il pșserș pe kal. Bolnav mi bștrin, șșfletșl șșș rșmșșese șșnștos mi tînșr. Špirișl šurijini lștșl nenștinęios, îi dete pștere. Ștefan se pșrtș ka în aniș tinereęiș sale.

O Romșni! frșmoase timpșri eraș aęelea! kștađi a faye ka strșbșniș vostri, saș înęetađi de a

¹⁾ Belski.

afla mîrege chele che ei aș fîkîst ! Kînd skriș cheia che aș fost chei vekî, mi îmi adîk amînte che sîntem noi, romeađa mi se ōrkî în fağî ! nî era destîl neferichirea Romîniei, mi trebsia oare sî sîfere ne lîngî relele che o anasî mi rîșinea ! Dar oare romesk togî Romîniî de a fi obiektsl batjokîrii nağisnelor ? . ar fi înkî ōn bine kîchî a romîeste ōn semn kî ne kînoaschem ōmilinga noastră mi voim a ne îndrenta. Trebsie jertfe libertîğîi, mîririî, nağionalitîğîi.

Jertfe de viağî. Legea che regîleazî lsmea este sîblimî, este amezîtî ne sakrifche ka o parte de lsme sî fie feriche, trebsie ka chei altî sî se sakrifche. Chei che se sakrifkî pentrî ka chei alğî sî fie ferichîi, acheia sînt chei mai ferichîi, acheia sînt fii lî Dîmnezeș. Fisl lî Dîmnezeș a rîșrit pentrî oameni. Ačest sakrifîș 'î-a meritî ačest nîme, ačest sakrifîș fîse singîrîl raport che esista între cher mi între Krist ; dar ačeasta era mîlt, era tot.

Ačest sakrifîș a fîkîst ne Krist atîta demare. Ačest sakrifichî a fîkîst sî trîaskî atîğea martiri.

La noi astî-zî sakrifchele sînt nîmai în vorbele mi în skrisele oamenilor ! nî este destîl, nî este nimik : ele kastî sî fie în fante. Orî chine poate sî fie ōn eroș, ōn martir, prin vorbe, prin skrise. Mi achei che vorbesk mi skriș mai mîlt de sakrifche, acheia de mîlte orî sînt chei mai nîğîn xotîrîğî sî le fakî ! ferichîvî de chei che vî vorbesk mi vî skriș tot d'îșna de virtîğî marî mi kare nî le nîn în praktikî ! Acheia sînt fariseiî

ce perd pașiile. Trebuie aface, apoi așdeka. Și nimeni nu face nimic! ahei ce vorbesk, ce skriș, îmi șkimbă kredingele pe toată ziua, astăzi și ai apăr libertatea, mănă o lovesk!

Ordinea nu se pune năne în ostirea polonilor. Коначii închenă din nou să kază pe dînșii. În această lăntă teribilă ce în kodră devenea mi mai înspăimântătoare, nămai eraș niș generalii, niș koloneli, niș kăpitani, nimini kare să komande, nimeni kare să askalte. Kătre această o parte din ostirea ce intră în șrmă în kodră pune să se întsrne la tabăra polonă unde se mai află mi alșii. Dar Ștefan mi akolo trimise și korn de ostire ka să-i atace. Polonii nerdăre toată șneranș de viașă. Nămai la șer astentaș skăpare. Și striga nămele ikoanei maișii Domnă-lăi ce era la Честиков să le vie în ajstor; alșii strigaș șanta kășce; alșii promiteaș la mormîntul Sf. Iakov darșii¹⁾. Moldovenii kăzăr kă fărîe asșnra lor mi îi țiaș. Din ferigire, regele, temînd-se de nerirea taberii, le trimisese în ajstor și korn de ostășii regșlăii mi bine disciplinaș din garda sa kățreăș. Acestia eniră din pădșii kă șăbiile trase. Șănd din trămbișe ne kăi marî, aș închenă lănta kă kornă trimis de Ștefan.

Atșnăi, Ștefan lănd șvire desure această, veni el înșămi la tabăre și garda sa mi închenă o bătăie kășchenă. Dăne o oră de lăntă, Polonii se rășneră mi dară fșga în nerăndșială kare în kotro pștea să fșgă de șabia Moldovenilor, in-

¹⁾ Nikșlăea Kostin.

Boldăr Xatmanșl kș 3000 de Moldoveni înaintea auestor Mazrî pe kare ia întîmpinat la Xen-gestî dinkolo de Prst mai în jos de Çernășșî șnde este okolșl șnuat. Dșnp o krșučenș lovire mai toșî auesti Mazrî șș kșzst în bștae dșnp o lșntș demnș de vekîi eroi ai antikittșșî.

Dșnp atheast viktorie Stefan a lșat lșngșl Prstșlșî kș toatș ostirea çe avea sșb mșnș, ka șș loveaskș pe Polonî la trekștoare. Albert mezș trei zile la Prst, sșb arme; ostășîi se rșneăș șș prade pe delștșrî; dar nș se mai întorçeaș, kșçî îî șçideăș Moldoveni. Akolo la Çernășșî veni șçire regelsî kș Stefan vine assnșîi kș toate ostirile sale. Albert nș kștezș șș meazș la lșntș. Ostășîi se însnșîmîntarș, mi voirș șș fșgș. Vel-konolenîi mai ales nșserș pe kaî bagagelu¹⁾ vo-ind se lase karele mi tot în șrmș. Atșnçî regele fșse nevoit se meargș în persoanș în mijlokșl ostășilor ka șș-î înkredîșșeze kș nș era de kșt șn sgomot neadevșrat venirea lșî Stefan. El mi kș ai șșî șmblș toatș noantea nrîn tabșrș pe la çei marî, nșnș se mșlçî șnaîma.

A doa zi sosîrș mai mșlte miî de Litsanienî trimîșî de Alesandrș nrînçînile Litsanîi.

Albert se șmnlș debșkșrie la sosirea Litsanienelor.

Nș doarș ka șș reînçeanș rșșboîșl kontra lșî Stefan; dar ka se fie sigșr de șkșnare. Ast-fel kșnd Litsanienîi îî çerșrș voie șș-î lase se prade çînstșrile vçîine, Albert refșrș mi le zise se fie

¹⁾ Kromer

gătiți de plecare, kăci el fiind lănced, trebuia să se întoarcă în țara sa. La Prst armata lui Stefan înkă a atakat pe Poloni. De aici Stefan 'i-a ȣrmat pănă la Sniatin. Albert a ajuns la Sniatin kă pănă ostire; mai mult de jumătate din cea ce avăsese kăzuse în Moldova.

Albert mergând în Krakovia, se păsse pe petreceri, trăind în ospățuri. beții, dansuri ka hând el făkăse vre o mare isbîndă. Se zice kiar kă într'o noapte înterkăndăse de la un ospăț, beat, mi întilnind trei oameni kă kare s'a ȣertat pe stradă, a ajuns pănă la bătăie, mișnă din cei trei l'ar fi mi rănit kă sabia.

Ȣuirea desure perdera ostirii Polonă în Moldova, întristă toată națiunea Polonă. Era un dolă general. Acest război de la început nu făsesse plăkă Polonilor. Ei isbiaș pe Stefan mi pe Moldoveni kă kare eraș de mult timp în relații de amicie. Kând asziră kă armata s'a fărmat în Moldova, în toată Polonia nu se aszi dekă vorba trădare! am surs mai n'ainte kăm poporă Polon atribăia lui Kalimax profesorele regeli, aȣeastă espediție, kă gândă ka să omoare pe toți nobili ce nu plăcea regeli.

Atăta impresie făkă Polonilor perderea aȣestei bătălii, kă a fost rămas vorba poporană în Polonia kă: *săb regele Albert s'a perdst ostirea Polonezilor.*

Stefan, mângiat în bătănegele mi lăncazia lui de aȣeastă învingere, se întărnă în Ȣăceava unde făsesse primit kă trișmf. Xronikarii nostri povestek să se fi arătat lui Stefan în timpul resbe-

lăși săntăl Dimitru kălare mi armat ka sn ostam, lăntîndse în aer alături ka Stefan înnotri-va înamichilor. Acheasta noi nă o swim de a fost saș nă a fost mi niči nă voim a vorbi de basne în istorie.

Stefan dete sčire tătlor kanilor de ostire, kălgărilor, negăztori, boeri, boernamî, să se adsne la Xărlă în zioa de săntăl Nikolae, să se afle la o sərbătore națională. În ahea zi făkîndse aheareșnire, Stefan le dete la toți sn mare ospăț mi darșri provenite din resboaie înnotri-va streinilor. Konsiliind ne toți să nă mălgămeaskă lăi pentru isbăndă, či nămaî lăi Dămneneză.

Acheastă modestie era o podoabă frămosă pentru erosl Moldovii.

Acheastă memorabilă sərbătore din Xărlă dăne învingerea asăpra Polonilor, închenă ka ceremônia religioasă.

Orășl era plin de denștați din toate oramele mi satele ȕrii Moldovii. Logofătăl al treilea dete sčire tătlor denștașilor adănați în Xărlă, boerilor kșrșii, kăpitănilor, preoșilor kă a doș zi de dimineauă va închene acheastă sərbătore.

A doș zi Stefan se învesmîntă în kostămsl săș de paradă mi emi în sala chea mare a kăselor Domnesči șnde îl astentaș ministrii săi. Aiči se năse ne tron. Ministrii mi kăpităni șei marî îl înkonjără. Kănd se adănară toți kapii mi se prepară ordinsl paradei, Domșl se skălă mi emi șrmat de toată kărtea, ka să meargă la biserikă. Se dăse la biserikă kă mare pomă, înaintea

Domnălsă mergea oamenii kăruii sale pârțând pe un vas de aur koroana domnească, mi pe alte vase toate semnele Domniei, Cei mai mari kăpitani din felăritele țețe ale armatei, pârtaș stindardele țețe ie kare țeată lăse dela Poloni în țele din șrmă lănte. Dăne stindarde veneaș robii. Apoi Tăruș mi mănteni țe se aflaseră în lănte. În șrmă veneaș kăi domnesăi îmbrăcauș în argint mi în aur, mi șniș kă zale, șnșl dăne altă, șăb privegerea marelă Komis, țe vinea în șma lor kălare pe kal domnesk. Domnăl pe kală șă de resboiș investmîntat kă mare lăks, șma korigișl, înkonjșrat de boieriș, de kăpitani, de fiș șăi toș kălări pe kăi frămăș din Băgeak.

La poarta bisericăi mitronolitel kă doi enikonă il întămninară. Șn preot kă evangelia ană. Mitronolitel lă Evangelia mi o presintă Domnălsă kare o șărtă.

Intrînd în biserică, Ștefan se năse în tronă Domnesk, mi toș ței mai bătrîni lăară lokări în ștrănă dăne vărșă mi dăne rang. Șerviciul era șă fie o molitvă pentră morș.

Se îmărgiră făklii de țeare albă la toș. Bel visteră, țul din țăiș lă făkliile răndăite pentră mitronolitel, pentră Domn, pentră fiș Domnălsă. Făklia Domnălsă o ăinea kămărașă țul mare; făkliile fiilor, Domnălsă le ăin konă din kăș. Logofătel de visterie înăreșă kă ală dieș îmărgă făkliile la ței ală.

Kănd se pomeniră *rănosăi în bătăie*, klopoțele în tot orașă șănară. Șănețele mi țăvri-le băbăiră în aer.

De aici Domnșl ȣrmat de kȣrtea sa mi de
toȣi denștaȣii oramelor. boerii, kȣnitaniȣ, kȣlș-
ȣriȣ, poporșl, se îndrentȣ sȣre kasele domnesȣi.
Acolo o masȣ mare astenta pe Domn mi pe ȣei
marȣ ai ȣȣriȣ, în sala palatslșȣ. O altȣ masȣ era
în kȣrtea palatslșȣ, masȣ ȣriașȣ, întinsȣ pentru
ostami mi pentru popor; alte mese eraș întinse
pe piaȣȣ.

ȣei ȣe ședeăș la masa domneaskȣ eraș mi-
nistri, mitropolitșl kȣ episkopii, arxiereȣ, egșme-
niȣ, kȣnitaniȣ de ostire kare aveaș komande. Fonk-
ȣionari marȣ mi miȣi.

Kȣnd șezșȣ la masȣ, se dete șn tșn.

Vel postelnik, kȣ toiagșl de argint în mȣnȣ,
Vel șȣtar kȣ șabia la șmer mi bșzdșgansl în
mȣna dreautȣ, staș la șnatele Domnșlșȣ. Vel pa-
xarnik, kȣ șaute koȣi de taftȣ neremziȣ pe ș-
mer, vegeazȣ înaintea Domnșlșȣ mi varșȣ în kȣ-
pa lșȣ vinsl. Vel stolnik, asemenea legat kȣ o e-
șarnȣ de taftȣ la șmerș, vegeazȣ așșnra bșka-
telor. Kȣnd se așazȣ pe masȣ blidș kȣ bșkate
înaintea Domnșlșȣ, șezș mi el la masȣ. Vel
Medelnȣer asemenea kȣ eșarnȣ de taftȣ, mai
n'aunte dete Domnșlșȣ de șȣlat, apoi veni la ma-
șȣ mi șkoase Domnșlșȣ pe taler șșnȣ kȣ lingșra
mare de argint. Aȣesta pentru așștor la lșarea
mi pșnerea talerșlșȣ, avea la șnate șn al doilea Me-
delnȣer. Vel klȣȣer vegea așșnra mezelelor. Vel
Vameș vegea așșnra ȣȣȣitșrilor dșlȣi mi kofe-
telor. Aȣesta nș avea eșarnȣ. Toȣi aȣestȣ boeri
ȣe șerveăș, din ordinșl Domnșlșȣ, la al treilea
rȣnd de bșkate, se dșșerȣ la kȣmarȣ șnde se pș-

sergъ съ мѣнѣче ѡпреснѣ кѣ Vel Кѣмѣраш. Еї шеэргѣ ла масѣ пѣнѣ veni timpul de toaste. А-тѣнчї се дѣсерѣ ла маса domneaskѣ, ла datoria lor, kare ѡn linsѣ, о ѡmuliniserѣ boeri de а dosa klasѣ.

Veni timpul de ѡnkinare.

Чел маї dintѣiș toast ѡl rѣdikѣ mitropolitѣl пѣгїї.

Mitropolitѣl rѣdikѣ пахарѣl кѣ vin мї zise:

„ѡntrѣ мѣrirea нѣmelѣl ѣї Dѣmnezeș! ѡl рѣгѣм съ verse facherile de bine пѣrintesчї асшїра Domnѣlѣ Stefan, мї съ vegeze ка дѣра Romѣnilor съ нѣ kazѣ нїчї odatѣ ѡn пѣstereaа streinsѣlѣ! Маї bine тогї Romѣнїї съ пїарѣ кѣ armele ѡn мѣнѣ pentru дѣрѣ мї pentru legea ѣї Іѣss, de кѣт съ аѣнгѣ robї пѣгѣnilor!“

О mie de strigѣte se асзїгѣ, о mie de сѣбїї ешїгѣ din teакѣ.

„Sѣ trѣiaskѣ Moldova! sѣ trѣiaskѣ Domnѣl Stefan ѣel bѣn! sѣ trѣiaskѣ пѣstorsѣl ѣel аdevѣrat al „tѣrmїї Kristiane!“

Аѣeste сѣгїї se renetarѣ ѡn попор.

D'odatѣ se асзї sn ѡmn кѣнтат de пѣалгї ѡn lаsda ѣї Dѣmnezeș, а ostirїї мї а Domnѣlѣ.

Domnѣl rѣdikѣ alt toast, pentru сѣfletele е-roilor morgї ne кѣмнѣl ѣntelor pentru patrie.

— La nemѣrirea нѣmelor чolor че аѣ мѣрїт ѡn кѣмнѣl ѣntelor pentru дѣрѣ мї pentru lege!

Атѣнчї се асзїгѣ d'odatѣ о сѣтѣ de тѣнсрї бѣ-бѣind, о mie de сѣнеге ulesnind афарѣ. Mѣzika joакѣ апроапе, сѣb ordinele Xatmanѣlѣ.

Șn al treilea naxar se rǎdikǎ de mitronolitzl în sǎnzitatea Domnǎslǎi mi a familieǐ sale!

Șra se renetǎ din tsǎnrǐ, seneghe, mǎziçǐ, nsaltǎl çel mare kǎnta șn kǎntek înprovizat despre învingerea asșnra Holonilor.

Mesenii se rǎdikǎ în niçioare îmurejǎrǎl mesii. Atșnçǐ kșnarǐi le varǎș vin în kșnele lor din noș. Ei dșnpǎ çe bșșrǎș, se dșsserǎ mi sșrștarǎ mǎna Domnǎslǎi. Dșne meseni, boçrii servitori la masǎ mi kǎntǎregșl çel mare kș ajstorii sșǐ fșrǎ kemaçǐ sș bea kște o kșnpǎ de vin. În kșna lor se nșsesș de kștre kșmǎram la fie-kare, bani de așr ka dardela Domn. Kșt nentș kșntǎreg înșșmi Ștefan, deșșse așrǎl în kșnpǎ kș mǎna lǎi, ka șn semn de stimǎ deosebitǎ.

Domnșl mai rǎdikǎ șn toast nentș çei de fagǎ. Dar açest toast nș fsse șrmat de șrșrǐ Nșmai kǎntǎregii resșnsșerǎ prin kǎntǎrǐ nșkște. Șrmǎ șn ait toast din partea lǎi Ștefan çel mare, aștǎ datǎ nentș arxierei, armatǎ, mi nentș noporǎl çșrǐi.

— Pentș kanii biseriçii, açestǐ învșçștorǐ aǐ șșfletelor la nenorçire! Pentș kanii ostiriǐ, kare mor ka sș trșiaskǎ çara lor! Pentș açest bșu mi viteaz nopor Moldovean de sate kare este tot-d'asșna gata se moarǎ nentș çarǎ, fșrǎ çșndșrǐ egoiste!

Aștǎ datǎ tsǎnrile, seneghele, mǎziçile, rșșnsșserǎ kș fșrie. Açeastǎ desșerdare la masǎ çins doz oare.

Domnșl treks într'o kamerǎ șnde vel-medelnicher îi dete sș șe șuele, oasșii fșkșrǎ ase-

menea. Dăne ačeastă se adărnăr țoȝi în sala de primire demertărz înkz kzte o kăp de vin. A-țănci čine voia nștea sț meargț pe akasț.

Afarț mșzičile sșnaș nentř popor. Ostamiĩ mi ponorțl kș femeĩ, fete, dșnșiaș, koniĩ rĩdeaș în imurejșr, prșnciĩ se jșkaș la soare în brățele mșmelor, mi mșmele nrĩvĩdș-ĩ kș dragoste, zĩ-čeaș: «Kresčedĩ! kresčedĩ! Kțčĩ voi nș vedĩ mai fi robĩ!»

În timnșl ačeastă, în apartamentșl Doamnei Marii era altș masș. Akolo Doamna kș jșpțnesele se desfățăș, mțnkțnd mi inkințnd. Vornikșl Doamnei vegea la masș kș oameniĩ Doamnei.

La sfșrșitșl mesĩ Doamna¹⁾ rđdikț șn pa-xar în sșnștatea Domnșlșĩ. Logofeteasa čea mare rđdikț șn altșl nentř Doamna Maria, apoĩ iargșĩ Doamna nentř toate jșpțnesele²⁾.

Toate jșpțnesele bșșrț kzte șn pa-xar de vin mi merserț pe rđnd de sșrștarș mțna Doamnei.

Dșne toate kzte se fțkșrț în sala Domnșlșĩ, se imșșrgĩrț la toȝi čei de fagț, mșlșime de obiekte lșate în resboiș de la Polonĩ, mi se fțkș înțlșșrĩ în rangșrĩ ostșșesčĩ. Dșne ačeastă Domnșl dete ordin se vie akolo Doamna kș toate jșpțnesele. Ačeastă se fțkș. Mșzika jșkș. Ațșnci

¹⁾ Vezi datinele de felșl ačeastă în Ienake Kogșlničeanș, de șnde ne-am povățșit noi ka sț fim esakșĩ în čeia če nrĩ-vesče čeremonia.

²⁾ Ștefan avea akșm Doamnș ne Maria saș dșne șniĩ Voi-kiga. Vezi notele de la sfșrșit.

Domnșl lăznd ne Doamna începș sș dănyasiaskș xora. Oasniș lăzș jșnșnesele mi se formș o xorș mare, xorș fșkștș ne fșrșmștșrile armatelor inemice învinșe, iar nș ka șeia șe se fșkș în anș din șrmș, de kște-va femeș Romșne. kș streinș, ne mormintele vitejilor pomnierș morgș kș armele în mșntș!

Nș este de mirare ka fantele șele mari șș nșmaș înșșfle ne Romșniș de astșzș. Ka șș-ș înșșfle, Romșniș ar trebș șș se kșnoaskș mai nainte, mi nș kșnosk niș fantele șele mari, niș ne oamenii kare le aș fșkșt, nș aș niș o ideie de istoria patriș. Întrebaș ne toș Romșniș șe șerșdikș mai șșs de onor, daka aș șititș vre o datș o karte de istoria Romșnș? Daka aș știmș mi izbire nentș așeastș limbș? Eș nș șșiș șine a-fost Ștefan, niș Mișai, niș Mirșea, niș Mateș Bazarab mi niș nș aș gșștșl ka șș șșie: kșnd vor avea nevoie se șșie, v'or întreba ne *daskali*, noporșl singșr se mai okșntș de șșșfetele așelor strșlșșiș rșnosaiș; este simnatia între onor mi eroș, kșș este așeiaș mșrinimie.

Romșniș nș kșnosk istoria lor, Romșniș dar nș șșiș de șnde vin. Potoare se șșie șnde se dșk? Fșrș kșnosșingș istoriș, șn onor merge în întșnerek; istoria este trekștșl; trekștșl este lșmina șe aratș viitorșl șniș nașiș.

Generașia de astșzș este nerđștș! Șel nșșin ea înkș are o misie a face ka șeia șeș șrmeazș se fie preparamș nentș lșkșrși mari; va nștea face așeasta?

Aiș kredeam kș este lokșl a vorbș de re-

nsmita bătălie de la Kotnari a lui Stefan kontra Polonilor ce amintează *Dsmbrava Rowie*.

Kronikarii streinii nu zik nimic de această bătălie. Numai Kantemir vorbește în istoria Țării „în kinsii zrmător: Stefan V, Domnul Moldovei, bătănd armata Polonă la Kotnari unde se face vinski cel lădat, a stins'o kă totă; chinii-smre-zeye miileșii aș prins vii, ne kare 'i a nșs la jsg mi 'i asilit de a arat în lung sn tărâm de două mile, mi de o milă în lat, ne kare arătare tot prin așestii Polonii, a semănat două pârșii ce înkă astăzi Polonii le nșmesk Bșkovine, iar Moldovenii Dsmbrava Rowie pentră kă s'a semănată kă sange de Poloni.”

În țara Moldovii, în onor încă este kănoskă așest fant prin tradiție. Dar noi nu nștem a' l asigura.

Stefan nu se kredca îndestul de răsbănat așupra lui Albert. Se zotări să kalce statele Poloniei. În primăvara anului 1498 în kausii armatei sale mi a ostirilor Țăriișii mi Țătesșii, aș intrat în Podolia mi Rșsia, trekând nșnă la orașul Kanușga mi rîșl Vislok, nșrdind în lung mi în lat gîstele, orașele, satele mi arșnkând snaimă mi frikt în toată Polonia, așfel în kăt nimeni nu ksteza sș-i stea înainte.

Din așeste lokșii s'aș lsat în robie bșrbașii, femeii, fete, konii. Travia, Maședonia, Asia s'aș smulst de robii rșsesșii¹⁾ mai bine d'o sștă de miile de oameni s'aș robit kă nenșmărate țărime așvi-

¹⁾ Kromer, Snoudan.

te mi alte lăkrări. S'a desnoiat mi s'aș ars Iremislia, Radimnsl, Iaroslavia, Plevosksl, mi alte orase mai mici mi nensmărate sate.

În anul 1498 pe la începutul lui Noembriș 70,000 de Țărui trecură renele prin Valaxia, în Polonia. Ei aș prădat acea țară al cărei rege nă era kapabil de a'i înfrânge. Prada, despolisl, fôksl, moartea, mi desonoarea șma acesce xorde sâlbatiche înnefericita Polonic ce nă se pșteă apțara. Lokșitorii fșgeaș mi se askșndeaș prin țărșrî. Ștefan cel mare slăbise kș mândrie pșterea Poloniei. Regele ei nă pșteă sș-î redea pșterea perdsșt. Natșra se însșrșinș sș vie în mșntșirea Poloniei. O iarnă geroaș kșm nă se mai vșzșse înkș, înșoșitș de troienî de neă kare înpedikș komșnikașșile mi de șn ger ștraordinar, kșzș fșrș veste mi îngedș așeastș ostire otomantș. Abia 40,000 de Țărui din 70,000 pșțșrș sș skane în Moldova. Dar akolo Ștefan cel mare neadormit la apțrarea patriei, kșzș asșura lor. Mșntenii se șnirș kș dînșii. Lșnta fșse lșngș mi șșngșroaș. Din 40,000 de Țărui, abia 10,000 pșțșrș sș se întoarkș neste Dșntșre. Așeastș lșntș este atșia de kare vorbesșe Șrekic kș se fșkș la Botomanî împotriva Polonilor. Pe Țărui îi lșase drent Poloni.¹⁾

Ștefan cel mare înbștrînise. El simșea trebșinșa a se renașza dșne atștea lșnte. Moldova înkș era obositș. Prinșiniî vecinî, iuvinșii saș nșșii în respekt de sabia Moldovenilor, nșmăi kș-

) Brentan; Brintie; Mișon; Șnondan; Maxoviș etș.

tezaș sã rãdiche kanșl. Mănteniã chei mãi de temșt inimicã ai Moldoviã, din kãșza kãnosvingiã limbii, ȳtriã, datinelor moldovene, akșm eraș linischiã sãb Domnșl lor Radșl cel mare.

Radul cel mare.

Sã vorbim nãșin de așest om. Radșl cel mare saș Radșl IV, dãne Enghel, el era fișl lãș Ioan kãșgãrșl; dãne algiã, fișl lãș Vlad Ценеш. Se nãșmi Domn în 1493. Îndatã dãne a lãș nãșmire se dãse a primi investitura la Konstantinopoli. Înainte de dinsșl Șngãrșl lãșaserã țetatea Severinșl: în anșl 1494 regele Șngariei nãșmi aici doi banș ne George Mora de Chiola și Franciscu Balache de Gyarmath¹⁾.

În lșna lãș Fevrșariș 1493 Пана de la Semendria, intrã în Ardeal kș ostiri și fșse bũtșt la Tșrnșl Romș de Stefan de Tuled 15,000 de țãrchi fșșerã rãniș și șviș. Radșl cel mare se temș atșnchi de Șngãrșl sã nãș-i kãște țeartã, kãchi lãșase sã treakã Tșrchiș nrin Tșrnș Romș. Mijlochi dar a se înkeia o armistiție de trei anș între Tșrchi și Șngãrșl în anșl 1495.

Akșl cel mãi mare al așestș Domn și kãre are raport kș viaga lãș Stefan cel mare, este traktatșl din 1499 între Stefan cel mare, și regiș Poloniã și Șngariș, nrin kãre așestș trei nrinchiũ neatãrnaș se legaș ka la kaz kãnd Tșrchiș vor

¹⁾ Когьлнїчанъ.

ređika arma kontra lxi Stefan al Moldovii sađ Radsl al Valaxii, tođy sđ se ŗneskđ mi sđ dea ajstor 4elsi atakat.

Sđnerioritatea lxi Stefan řn lėkrėrile resboix-lxi, fėkėse ne Vladislav II regele Ţngariei sđ se gėndeaskđ serioş. Nenėtėnd sdrobi ne Stefan, kđta a'l nđstra. Vladislav II řn anđl 1499 se řntėlni kđ fragii sđi Ioan Albert regele Polonii, Alesandrs nrin4inele Litsanii mi Dėka Sigismond ka sđ-i řmpa4e kđ Stefan. Pa4ea se fėkđ kđ kon-diđiile ŗrmđtoare :

1. Kđ Stefan rekėnos4ea greşmalele sale kđtre regele Poloniei mi regele a řitat tot; kđ Stefan era rekėnoskđt de domn al Moldovii, mi nromitea regelsi kđ va fi řn ajstor řmnotriva tđtşlor inamivilor; kđ desertorii mi esilađii ŗnora din nrin4ini, sđ nş se nrimeaskđ de 4ei alđi. Kđ Stefan daka va kđdea din domnie, sđ fie nrĩimit řn Polonia mi Litsania, mi sđ i se dea ajstor řn oaste snre a-'mi redobėndi drentşrile sale. Stefan iarđ sđ fie řndatorat a ajsta ne amđndoi regii Ţngarii mi Polonii řmnotriva Tşrvilor, ori mergėnd el sađ trimiđiđ ne fişl sđđ kđ ostiri. Tşrvilor sđ nş le dea ajstor. Konfederaiđii sđ fie datori a ajsta ne Stefan asşura Tşrvilor. Ori 4e neriko4e vor amerinđa ne a4estii nrin4ini, ei, a-fiındşle, sđ le komşni4e snii altora. Ori 4e pro4ese řntre Poloni mi moldoveni sđ se jşde4e de ntrkđlabii Poloni mi Moldoveni sniđi, din Kameniđđ, Černėşđi mi Xotin; de vor fi pro4ese mai serioase, atşn4i nrin4inii sđ nşmeaskđ jşde-

kȳtori, negouȳi sȳ fie liber între Poloniȳ mi Moldoveni.“

Acest akt ȳe se aflȳ la arhiva Krakovii, il reproducem la sfȳrșitul acestiȳ opere,

Radsl ȳel mare în 1507 merse în poțriva Moldovii mi nrȳdȳ ĳinștȳl Pȳtniȳ nrȳnȳ la Siret. Bogdan fișl lȳi Ștefan il resninsȳ, întrȳ în Valachia mi nrȳdȳ nrȳnȳ la Rȳmnik. Pe șrmȳ se înȳkarȳ.

La 3 Dekemvrie 1507 Radș înkeie o konvenĳie kș Saksoniȳ Transilvanȳ, nrin kare řmȳ asigșra șn adȳnost în orășele lor řmȳpoțriva Oto-manilor¹). În traktatsl înkeiat între regele Poloniȳ mi Șngariȳ la 1507 ȳei doi nrinĳini se legaș a da Radslșȳ ajștor kontra Tșrȳilor.

Tșrȳii nrȳmșĳșmigiȳ de așeste legȳșrȳ, il ameninȳarȳ. În 1508 Radș se dșse la Pesta sȳ se întȳlneaskȳ kș regele Șngariȳ kș darsȳ mi nrȳimi domensl Algiogi din Ardeal în dar dela rege. Dar în aȳel an mșri.

Radsl fșse mai vestit în domnia sa nrin reforme salștare.

Radsl se nrȳmesȳe Radsl ȳel mare, așest șșrșme nrȳ este dator fantelor vȳiteĳii sale, ȳi řngeleȳșvii kș kare șȳiș sȳ ĳșverne ĳara sa în timniȳ de naȳe. Kș mergerea lȳi la Konstantinonoli în timȳsl lȳi Beiazed II, șnre a fi rekșnoskșt, aflȳ kș în řnkisoarea din Konstantinonoli se afla Nifon natriarșsl. Acest Nifon fșsese nrȳot mi kșlșĳȳr în mȳnrȳștirea Pantokrator de la Mșnteles

(¹ Enghel.

Atos, apoi ales episcop în Salonik, de unde trece patriarh în locul lui Simeon la Konstantinopoli. Nifon era sursă din acei greci ce visa învierea sursei imperiului Greco inițiat în secretele societăților politice și religioase de atunci ce lăcraș la planul de regenerare al grecilor. Katre acestea Nifon avea o mare parte de defekte în privința caracterului său, akru, întărit, încredunțat, originalitate prefăcută; grîndi-se că toate lucrările, bătăitor, lakom de bani, vanitos.

Între surse din katolicele patriarxilor din Konstantinopoli, iată ce se zice de dînsul:

„Nifon, Episcopul Tesalonikului, om foarte învîșat și cu multe dibăcie... Pe timpul său, mări patriarhul Simeon, lăsînd multe averi. Nifon, voind să arate că este konsîngean al lui mi prin srmare mostenitor, adese trei martori înaintea Sultanelor; dar Sultani dovedind ne martori, că sînt mincinoși, trimise în închisoare martori mi patriarh.“

Aceste rînduri scrise de un bisantin sînt îndestul ca să ne arate caracterul ce purta acest Nifon pe care adîncă ignorință a românilor din acea epocă și buna kredință a lui Neagu Basarab, acest Domn bigot, fără dintrînsul un surt mi i se atribui o mîlțime de mincni, păscoire a imaginisnii călugăresc.

Rade aszind vorbind-se de Nifon mi că era înkis, xotări să șmule ca să-l skane mi săl-dăcă că dînsul în gara românească. De multe ori este destul ca să fie un om prigunit de un guvern ce nu izbise, kiar atunci kînd acest om

ar fi un tîlhar, ca sî trezem ne frîntea lui kî bîretele ce sualî netele infamiei! Radsl cherî grăcierea lui Nifon, o dobîndi mi plekî kî dînsul în Valaxia. Radsl nîmi ne Nifon în kausl klerî-lui kî fakîltatea de a face orî mi ce reforme în biserikî. Nifon kemî atînuî ne toîî episkopiî, arxierei, egumeniî, preoîî din ȧarî mi le arîtî trebîingia de a face reforme mi mai ales de a pri-mi în biserikî regîlile mi disciplina bisericiî Grecesci. Îndatî aceste reforme încenîrî a se face. Pe de altî parte Nifon adîse kîlîgrî Greî mi îî nîmi egumeni, întrodîse limba greakî prin ş-nele biserici. Nemîlîsmirile din partea klerîslî Romîn încenîrî atînuî. Voi novîdî în tot-d'as-na ne Romîni a se servi kî streinî ka îmvîrî-tori, mi niî odatî ka administratori. De kîte-orî Romîniî aî lîsat streinilor, orî de ce naîie aî fost, administraîia şîî lîkrî în ȧara lor, aî avî sî Strige. Pe lîngî klerîl nemîlîsmî, toîî Ro-mîniî patrioî mi inemiciî aî înrîsîrîî streinîslî din ȧarî, rekînoskîrî kî Nifon kîsta sî întro-dîkî datinele bizantine în ȧarî. Nifon nî se mîl-ȧsmi nîmai kî biserika; fîkî ast-fel ka Domnîl se priîmeaskî datinele bizantine la kîrtea sa, lim-ba mi se ameze fonkîionari întokmai dîne kîm fîsseserî la Bizanî. Tot-d'odatî adîse fanarioî, greî, mi îî nîse în fonkîiî atît religioase kît mi civile.

Oamenîî îtelîgingîî priîenînd gîndîrile lui Nifon, şîsserî Domnîslî kî naîionalitatea Ro-mînî era amenîngatî de aîest Nifon; kî Romîniî şînt şkomî din dregîtoriî mi înkîvîî kî streinî,

Radsl ȝe isbea ȝara sa, se plânse desnre intenȝiile lsi Nifon kȝtre sniȝ din amiȝii aȝestȝia kare merserȝ de îi ranortarȝ. Nifon se rezeȝne ne biȝotismȝl Domnȝlsȝ. Kȝ toate aȝestea el ȝrȝdi atȝnuȝ kȝ Radsl nȝtea sȝ-l pȝrȝseaskȝ. Se folosi de ȝremala ȝefȝkȝse Radsl de a mȝrita ne sora sa dȝne ȝn boer Moldovean Pȝribeag ȝe avȝsese femeie mi koniȝ, ka sȝ înfrikomeȝe ne Radsl, saȝ sȝ pleȝe din ȝarȝ kȝ skandal. Veninȝl streinismȝlsȝ îl arȝnkase în inima ȝȝriȝ! Merse la Domn mi îl mȝstrȝ amar. Radȝ nȝ se klinti din xotȝrȝrile sale, mi îi resȝnȝse:

„Eȝ nȝ te-am adȝs în aȝeastȝ ȝarȝ ka sȝ „striȝi datinele mi legile ei. De mȝlt tȝnn voiam „aȝi sȝne kȝ nȝmai poȝiȝ sȝferi skimȝrile biȝsantine ȝe faȝi în legile mi datinele Romȝniȝ. Afȝ „kȝ la nimik nȝ ȝin Romȝniȝ mai mȝlt ka la legile mi datinele lor pȝrintesȝi. Eȝ ȝi-am zis sȝ „le îmbȝnȝȝȝesȝi, dar nȝ sȝ le desrȝmȝnesȝi. De „astȝzi înainte nȝmai voiȝ sȝ sȝiȝ de învȝȝȝȝrile „S-ȝiȝ tole, niȝi de skimȝrile ȝe faȝi“.

Nifon ȝe nȝ se asteȝta niȝi odatȝ la ast-fel de resȝȝs sever, nerȝ înȝelenȝizȝnea ȝe este datȝ kanilor legiȝ, mi înȝȝȝ se mȝstre mi se ameninge ne Radȝ kȝ mȝnia ȝerȝlsȝ.

Nifon emi de la kȝrte mi nȝse se tragȝ klo-notele la toate biseriȝele sȝ se adȝne noporȝl. Kȝnd mȝȝȝimeea se adȝnȝ, el fȝkȝ o pȝredikȝ, în vestmintele ȝele mari. Sȝȝse noporȝlsȝ ȝe se fȝkȝse kȝ nȝnta sȝroriȝ Domnȝlsȝ; blestemȝ ne aȝel boer Moldovean pȝribeag, pȝrofeȝizȝ mȝȝȝime de rele ȝe el sȝȝia kȝ eraȝ sȝ kazȝ ne ȝarȝ mi

pe Domnul cel *nelegisit*. Vorbind în felul acesta, depuse vestmintele mari pe masa altarului miemi din Biserikă, sperând că poporul, se va revolta mi va goni pe Domn. Poporul remase neptător. Nifon vorbea rău limba ȕrii.

Această faptă era nekalifikabilă. *Ns'! lăsa să moară, ka să ns te lase să trăiesci!*

Iată ce gâsi Radul în acest Nifon. Radul se mănîie că motiv. El dete ordin ca Românișă ns'! mai priimească în kasa lor mi să ns mai aibă pentru dînșul nișă și respekt, nișă o îngrijire. Totd'odată dete ordin să se gonească toți Greșii adunîi de Nifon mi nșă în fonșii.

Nifon pîrșii kapitala; imbrăcat în vestminte de cherșetor, rătăcind pe cămășii mi prin sate pînă kînd gâsi pe și Neagșul din neamșul Basarabilor ¹⁾ kare îi dete adăpost mi snrijin pînă kînd într'o zi era să-l fakă șant, grație simplității snritășii săș.

Mai tîrziș Radș, pentru kăvinte politice kema pe Nifon la kărtea sa; dar acesta refuză.

Radul cel mare în tot tîmpul de 33 de ani ce domni, se okșuă că imbrăntășirea soartei Românilor. Ceia ce îi merită sernșmele de *Cel mare*.

Moartea lui Ștefan.

Dșne traktatșl din 1499 între Ștefan că regiș krestinș mi pe kare îl reuodșcem la vale, Ște-

¹⁾ Fotino.

fan ȕers regelsî Holonieî sȕ-î dea pe Ilie feȕiorşl lşî Petrs Aron, desmre karc aȕzise kȕ şmblȕ sȕ-î ia tronsl. Holonii se îmotrivirȕ, zikȕnd kȕ aȕest jşne era inoȕent, solî lşî Stefan deklararȕ kȕ daka nş îl vor da, Stefan va veni sȕ-l ia prin arme. Regele Holonieî, fiind sȕ pleȕe kȕ ostirî în Prşsia, nş nştea se lase pe Stefan în şma sa tȕrbşrat. Ion Albert regele Holonieî fşse tot atȕt de kşşd ka mi Stefan. Adşse pe inoȕentşl Ilie, mi înaintea solşlşî Moldovean, nşse de îî tȕȕ kansonl¹⁾.

Dşne aȕeasta, ka se skşze slȕbîȕşnea sa, regele nȕskovi kȕ aȕel jşne fȕkşse akte de ulastografie, în nşmele regelsî. Atȕt era de mare şnaîma ȕe înşşfla Stefan ȕel mare, în kȕt regîî vȕzîni, fȕȕeşş křime, ka sȕ-l mşljşmcaskȕ²⁾ Ion Albert regele Holonieî, înainte de a pleka aşşura Prşsieî, se bolnşvi de ȕişmȕ mi mşri, în lokşl lşî se alese Aleksandşş fratele sȕş.

Stefan în bȕtrȕneȕele sale drese mi şşgrȕvi monastirea Şşgrafos din mşntele Atos, prekşm mi sȕntşl Grigorişş tot din aȕel mşnte îl drese la anşl 1497.

Pe la anşl 1503 kȕtre varȕ, Tȕtariî iarȕ şredarȕ Polonia mi Rşşia. Prinȕipîî křestîni křezȕȕ kȕ aȕeste xorde selbateȕe fşserȕ îndemnate de Stefan ȕel mare ka sȕ nȕvȕleaskȕ în Polonia. Aȕeastȕ bȕnşialȕ lşȕ mai mşltȕ tȕrie, kȕȕî înşşmî

¹⁾ Kromer, Mixovie; Sarnikie; Hşinkaî.

Şreke kȕ gřemalȕ dȕ nşmele do Petrs Vodȕ, aȕestşî Pribeag Ilie fiş lşî Petrs Aron. Kronikariî lemî ȕe skřis *Elie* aş skřis mşlt mai înainte de kȕt *Şreke*.

Stefan intră în Răssia vecină, konrinse tot pînă la
dintre Nistră mi Karnauî, lok che se kema Pokh-
nia. Stefan îl lăsa în stăruința sa, sabb kăvânt kă
făsesse al Moldovei mi kă kă nedrentate i se lăsa¹⁾).

Dar Stefan, dăne răgăzisea Moldovenilor,
mi a prinșinilor krestinî, mi mai mult din kăza
bătrânețelor mi dărerelor sale de nișioare, dete
înapoi Holoniea ačest pînă de băntă voia sa²⁾).

Ačeastă fantă de arme, de mi fără immor-
tingă, făse čel din șrmă semn de viață al ma-
relei Domnitor al Moldovei.

Bătrânețea mi slăbicișnea veniță se încline
spirital mi lăsa marele Stefan, fără ka el să fi
năstă în lini visă čel mai dăle al vienei sale.
Șnirea.

Șnirea?

Čine čerea Șnirea? Romăni, Moldoveni, Ro-
măni Măntenî, eraș în notriva *Șnirea*. Șnirea dar
era voința șnă om; voința lă Stefan nămai?

Voința nașină? Čine o șvie? Tot če este
folositor, mare, glorios nentră o nașie, este voința
nașinei. O nașie noate să se amăgeakă, să vo-
iaskă însămă perirea sa, mi să strige: Nă este
ačeastă voința nașinei! O generație întreagă nă
este alt nimik de kă șn singăr val če treče al
nașinei. O generație întreagă însă nă poate zice:
„Eș șnt nașia!“ Este čeva kare este mai nre-
șs de șn om, de o klastă, de o generație, de o
șstă de generații: Este *kăvântul Dsmnezeesk*. Ač-

¹⁾ Sarnikiș; Kromer.

²⁾ Șrekie; Kromer; Шинкай.

sta este voința națiunii, istoria singură poate să o scrie.

În anul 1504 se stinse aiceastă stea ce strălucii patru-zeci ani meante de ani între Karnagii și Dănele. Ștefan mare fiu se poate face Șnire; împereșările erau mari ca săfetiș și; el le kombăts; iar ca să le învingă trebsia ca Moldova să fie de câte-va ori mai mare în numărul poporațiunii. Moldova și Valaxia, amândouă erau mici prin numărul populațiunilor, mici prin înălțimea cășetărilor,

Ștefan avu însă, la moarte, o mângâiere. Lăsa Moldova neatârnată de streini. Nimik nu poate se o dovedeașcă mai bine de cât tractatul reprodus la partea III a acestei ouere.

Toate pretențiunile Polonilor, Ungurilor, Turcilor, că au fost înkinăți lor, sunt niste fărâșuri a le imaginățiunii. Șinkai îl numesce *koroana vitejiilor*; Kșreș îi zice: „Ștefan Românul ostășul cel demn de eternă amintire, care ks țaria săfetiș și și ks norokul cel nșrtinitor, au snrijinit toate năslirile Turcilor, Tătarilor, Ungurilor și Polonilor, ne care ne țouă 'i-au învins prin lănte mari“.

Istfantiș; Brientiș, Șnondan, îi fak elogiuri nu mai puțin glorioase; dar îl kșesk numărul că nu a rekșnoskșt astoritatea Panii. Dșgosh. în entșiasmșl lăi desne Ștefan cel mare, strigă; kșin am mai zis: „o bărbat admirabil! care se poate kombara ks dșcii eroici de care noi ne mirăm atșta, și care în timșurile noastre a țăkt o birșingă atșt de mșreadă asșura Turcilor, el întăis dintre princișii

lsmii. Acheasta dăne jădekata mea e cel mai xar-
nik kărsia sã i se dea Domnia mi Împărrădială-
mii toate, mi mai ales dregătoria de komandant
mi dăce împotriva Tărilor, kă sfatșl, îngelegerea
mi dekretșl komșn al krestinilor, mi sã se lase
cei algi regi mi prinșinii katolici sã se învâle
în lene mi în volentșgi sãș în resboae civile¹⁾.

Miron înkă zice: „În anul 7012 (1504) nă
mălt timp de la întăruirea lăi Stefan de la Po-
kșgia la Șchiava, fiind bătřin, bolnav mi slab, kă
șnșl țe s'a aflat în atătea răsboae, osteneli, ne-
odixni în timp de patrș-zeu de ani mi mai bine,
în toate părgile, bătșndșse kă togi, mi dăne măl-
te răsboae țe a făkst kă mare lădș, a rănosat
mărgi, isniș 2 Fost-a așest Stefan-Vodă om nă
mare la stat, mănios mi grabnik a vărșa ștșge
nevinovat; de mălte ori la osnege omora fărș jă-
dekatș; iar alt-fel era om întreg la fire, nă le-
nem mi lăkrșl lăi îl șvia anșra tare bine, ne șn-
de nă gătșdeat akolo îl aflaș. La lăkrșrile de res-
boiș era mester mi șnde era greș se nevoia de
înșșmșse vărș, kă vărșândș'l ai șlș, sã nă se în-
dărniceaskș, mi pentrș așeia rar resboiș era de

¹⁾ O Virum admirabilem! Heroicis Ducibus quos tantopere
admiramur, nihilo inferiorem, qui sub nostra aetate tam
magnificam Victoriam inter Principes mundi primus ex Tur-
co retklit. Meo iudicio dignissimus, cuitotius mundi pri-
cipatus et imperium, et praecipue minus Imperatoris et Du-
cis contra Turcum communi Christianorum Consilio. con-
sensu et decreto, aliis regibus et Principibus Catholicis in
desidiam et voluptates aut in bella civilia revolutis com-
mitteretur.

Dlugoss. historia Regni Poloniae Lib. XIII.

ne învingea, mi s'nde îl învingea algiu, el ne perdea nădejdea, kă s'viindăse kăzăt jos, se rădika d'asupra birsitorăi. Pe Stefan-Vodă l'a îngropat para kă mătă jale mi plângere la Mănăstirea Pătrna kare de el este fătăt. Dăpă moartea lăi pătă s'atzi s'a nămit Stefan-Vodă cel băn, ne pentră s'flet kă este în mănă lăi Dămnezeș, kăci el înkă a fost om pătătos. Ci pentră lăkrăile viteji lăi, ne kare nimină din Domni niči cei din aintea lăi, niči cei dăne el n'aș fătăt. niči ure el, l'aș ajăns. Domnita arest Stefan-Vodă 47 de ani mi doă lăni mi trei s'ntămînă. . .“

Stefan-Vodă aproape de moarte aș kemat Vlădici mi togi s'fetniči s'ă mi algiu mi le-a zis kă ne vor patea ei s'ă gie para, kăm o aș pinst el, mi a dat învătăt s'ă se înkine Tăvilor.„

Dimitrie Kantemir skrise despre Stefan într'un stil mai korekt mi mai elegant, în arest kin:

„Stefan Domnol Moldovii, aș fost cel mai mare viteaz din timpăl s'ă. El a învins ne Matias regele cel lădat al Ţngarii, mi a lăat de la dănsă mănji Ardealăi kare pătă astzi fak xotarăi Moldavii spre ană. Dăpă mai mătă învingeri aș s'păns siemi Pokăgia mi Podolia, mi mergînd în rînd de bătăie kăm se kăvine, asupra Polonilor, a învins ostea polonă la Kotnari. . . . Toate ăetăgile dintre Leonoî mi Moldova le'a lăat de la Polonî. Kă Baiazed Ilderîm a pinst doă bătăi, în ăea din tăiș s'a învins, în a doa a bătăt, mi dăne bătăie a fătăt mante movili mară de trănrile Tăvilor ăelor tăiaji. .“

Strikoski înkă zice; kă a așzit în pșrile romănilor kăntândăse desnre Stefan-Vodă:

Stefan, Stefan Voevoda,
Vial Tșrkov, vial Tatarov
Vial Benkrov, Rșs, Poloakov.

Adekă:

Stefan, Stefan Vocvodă.
Bătă ne Tșrui, ne Tștarî,
Bătă Lemî, Rșmî mi Magiarî.

Engel, celebră istorian zice:

Stefan a avut patră konii, Petră, Aleksandră mi doi Bogdanî, din mai mște femeî. Din așestia aș mșrit Petră, Aleksandră mi șn Bogdan.

Șinkai zice kă a avut doi konii kă nșme de Petră, prin șrmare ținui konii neste tot. Așest din șrmă adșce martor traktatșl din 1499 în kare se vorbesce de mai mșlgi feșiorî mi adaogă kă Petră Rarcș a fost fișl șăș șel mai tșnșr.

La mșnșstirea Pștna din Bșkovina șnde s'a înmormîntat Stefan șel mare, era șșgrăvită Maria ka fiikă a lșî Ștefak, fșkștă kă Maria Doamna, fiika lșî Radș Domnșl Mșnteniei. Așeastă prinșinesă mșri feșioară la anșl 1518 Maiș.

Stefan se înmormîntă în monastirea sa Pștna, în întră biserișii, în dreanta, în desnșrgirea a treia a ktitorilor. Akolo se vede mormîntșl șăș șăb marmșră vșnștă. Pe marginele nișrei se ăștesce

o inskrinție slavonă, ne kare arhiva Română o dă în această tradiție:

„Bine kredințiosul Domn al Ion Stefan VV. „kă îndrarea lăi Dămnezeș Domn al țării Moldovii, fiș al lăi Bogdan VV. ktitorul mi fătătorul rol aștei sante monastiri kare aiea zace mi „a trekt la vecinile lokame la anii de la Adam „7012 mi de la Krist 1504.“

Săb petrele aștei biserici din Băkovina ce astăzi face parte din Austria, s'a kăsfădat așest mare eroș al Moldovii, mi s'a pefăkt în nălbere Lătal lăi a șmat șrsitei sale de transformare dar fantele sale, măi măi dekt sekolul ce l'a năskt, plătesk kă mărire așșșra nămîntărilor loksite de Română mi adsk aminte neînșetă datoră șrmănilor kătre patrie. Bărbății ce țăiesk, lăkrează, șșferă pentră șn prinșiniș șnt, nă mor ničī odată. Ței ce șnt șșșșș la mărire mi șitare șnt așei oamanī, ce trek fătășșintă, fătă fante; mîndri de viața lor așrită de o zi, plăpănzī, fătătorī kă plășerile de kăre se înkonșșră.

PARTEA III.

NOTE și OBSERVĂRI.

Cuvîntul lui Ștefan la moarte ca să închine Moldova Turcilor.

Kantemir ne pîstrează în istoria Turciei acest kîvînt ce ar fîzis Ștefan în aînte de a mîri kître fiul sîș mi demnitarîi statîlsî:

„O Bogdane, fîtsî meș, mi vîi toîi soîiî ka-
„re aîi împîrtîmit kî mine atîtea birîngîi. Mî
„vedeîi aurone d'a plîti datoria kître fire, toatî
„slava vieîi mele trekîte, este ka o frîmoasî nî-
„lîvîre ce se perde în monte: nî se mai întoarce şî
„om perîtor kîre asemenea şîneî rîme trece pî-
„vîin pe potecîle vieîi; moartea se aratî mi cere
„drentîl sîș; dar nî este ayeasta ce mî face
„sî mî îtrîstesz: kîvî suiș kî mînkîl nascherîi
„mele a fost pasîl cel din tîiș ce am îkîrt kî-
„tre mormînt: dar mî îtrîstesz de gîndîl cel
„împotrîvîtor kî lîngî vîi este ayeast leș înselat
„de sînge krestînesk. Solîman kîre amenîngî
„krîia ayeastî, mi se va sîli tare mîlt ka sî o
„şîpîsie lîi. Înkî dinainte nrîn vîklenîile sale a
„îngîîîit o mare parte din krîia Ŗngarîi; a robît
„pe fîngî tîrîmîl ce nî kînoskîse înkî nîvî şî
„sîpîşî streîn, mi a arînkîat asîrîî î eresîrîle Ma-

„xometane. Basarabia a fost kîmpul silsirilor lăi;
 „mi Mănteni, de mi vrăjmașii ai noștri, sînt kres-
 „tinii ka noi, gem sub robia acestui tiran; într'un
 „kșvînt cea mai trîmboasă parte a Asiei mi a Eo-
 „roni se sîrșene la legile lăi. Nă se mîlțimesce
 „kă made ne tronă împăraților Romani, nă pîne
 „xotare nemîrginitei sale izbiri de slavă: învinge
 „kă gîndul dînstele a tot pămîntului. ¹⁾ Kredeți
 „voi kă dăne atîtea birșingii mi stavili ce a în-
 „țerkat, o să kăde Moldova, ce se află la por-
 „țile lăi mi kă totuși okolițe de duri ce îi sînt
 „sîrșese? Temeti-vă mai bine kă, dăne ce va birsi
 „toate Ungaria să nă vie să kază ne voi kă toate
 „păterile sale, kăci sîrșce ne Krestinii, mi șra cea
 „mare ce koranul îi însușe, isvoraste din inima
 „lăi depravată. Kînd rădik okiul ne vecinilor nos-
 „tri, plîng starea tristă în kare se află. Nă nă-
 „tegi năne temei ne Lewii: sînt nestatornicii mi
 „nă not să se mai lănte kă Tșruii; Ungarii s'aș
 „dat ei singuri în robie; Germania este îngrijită
 „kă lăkrările ei kasnice atît, kă nă'i mai rămîne
 „nici voingă, nici pătere a se amesteka în lăkră-
 „rile streine. Ast-fel năvind trista stare a tătlor
 „durilor vecine, gîndesk kă mai mintos ar fi a
 „alege între rele ce ne amenință. ne cel ce este
 „mai de sferit. Nici odată nă kărmaciș îngelent

¹⁾ Aceste esnresii sînt din istoria lăi Arian; năse de Quin-
 tus Curtius în gura sîrgilor denstați înaintea lăi Alesan-
 drs cel mare kînd trece Dănerea în Suijia:

„Daka zeii 'gii ar fi dat gje nă trau atît de mare kăt
 este izbirea de slavă a sîfletului tău, trănuși tău n'ar fi
 avuț lok în lămea întreagă etc.“

„nș a întins pânzele în vijeliî; nș aveam destul
„nștere; ajstorș strein nș este sigșr niș anrone.
„primejdia este de fagș mi nș se poate înlștra;
„Katș a vș xotșrî șș îmblînziș așeasș fearș șl-
„batikș, iar nș a înlșrîta fșria sa prin sgomotșl
„armatelor. Șșușnșrea noasșrș va fi ka o anș a-
„rșnkakș la timș ne așeasș flakșrș gata de a
„isșkni. Nș vșz alt mijlok șpre a înlștra rșșl.
„Pentș așeia vș rog în minșșl șel din șrmș
„al vieșșî mele, kș dragostea șnșî tatș mi șnșî
„frate, șș vș învoșșî kș Soliman, daka veșșî nș-
„șea dobîndi de la dînșșl pșștrarea legilor voas-
„șre biserișesșî mi mirenesșî, va fi înkș o pa-
„șe kș çinste, kiar kșnd ar fi kș nșmele de vasalî:
„vș va fi mai folositor d'a înșerka milostivîrea
„dekșt șabia lșî.¹⁾ Dar daka dînnotrîvș el va çe-
„re alte tokmeli nș înlșrîșșî a mșri kș șabia
„în mșșș pentș lege mi pentș çarș, dekșt a
„lșșa șna mi alta în prada dșșmanșlî mi a fi mi-
„șeî prîvîtorî aî ishîndeîl lșî. Illi șș nș vș în-
„doișș kș *Dșmnezesh prînuilor noșrî* kare singșr
„faye minșșî, nș se va îndșra odatș la lakrimile
„șlșgilor lșî, mi nș vș va trimite șn mșșșșitor
„șe vș va șkșșa, șaș șel nșșșin ne nenoișș voștri,
„de jșșșl barbarilor dîndșvș nșșerea vșkie.“²⁾

Așest kșvînt çe dșșne Kantemir ar fi din a-

¹⁾ Vorbș nenotrîvîș în gara lșî Ștefan.

²⁾ Atșșș, çe mai era trebsînyîos a se înkîna mi nș-I po-
vșșșî șș rșșșșe armele, kșșî Tșrșșî nș nșșeăș faye alt-
fel dekșt șș robeasș drentșrile Moldovenilor nșrekșm ro-
bîșerș ũe ale Mșștenîlor çe șerveăș de eșemînlș!

nalele Moldovii, 'mî este teamă să nu fie o năskochire a vre năsi istorian. Kronikarii Moldoveni vorbesk în adevăr kă Stefan ar fi konsiliat pe Bogdan să înkine ȧara la Tărci. Dar ačeastă nu dăvedesče nimik. Poate să fie o nărere a năsi kronikar če a voit să skăze mimelia lăi Bogdan, kă înkinarea Moldoviei, dîndă-i şu kăvînt če de resnekt nentă marele Stefan, toată Moldova l'ar fi apărsit. Ačest kăvînt este prea literar, prea ingenios, prea zis kă artă, ka să poată fi esuresia ačelăi sekol în kare mi ideia mi forma se aflăş înkă în leagă.

Ideia de a înkina ȧara Tărcilor n'a năstăt să fie a năsi om ka Stefan čel mare, če în toată viaăa sa se lăntă nentă libertatea patriei. A novăşii sune a înkina ȧara, era a adesmingi toată gloria vieăii sale, a vesteăi toate kăsnile învingerilor sale; era a se retrakta, a abăşra la o kredingă.

Nă! Ştefan čel mare n'a năstăt să rekomande niči slăbăieşnea, niči trădarea! Noi nu kredem ačest kăvînt kă să fie al lăi Stefan čel mare, kăči atănuăi trebsie să ne îndoim de fautele glorioase ale ačestăi eroş.

Aktăl de înkinare la Tărcia, făse făkăt pe kondiăii destăl de priinčiose nentă Moldova. Partizaniăi înkinării se măngăiş kă ačestă; mi nu vor să înăeleagă kă kondiăiile nu însemnează nimik: mi kă totăl este înkinarea, lanăşl esistă, mi năşin ne năşă noă de strănge tare săş de e slab în mîna stăpînăşlăi če teăine: poate îl va străoge măntă mai tare. Čeia če se mi făkă în adevăr săb Petă Ră-

națiunii preri de Jean Sobieski în 1686, din ordinul acestui rege, acel akt se arse pe piata publică înaintea a tot poporului Moldovii karsia se zise aceste marelle vorbe: «*Priviți în ce kin Mărireă sa vș skənș ds jsgsl Tșruior!*»

Tigina.

Pe malsl lși Tiras saș Niester. Tșruii ce o lșarș de la Moldoveni, îi deterș nsinele de Bender,

Gergina.

Pe Siret lșngș Ancyre Galatium, s'a gșsit în rsinele salemedalii vekl. Traian o fondș: S'a gșsit aiui șn marmșrkș inskringia Imp. Caesari div. Filio Nervae Trajano, Aug. germ. Dacico. Cont. Mex. Fel. b. dict. XVI Imp. VI. Cons. VII P.P. Calpurnio Vu. . . Marco C. Aurelio Rufo.

Krșisna.

Pe malsl Milkovslși mi ne Prstș nș denarte de Falui, este Taifalia a lși Herodot.

Sorone.

Altș datș Olxionia ne Tiras (Niestrș).

Iassi.

Pe Baxlșiș la patrș mile de la Hieresșs Iassiorum.

Sșveava,

Altș datș kanitala *Nemoza* poate de aiui vine Neamșșl? Ea era kanitala Domnilor Romșni

пѣтъ че Тѣрчїи нѣ întoarserѣ armele kontra Ех-
roneї. De la Isarea Konstantinopolıslı Domniї
aș mștat Skasnl la Iamı ka sѣ fie mai aproape
de xotarele Тѣрчесчї.

Mengrili-gereї.

Xan al krimeї, koborștor din viđa prinči-
lor Konteraks, че fșsese birșit de frates-șă, mi se
arșnkase în bragele Genovezilor. Maxomșt II îl
nșmi Xan al Krimeї, mi îi dete o armatѣ ka sѣ
intre în stѣpnirea đѣrїї kș kondiđie sѣ se sș-
nșie la protekđia Otomanѣ. El intrѣ în rigatșl
Konteaks, birșı mi învinșe pe frate-șăș. Este чел
dintșї Xan al Тѣтарилor Krimeeї fșkșt de Тѣрчї.

Soliman-Pașa.

Kare kърmșı ostirile Тѣрчесчї în бѣтаia de la
Bърlad șnde Тѣрчїї fșrѣ бѣтșđї de Ștefan, mșri in
așest resboiș,

Voevod.

Vorbѣ slavonѣ че însemneazѣ general de
armatѣ. Poloniї il da la gșvernori de provincie.
Тѣрчї il daș Domnilor Moldoveї. Valaxieї mi
Transilvanieї. Кѣtre așestea, înainte че Moldova
li se sșnșse, Тѣрчїї nșmeaș pe Domniї Romșnı
Tekisrї, adikѣ regi.

Bogdan.

Fisł lșı Ștefan kare înkinѣ Moldova la Тѣрчї.
Așest Domn era viteaz ka mi Ștefan; dar нѣ fș
atșt de feritșt în resboiele че fșkș pe kșt fșse

părintele lui. Bogdan este vorbă slavonă formată din Grecescă *Theodosiș*, Moldovenii îl mai numeau *Negru*.

Fanar.

Să știm Faner. În cartier la Konstantinopol locuiește mai înainte de cei mai așezători mai învâpnați Grecii să știm Roma Bizantină din acest port. Acolo se află catedrala Greacă să știm patriarhia. Alături din Greacă *Manolaki* fondase aici o academie. Era oameni renumiți precum *Ion Kariofilus*, filosof și specialist teolog, celebru predicator; *Bolasiu Scévofilus*, *Antoniu și Spendaciū*, daș lecuiri de filosofie *Peripaticienă*. *Jacomius*, mare gramatic, profesorul lui Kantemir. Sevestru care a scris asupra bisericii Grece și Latine; *Dionisius Kalsgăruș*; *Aleksandru Mavrokordat* care profesa filosofia, teologia, medicina. Acesta a fost Dragoman al Porții. El a lăsat și mare număr de traktate și scrisori care sînt sînt *Nikolai Mavrokordat* a tipărit în armă. Unul din aceste traktate mai renumit este acela asupra *chirslăuismului sângelși*; și istoria lui. Mai era și patriarh *Kaliniș* renumit prin elokșingă sa; și altul *Dositeiș* care scrisese o carte asupra bisericii *Pană*; și *Xrisantius*. Meletis episcop de arte, profesorul lui *Kantemir* de litere. *Elie Meliotis* Kalsgăruș, filosof; *Marks de la Larisa*, gramatic renumit; *Mitrofan*, poet; *Licinius* filosof și medic, pe care îl sîntăzgară *Turcii*; *Konstantin fiul lui Doka*, Domn al Moldovei școlarul lui *Pondan*; *Andronik* din neamul lui *Rangavi*; *Ieremia Kakavela* predicator; *Anastasis Kon-*

doidi și Anastasiș Nașzis etc. Din acest lok. din
această peninieră emigră Domniî fanarioji ce kăș-
taș se fakă neferiqirile Românilor.

Falui.

Ţn oram în Moldova ne Prst la kăte-va mile
da la Xşılı; se krede kă este oramşl lăi Xşero-
dote *Taisali*. Kantemir pretinde kă în vecinătate
kă acest oram a grăsit şmele şnor zidări antice
mi kase.

Logofătşl Tăştşl.

Acesta făse ambasadorşl trimis de Bogdan
ka se înkine şara la Soliman, era om învătăt,
şcia limba greacă, latină, polonă şi română. În
manieră era şn om simplu ka şara sa; dar de
mare dibăcie în politikă. Se zice kă mergând la
audienşă la merele Vezir, porşnşl servşlşl şăşş
bage scamă şă nă-î făre şine-va nanşşş şă. Ve-
zirşl întrebândşl de ce avea bşnşşala această, Tă-
ştşl resuşşse: „Kă de oameni ce vor şă ne ia tot,
trebăie a năzi ceia ce avem.“ Se vede kă Tăşşş
cherea de la sol mai multe drentşri aşşnra Mol-
dovei de kăt el nătea se dea. N'ai şă te temi,
resuşşse Vezirşl. Akşm şntem amişş. „Ţrez, zise
Tăştşl înkă, ka această amişie se năzeaskă şi
năşoarele nrekşm zice kă are şă ne năzeaskă
kanşl.“

Tăştşl este cel ce zidi palatşl Agenşii Mol-
dovei din Konstantinonoli, nşmită de Tăşşş Bog-
danseraşl, *palatşl lăi Bogdan*. Aişl în kşrtea pa-
latşlşl era o biserikă şăntşl Nikolae. Acest pa-

lat împresuņ kș acela al Valachiei, fșse rșnit de Tșrși în șrmș, derșmat. Astșzi se vede inkș lo-
kșl șnde a fost.

Moldova de atșnși încșnș a fi nșmitș de Tșrși
Bogdania, dșne nșmele Domnșlși sșș, pentru re-
kșnosșinș kș le inkșnș ȕara.

Xotin.

Altș datș orăș al Moldovei pe Tiras împo-
trivș de Kamienik, era fortifikat. Aici se vșrșș
mșlt sșnge Moldovean.

Kazachi.

Șei șe lokșiesk între Boritena și Tiras. Altș
datș ei eraș șșnșmș ai Po'loniei pe șrmș și șșnșserș
Moskovișii. Nșmele de Kazachi le vinș de la Do-
rosșensko; dșne șe așesta se șșnșșe mi kșnd tre-
kș în partea Moskoviișilor, Sirka, noș lor kau
le dete nșmele sșș. Kantemir povestesh kș pe
kșnd șea din.șiș nache kș Ion Sobieski regele Po-
loniei seinkeie, Așestș kazachi remaserș șșb șș-
nșnșirea Otomanș. Șaltanșl Maxomet, șșnșșși kș
Moldova, voi ka Dșka șe era Domn în așea ȕarș,
șș ia nșmele de Xatman al Șkraniei și orășlși
Nemirev kare i se dete pentru a nșne akolo ska-
șșnșl sșș. Așeastș așezare kșșș kș neishștinea
Tșrșilor șșb zidșrile Vieniș. Dșka fșse robit a-
tșnși de Poloni și Tșrși, nșn traktatșl de la
Karloviiș, dete Poloniei așea ȕarș împresuņ kș
Kaminian.

Valea Albă.

Vornikul Șrekie zice despre bătăia de la *Valea Albă*.

„Moldovenii aș nikat nș fienetekșm, ți pșnș „la moarte se apșraș, niș birșingș din arme, țe „strenșigș de mșlgimea Tșrșeaskș; aș romas is- „bșnda ne Tșrși, mi atșta de mșlgș aș peritkșt „s'aș nșlbit poiana de trșnșrile ȝelor perigșșnde „aș fost reshoisł mi mșlgș din ȝeș mari boerș aș „nikat mi vitejș ȝeș bșnșaș perit kș totșl atșnșea „mi fșse skșrbș mare în toatș para mi tștșlor „domnilor mi krailor de prin prejșr, daka aș așzit „kș aș kșzșt Moldoveniș sșb mșna pșgșnilor“

Valea-Albș nșmitș de Romșnș, Tșrșiș o nș- mesk *Agadșe-Deniș*, adikș *marea de arborș*, din kasza pșdșrilor.

Tșrșiș, dșne bștșlie, fșkșrș pșramide kș ka- netete Moldovenilor; mi Mșntenilor ȝe kombștșrș alștșrș kș dșnșiș, li se dete porșiș urșdșgiș în Moldova. [Xeminer; Solaksad).

Observări la text.

De șnde veneaș nșretengiile Polonilor mi Șngșrilor de șșzeranitate așșnș Romșnilor?

Ele nșskșrș din ȝertele din întrș. Kanșl ș- neș pșrgș ȝe voia șș șșrne șn Domn din aȝște pșrș, nenștșnd isbșndiș în șntrș pșrșiș, alerga la Polonș, la Șngșrș etc, mi în șlbșișșnea lor, le promiteaș șș le fie vasaliș, nșmai șș-i așște așșș- tșrna ne Domnș. Mai adesea înkș, kșnd așșșșș-

matorî a lăa tronul și a înkina țara, nă se are-
taș, Poloniî și Ţngării ei însuși îi năskocăș,
voind să-î aibă săb mănă.

Ţrmătoarea dinlomă a regelăi Matias kătre
Voevodă din Ardeal în anul 1467, de kare vor-
besce Katini în istorie: Hist. 15, pag 240, do-
vedesce foarte bine acest adăvăr. Iată dinloma,

„Între alte lăkrări kare kă îngelenchiane și,
„folos s'aș înoit mi regălat în adănarea cea mai
„de kărând a nrelărilor, baronilor și nobililor:
„desne averile regesci și venitările fiskălsă nos-
„tră, s'a regălat înkă ka ne viitor, niči noi, niči
„regii ce ne vor ŝma, să nă nătem înstreina și-
„nătrile Făgăramălsă, Omlamălsă și Rodniă, či
„să fie d'anășarea gata în mănile regilor, ka la
„kaz de trebșingă, să se noată da ori-kărsă Voe-
„vod Măntean săș Moldovean de lokau, sure ÎN-
„GROZIREA ȘI KĂSTIGAREA PĂRȘILOR
„ACHELORA și fiind kă aceasta este din voindă
„noastră, regălată prin nrelări și baroniă nostri,
„sure FOLOSUL NOSTRĂ ȘIAL REGATĂLSĂ,
„vă porăchim ka aminterea se nă faceți etc.

Iată kăm streiniă năstraș domensă kă kare,
kășnând ne sniă Romăniă, îi așina asăna țări-
lor Romăne! Șinkaî zice:

„Tot ast-fel aș lăkrat și Poloniă... Dar
„prin aceste mestemșgări ce oare aș kăpătat și
„Ţngării și Poloniă? Daka nă sūi, și voi sūne
„eș. Poloniă nătră fala lor aș romiă mi îngromat
„nămăntă! Moldovă kă sangele lor, și ne Mol-
„doveni 'i-aș înășgăit kă nrăzi din șiștălor; Ţn-
„gării aș dat Ardeală de jaf Moldovenilor și

„Măntenilor nănz țe aș kăzăt mi ačestia sșbjă-
„găl Tărcilor. Fericiți aș fost Ţngării nănz a nș
„se osebi de Romăni!“

Renrodăcem aici mi xrisovsl konfederagiș-
nei între prințini krestini de kare s'a vorbit la
viața lăi Ștefan țe mare. El arată în țe relații
era Ștefan kș prințini krestini, nș vedem nikș-
iri a fi fost tratat ka vasal. Acest xrisovsl este
din *Dogiel*, se află renrodșs de Пинкаї.

„În nșmele Domnslăi, amin!“

„Noi Ion Albert din grăvia lăi Dșmnezeș, re-
„ge al Poloniei etc, facem kșnoskșt prin ačesta
„kș dșne țe în timpsl dinn'ainte s'ar fi fost str-
„nit țeartă însemnată mi lăntă între Maiestatea
„noastră mi *măritsl* Ștefan Voevodsl, *din grăviea*
„*lăi Dșmnezeș Domn al țării Moldovii*, al nostrș
„*amik* adevărat *isbit*, noi prin mijlocirea prea în-
„seninatșlș prinținelș mi Domnslăi Vladislav,
„*din ačiașl grăvie țereaskă*, rege al Ţngariei mi
„Bozemii, fratelș nostrș țelșl prea *isbit*, nșmi-
„țlșl Domn al Moldovei, *amiksl nostrș țel* *ade-*
„*vărat isbit*, mi feciorilor lăi, mi filor feciorilor
„lăi, boerilor mi sșnșșilor lor din Moldova, le-
„am ertat mi le ertăm toate neajșnșșrile, strēm-
„bătșșile mi nerderile kște ne-a fost făkt nōș
„în timpsl trekt mi lăi nache d'anșrșrea îi promi-
„tem, mi sitșnd toate etc, sș fie nache d'anșrșrea
„între Maiestate noastră mi între prea lșminășl
„prințini Domni *din ačiașl grăvie țereaskă*,
„marele Dșce al Litvani, mi Dșcele Sigismund,
„fragil nostrii mi între Voevodsl Ștefan nōș a-
„devărat *isbit amik*, mi între srmștori nostrii din

„ambele părți. Drent ația de aici înainte Voe-
 „vodsl Stefan, feciorilor, ȣrmătorilor mi sȣnșmii-
 „lor lăi, liber mi sigȣr sȣ le fie a vieȣii mi a
 „Domni în țara Moldaviei fȣrȣ nici șȣ fel de im-
 „pedekare din partea voastră, nici din partea nȣ-
 „miiȣilor dȣci principii Aleksandrȣ mi Sigismond,
 „mi a feciorilor, ȣrmătorilor mi sȣnșmiiȣilor nostri.
 „Noi regele mai sȣs zis kȣ nȣmiiȣii fragiȣi nostri
 „mi kȣ toȣi arxieniskoniȣi, Eniskoniȣi, prelagiȣi sȣ-
 „fletesȣi mi kȣ toȣi konsilierii mi sȣnșmiiȣi nostri,
 „jȣrȣm mi promitem Voevodslȣi Stefan amikȣl
 „nostrȣ țel adevȣrat, feciorilor, ȣrmătorilor mi
 „sȣnșmiiȣilor sȣi, nre șȣ Dȣmnezeȣ mi nȣșkȣtoarea
 „de Dȣmnezeȣ, sȣb krestineaskȣ kredinga noas-
 „trȣ. a fragiȣilor nostri țelor mai sȣs ziiȣi, mi a-
 „tȣtȣlor Arxieniskoniȣilor etc, kȣ de aici înainte,
 „kȣ Voevodsl Stefan *amikȣl nostrȣ kȣ adevȣrat ișbit*,
 „kȣ fiȣ lăi, kȣ fiȣ fiilor mi kȣ boerii mi toȣi sȣ-
 „nșmiiȣi lor din țara Moldovei, nentȣ țela dinainte
 „zise neajȣnsȣriȣi, mi nerderiȣi, trebȣe se avem mi
 „se ȣinem nȣțea mi linistea nȣșȣrea nestrikatȣ
 „mi nersȣntȣ, mi tot ast-fel ne Voevodsl Ste-
 „fan, ne fiȣ lăi etc, noi trebȣie mi ȣrmȣtoriȣi no-
 „stri, vor trebȣi sȣ-i anere desnre toatȣ par-
 „tea de toȣi vrȣjmașii lăi kȣ sabia, kȣ sfa-
 „tȣslȣl, kȣ oameniiȣi mi kȣ toatȣ nȣțerea noastră tot
 „d'ȣșna, dȣșne nȣținga noastră; mi tot astfel Voe-
 „vodsl Stefan mi ȣrmȣtoriȣi sȣi, toatȣ nȣțerea lăi
 „trebȣia sȣ fie de sfat, mi în ajȣstor tot-d'ȣșna
 „noș regelsȣi, rigatȣslȣi Poloniȣi mi ȣrmȣtorilor nostri,
 „dȣșnȣ nȣținga lor. Promitem înkȣ înnresnȣ kȣ
 „fragiȣiȣi nostri, mi toȣi konsilieriiȣi, Voevodslȣi

„Stefan, feyiorilor lăi etc, kă trebsiesă fim amičăi
„amičilor lor, neamičăi neamičilor lor, mi tot asfel să
„fie Voevodăi Stefan feyiorii lăi etc. Ili înkă ne ničăi
„șn neamik al Voevodăi lăi Stefan, ori kare ar voi
„să se nămeaskă Domn la Moldova, kare ar veni
„la noi la ȕrile noastre mi la sənșmii nostri, saș
„la măkar čine altăi, če ar ȕine de regatsi Po-
„loniei, noi, ne șn om ka ačela nă trebsie s-l
„nriimim, ničăi s-l dăm azil saș xrană șndeva
„în ȕrile noastre. saș la vre șnăi din sənșmii
„nostri; či ne șn om ka ačela, ori șnde l'amaszi
„saș l'am ȕăsi în ȕrile noastre, saș la ori kare
„șșnșs al nostră, noi trebsie s-l trimitem din
„ȕrile noastre, ka mai nălt să nă rămăie întră
„ačelea. Iar de se va întămna ka să fșȕă vre
„șn șșnșs al nămitsăi Voevod Stefan, la noi, etc,
„atsnăi ačel fșȕit va trebsi să čeară gravie la
„Domnăi săș Voevodăi Stefan, nrin sine, saș nrin
„mijločirea nostră, mi daka îl va erta Voevodăi
„Stefan, ačela nămai, să fie liber mi să aibă dig-
„nităte a se întărna la Voevodăi Stefan, mi de nă
„l'ar erta Voevodăi Stefan, atsnăi noi, ne ačela
„să nă-l snrijinim în ȕrile noastre, ničăi ne as-
„kăns ničăi de fapă. Mai nămitem, kă daka s'ar
„întămna din nronia čereaskă ka Voevodăi Ste-
„fan, alăngat fiind de vrăȕmamăi, năsterničăi, kăro-
„nă ar nătea sta în notrivă, să iasă din ȕara sa
„ori în Ţngaria, saș în regatsi nostră al Holoniei,
„atsnăi ȕrile noastre să fie deskise Voevodăi lăi
„Stefan mi *Knickinăi* femeăi sale, mi fiilor, mi bo-
„erilor lăi kă măierile lor, kă șșnșmii, kă merbiăi
„mi kă averile mi kă toate kăte se ȕin de dîn-

„miî, mi ei sã vie la noi mi la gârile noastre, saã
„la uetãpile mi oramele noastre ori unde le va
„plãcea lor sã meazã în Polonia, atãnuî noi tre-
„bia ne Voevodã Stefan mi ne Kniakinc mi ne
„fiî lã etc. sã-i isbim în grãcie mi cinste sã-i a-
„vem mi va fi lã sigãr, bine voit mi deskis din
„gârile noastre amî kãstiga înanoî para sa Mol-
„dova. În asemenea kaz, noi regele trebsie sã-l a-
„jstãm kã toatã nãterea noastrã mi ne dînsãl sã-l
„redãm mi sã-l reamezãm în patria sa, mi kãnd
„va da Dãmnezeã sã'mî kãstige îndãrãt para, a-
„tãnuî avestã amik Voevod Stefan, d'o potrivã sã-i
„fie sigãr, bine voit mi deskis, fãrã vreo pagãbã,
„a emî din gârile noastre kã *Kniakina* sa etc. ia-
„rãmî în Moldova.

„Am mai promis mi promitem kã Voevodãlã
„Stefan mi feciorilor lã, etc, nã vom face niã
„odatã pagãbã saã vrãjmãmie, niã kã fanta, niã
„satsl, niã ne fagã, niã ne askãns, mi daka am
„îngelege desnre vre o parte vre sã rãã, perdere
„ori înnedekare de la oare kare protivniã
„lã, atãnuî, Voevodãlã Stefan, etc. toate avestea
„a le face kãnoskst. Mi tot asfel Voevodãlã Ste-
„fan nã trebsia sã ne faktã noã, niã gârilor nos-
„tre niã pagãbã, niã înnedikare niã kã fante,
„niã kã satsl, niã de fagã, niã ne askãns mi
„de ar îngelege ceva pagãbã, rãã saã înnedikare
„de kãtre ori kare protivniã ai nostri, atãnuî în-
„sãm Voevodãlã Stefan asemenea va trebsi sã le
„deskonere, sãsie, vestcaskã mi însãiingeze.

„Asemenea ori kãnd dînnresnã vom vrea
„kã prea înseninatsl miãine Vladislav regele

„Ţngarii fratele nostru, a norui bstaie, saş ajs-
„tîndune Domnsl ačesta a o fače, vom jşdeka mi
„la ačeia vom merge în persoana noastră, kş toate
„nsterile mi armatele noastre, împotriva Împăra-
„tslsî Tşrčesk mi a đşrilor lsî mi atşnčî fratele
„nostru Vladislav, regele Ţngarii înkş va merge
„mi va trece nrin đara Basarabiei mi akolo va
„trece mi lsntri ne Dşnşre în đara Împăratslsî
„Tşrčesk, atşnčî mi noi katş sş trecem mi sş ls-
„trim ne Dşnşre, asemenea în đara Împăratslsî
„Tşrčesk, čî în liman, alfel previz kare în ko-
„mşn se nşmesče obličigia, saş şnde se va vedea
„maî şmor, îngelegşndşne kş nşea înseninatsl
„Domnsl rege al Ţngarii mi kş Voevodsl Stefan
„însşmî în pronria sa persoanş etc.“

Şrmeazş art. kare iam arştat în ist. viegiî lsî
Stefan...

Noi am renrodşs ačest traktat, ka sş se va-
zş kş Stefan trakta kş regiî krestinî nşe ničior de
egalitate, ba înkş, regele poloniî se îndatora, a
nş primi ničî şn inamik politik al lsî Stefan în
Polonia, de şnde s'a mi întşmşlat în anşl 1501
tragedia kş Elie fečiorl lsî Petru Aron, kşrsia
i se tşie kanşl de Poloni, kşčî îl čerea Stefan.

Soliman I.

Soliman I noreklit Kanştti, al zečelea Şşltan
al tşşrilor, abia se ameazş în tron mi Asia, se re-
voltş de Gazelibeş Beglerbeğ din Damask. Soli-
man însş stînse revolta. Dşnş ačeia se đşse mi
lşş Beligradsl; înkonjşrş mi lşş însşla Rodşl.

Muștafa ce se revoltase în Egipt, făcuse învins mișcarea. Soliman se dăduse în Egipt; s'nde bate monedă. El întărîna armeele în Egipt; se bate la Moxavia, ia Buda. Dă ordin a se scrie toți Albanezii din Konstantinopol. Moldova se înclină la Soliman. El asedia Buda, mi rădica asediul, neputînd nimik folosi. Ferdinand este învins de Soliman. Face război asupra Persilor; ia Bagdadul; ocupă asediul de la Van; s'nsune Gîrgistanul; bate pe krestini în Bosnia; atacă Korin, nu izbîndesce; ia Iemenul; intră în Moldova, s'nde preda palatul celăl din armă Domn, apoi ese. Barbarul bate două flote krestine. Soliman se aliază cu Franzezii; merge asupra Persiei bate pe Persi, s'nsune Georgia; ia Temesvarul. Persii bat ostirea la Soliman. Soliman mi război mi face pace, trimete o flotă să ajute pe Franzezi împotriva Spaniolilor, mi altă flotă împotriva Portugalilor. Moare la înconjurarea Sigledimului, pe care îl ia. Selim fiul său îi urmează la tron.

Soliman făcuse unul din cei mai mari eroi ai Turciei. Kragiul cu care urma dăduse, înclenchea mi stăruința ce punea, într-o așteaptă, era proverbială. Știa trei limbi Turcă; Arabă mi Persană. Era voios, spiritos, mi poet, afară din învingerile sale asupra Persilor mi Ungurilor, ce l'a înfrânt vestit, reforme ce făcuse în Turcia, îl înfrîngea mi mai mare. El făcuse legile ce pînă astăzi sînt în mare parte în vigoare în Turcia. Domni 41 de ani mi trăi 74 de ani. Avusesse multe fete; Amurat; Abdalax; Moxamet, Muștafa; Se-

lim; Baiazed mi Jixangir, kare toui, afară de Selim, fsseră şvîsi.

Despre Dómnenele lui Stefan cel mare.

Este o mare înkærkýtseră despre femeile ce a avut Stefan.

Şniî istorienî mi kronikari pretind kă el avssese femeia dintziş pe Ekdossia fata kneazş-lşî de la Kiev. Până aici pare destul de limnede. Dar aştî istorienî pretind kă Stefan lşă de sozie, pe Voikiya fiika Radşlşî Domnşl Mşnteniei. Algi kronikari zik kă Doamna Ekdossia saş Maria mşri mşlt mai în şrmă de timpşl kând este arătătă de şnele kroniçi kşşşnia lşî Stefan kă fiika Radşlşî, mi mşri fiind Doamnă; algiî iară şşşş kă auroane de epoka morgiî Doamnei Marii mşri Doamna lşî Stefan nşmită Kiasna.

În traktatsl lşî Stefan kă Albert regele Polonii se face menşşşne de Doamna lşî Stefan. Algiî pretind kă fiika Radşlşî dşşne ce aţel Domn sokră arătă nekredingş lşî Stefan, fşşse trimişă la tată-şăş de kătre aţest din şrmă.

Fotino nşmesce pe aţeastă doamnă Maria, iar nă Voikiya.

Kredem kă astoritatea ce trebsie a konsşlta în aţeasta este aţeia a inskripişşnelor ce aşă rămas din aţel timp.

*

Este konstatat k̃ Stefan se k̃ñññ k̃ fata Rad̃ls̃i, d̃ññ ȃe ȃiñse pe Ẽdossia sã Maria k̃ aȃesta trebs̃i s̃ moar̃ sã s̃ fie dep̃rtat̃, ka s̃ ia pe fika Rad̃ls̃i. Inskringia de la m̃ñstirea R̃sboenĩ, f̃k̃st̃ d̃ne b̃taia din aȃest lok, faȃe ñmire de dõ fĩ ã l̃i Stefan f̃k̃st̃ k̃ fata Rad̃ls̃i, mi de Doamna Maria. Negremit m̃ma lor, kare trebs̃ia s̃ tr̃iask̃ a-t̃ñȃi. Deȃi vedem k̃ Maria de la Magon ñ p̃tea s̃ moar̃ ka Doamñ, m̃lt maĩ în ȃrma faȃerii aȃestii inskringĩni. Pe ȃrm̃ vedem k̃ fata Rad̃ls̃i se kema Maria, iar ñ Voikĩa, mi k̃ Stefan ñ o gonise mi k̃ ñmele ei, iar ñ al alteia era în inskringie.

Nimik ñ poate maĩ bine s̃ esñlie aȃeste nẽñdelegeri de k̃t inskringia de la R̃sboenĩ mi inskringile de la m̃ñstirea P̃stna din B̃skovina unde este morm̃ntat̃ familia l̃i Stefan. Iat̃ aȃeste inskringii.

Pe morm̃nt̃l des̃re altar la dreanta :

Aiȃi odixneste Stefan ȃel mare.

Linĩ de aȃest morm̃nt̃.

Aiȃi odixnesȃe Maria fika Rad̃ls̃i VV. r̃-ñosat̃ la añl 1509.“

Aȃesta se potriveȃe k̃ inskringia de la m̃ñstirea R̃sboienĩ.

Deȃi fika l̃i Rad̃s se kema Maria. Stefan ñ p̃t̃se s̃ o goneask̃ la tat̃l s̃ȃ, k̃ȃi ea m̃-

ri uatrǎ anǐ în șrma lǎi Ștefan mi fǎse înmormântatǎ alǎtșrǐ kǎ soțisl sǎș.

He mormântsl de la altar la stînga.

Aicea odixnesce Maria întȃia Doamnǎ ațelș Ștefan țel mare. Sora împȃratslș de la Mosk, rȃposatǎ la 1477.“

De aicǐ înțelegem kǎ toate kronicele țe aș rȃmit ne ațeastǎ Doamnǎ Eșdossia; s'aș înșelat de nșme; kǎ ațeastǎ Doamnǎ nș era fiika Kneazlș, eǐ sora lș, kǎ țeia țe se kiamǎ Maria de la Magon nș era alta de kȃt Maria țe o nșmeaș Eșdossia.

Lingǎ ațest mormînt.

Aicǐ odixnesce Bogdan mi Petș fiǐ aǐ lș Ștefan țel mare de la întȃia Doamnǎ, kare în konilȃria lor, țel întȃiș la anǐ 1479, mi țel d'aldoelea la 1480 aș mșrit.“

He mormântsl din dreanta șre tindǎ.

Aicǐ odixnesce Bogdan Voevod țecior al kti-torșlș Ștefan țel mare, de la a doșa Doamnǎ, rȃposat la anǐ 1516.

Lînit de ațest mormînt.

Aicǐ odixnesce Domnigǎ Maria, fiika Voevodșlș Ștefan țelș mare de la a doșa Doamnǎ. rȃposatǎ la anǐ 1518.

Clopotul de la mănăstirea Putna.

Klopotul de la mănăstirea Putna, ce este făcut de Stefan cel mare, se kiamă *Bsga*. Acest klopot s'a strikat mi s'a prefăcut de două ori la 1763 de mitropolitul Iakob Putneanș mi la 1818, de Egșmenul Filaret. Kălgărul kred kă el sș-nă: „Așzi Doamne glasul lor!”¹⁾

Dacă dărina mareșii eroș al Moldovii nă ar fi avut toată sigșranța în mănăstirea Putna din Văkovina; dacă nă ar fi fost un năkat a se des-părui din vekia lăi biserikă, din vekia lăi kapi-tală, de o poroagie de romăni rekșnoskștori ce o adoară; ayeastă nobilă dărină, ar fi trebșit a se adăce în Moldova Romăni. Gracie ăerșilă! dă-rina lăi Stefan este resnektată akolo. Dar Romăni, din toate nărgile ar trebși, odată în viață, să se dăkă la Putna să kontîmple mormîntul a-ăestăi eroș, kărsia toți Romăni sînt datorî rekșnosșingă.

Act doveditor de limba ce se vorbea sub Stefan Vodă cel mare în Moldova.

„Ist izvod în ayea vară tând (kând) Arbăre Xatmanș mi Boldșr Vornikș mi Dragom Vornikș. mi Kosteș Paxarnikș dakă răzbim mi țgș-

¹⁾ Pelimon.

rim ne Leamî în *Vincheala* (birsinga; învingerea.)
Che avam la Kodrê Kosminsleî întrê în ȕara lor
mi toatê Podolia prêdê mi Xerêsti aflêl skrint
ne lâtinie limba noastrê ȕea bêtîrîntê de Xêrê
ȕeal mari Kanȕȕlar al lîi Dragom, Vodê la ksr-
tea snêi mari boiar Leamesk Vînnoskidin, Liou
mi auskê-l Dragom Vornikê kari xiind Têtêrêsk
Soltan nêl nstê priȕeane ȕearxi mi xiind kê mi-
ni neametenie (rêdê) de ne fîtsmî Dsmîtramko
gîneremeș deatel mie nsmêl vîzêi, poxtîi al
skrinti (skri) ne Moldovenie mi mê poxti mi kê-
sarê Dragom ai skrinti mi lîi Sêreatêl (mans-
krintsl) esta kari Skosêlam a tokma de ne ȕea-
isvod skrint de Xêrê bêtîrîntê. Dsmnezeș nomel
neaskêl kê ni lêsarê stire de bêtîrînele datîni a
momîi noastre mi xiind în rêsêfîz (renas saș pa-
ȕe) de toate pîrgî, skosêlam dîni lâtinie mi skrin-
têlam kê mîna mea în tîrg în Vaslîi veanî
xiind kê *Maria Sa* Domnêl nostrê Stefan Vodê
ȕeal mari în ano 3. Ȧ. Mîsȕa Anrilig mi snê
kreazare am iskal mi am nêș mi pîȕeatee mea

Petrê klônêș Vel snatar iskal.

Lîterele ȕe se întrebîng ș ne atsnyî eraș
ȕele slavone, mi skris în kînsî ȕe se zîȕea mai
n'aînte ȕiokoiesȕe, kê doz katârî.

Feluritele numirî de corpurî de ostire ale Moldovîi.

Stefan ȕel mare desȕvîrîmî organizarea ar-
miei Moldove.

Armata Moldavei se srka пѣнѣ la 40,000 de Moldoveni; mi patrѣ-sire-zecе mii streinī merचे-nari. Cetele saș steagurile în kare împѣryi armata Stefan se komponēaș de 1000 de oameni, kș kște sn kșnitani, mi sșb ordinul altș kșnitani mai mare sșb kare se aflaș toate cetele saș steagurile dintr'sn korn kș nșmirea sa în parte.

1. *Dorobanii* pedestri, ont cete, kș kșnitanișel mare al Dorobanilor. 2. *Kșlșrawii* цѣри, în snșnpre-zecе cete, sșb xatmanșel mare. 3. *Пан-цѣрии*, кѣлѣри. 4. *Kșlșrawi de Galata* mi *Kșlșrawii de Цариград*. 5. *Šmblștorii de Xotin* mi *cei de Soroka*. 6. *Fșstawi*. 7. *Kșrtēnii*, formașii din *Konii din kasș* (pages) *Anrozii de Divan*: *Пайи*; *Postelnici*; *Пѣхѣрnic*; *Stolnic*; *Armășei*; *Šuiarș*; ei formaș gendarmeria Palatslși. 8. *Пșškawii saș Tșnarii*, sșb kșnitanișel Dorobanșilor. Între cetele streine eraș:

1. *Seimenii Xștmānesvi*, pedestri, 2. *Šngșrii*; 3. *Kazavii*; 4. *Tștarii saș Linkanii*; 5. *Tșrvii*.

Afarș de așeste ostiri veneaș gloatele sștenilor în 19 kșpitēniș.

Sșb Vornikșl de para de sșs mi sșb Vornikșl de para de jos. Tot între gloate intraș:

1. *Seimenii* de rind. 2. *Kșlșrii Lșnșwnii*, *Orxșslș* mi *Sorocii* sșb marele Serdar. Pentrs пѣргarea цѣриi de Tștari, eraș *Grōniceri*. 3. *Vinștorii Pietreni*, ce în бѣтѣlie șrmaș pe Domn. 4. *Kșmnșlșngenii pedestri*, armașii kș tonoare lșngi. 5. *Kodrenii Tigevislș* 12,000 кѣлѣри, cei mai viteji moldoveni dșne atșnși.

FINE.